

# DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Quart període



Sèrie C - Número 225

Dilluns, 21 de gener de 2008

## Comissió d'Afers Institucionals

PRESIDÈNCIA DE L'H. SRA. NÚRIA DE GISPERT I CATALÀ

Sessió núm. 21

### S U M A R I

#### Compareixença

d'Anna Balletbò i Puig, proposada com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00014/08) p. 5

#### Compareixença

d'Eduard Berraondo i Cavallé, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00015/08) p. 12

#### Compareixença

de Brauli Duart i Llinares, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00016/08) p. 16

#### Compareixença

de Xavier Guitart i Domènech, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00017/08) p. 20

#### Compareixença

de Roger Loppacher i Crehuet, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00018/08) p. 26

#### Compareixença

de Núria Llorach i Boladeras, proposada com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00019) p. 31

#### Compareixença

de Joan Manuel del Pozo i Álvarez, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00020/08) p. 36

#### Compareixença

de Marc Puig i Guàrdia, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00021/08) p. 41

#### Compareixença

d'Armand Querol i Gasulla, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00022/08) p. 46

→

**Compareixença**

d'Albert Sáez i Casas, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00023/08) p. 49

**Compareixença**

d'Àngela Vinent i Besalduch, proposada com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00024/08) p. 59

**Compareixença**

de Josep Viñeta i Balsells, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00025/08) p. 61

**NOTES**

*Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.*

*El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció pot ésser consultada a l'expedient de la comissió.*

## SESSIÓ NÚM. 21

La sessió s'obre a les quatre de la tarda i onze minuts. Presideix la Sra. De Gispert i Català, acompanyada del vicepresident, Sr. Ferran i Serafí, i del secretari, Sr. Vigo i Sallent. Assisteix la Mesa el lletrat major.

Hi són presents les diputades i els diputats Sr. Camp i Batalla, Sr. Homs i Molist, Sra. Ortega i Alemany, Sra. Pifarré i Matas, Sr. Puig i Godes, Sr. Pujol i Ferrusola i Sr. Raventós i Pujadó, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Balcells Gené, Sra. Figueras i Siñol, Sr. Pérez Ibáñez, Sra. Prados Martínez, Sra. Santos i Arnau, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Bosch Cuenca, Sra. Gomà i Pons, Sra. Llansana Rosich i Sra. Roca i Perich, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. Rodríguez i Serra, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Sr. Miralles i Conte i Sr. Postigo i Garcia, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, Sr. Domingo Domingo i Sr. Robles Almeida, pel G. Mixt.

Assisteixen a aquesta sessió els candidats a membres del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals Sra. Anna Balletbò i Puig, Sr. Eduard Berraondo i Cavallé, Sr. Brauli Duarte i Llinares, Sr. Xavier Guitart i Domènech, Sr. Roger Loppacher i Crehuet, Sra. Núria Llorach i Boladeras, Sr. Joan Manuel del Pozo i Álvarez, Sr. Marc Puig i Guàrdia, Sr. Armand Querol i Gasulla, Sr. Albert Sáez i Casas, Sra. Àngela Vinent i Besalduch i Sr. Josep Viñeta i Balsells.

## ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'Anna Balletbò i Puig, proposada com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè n'examini la candidatura (tram. 279-00014/08). President, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.
2. Compareixença d'Eduard Berraondo i Cavallé, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè n'examini la candidatura (tram. 279-00015/08). President, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.
3. Compareixença de Brauli Duarte i Llinares, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè n'examini la candidatura (tram. 279-00016/08). President, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.
4. Compareixença de Xavier Guitart i Domènech, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè n'examini la candidatura (tram. 279-00017/08). President, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.
5. Compareixença de Roger Loppacher i Crehuet, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè n'examini la candidatura (tram. 279-00018/08). President, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

6. Compareixença de Núria Llorach i Boladeras, proposada com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè n'examini la candidatura (tram. 279-00019/08). President, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

7. Compareixença de Joan Manuel del Pozo i Álvarez, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè n'examini la candidatura (tram. 279-00020/08). President, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

8. Compareixença de Marc Puig i Guàrdia, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè n'examini la candidatura (tram. 279-00021/08). President, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

9. Compareixença d'Armand Querol i Gasulla, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè n'examini la candidatura (tram. 279-00022/08). President, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

10. Compareixença d'Albert Sáez i Casas, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè n'examini la candidatura (tram. 279-00023/08). President, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

11. Compareixença d'Àngela Vinent i Besalduch, proposada com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè n'examini la candidatura (tram. 279-00024/08). President, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

12. Compareixença de Josep Viñeta i Balsells, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè n'examini la candidatura (tram. 279-00025/08). President, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

**La presidenta**

Bona tarda, senyores diputades, senyors diputats. Iniciem la Comissió d'Afers Institucionals. Aquesta comissió és per substanciar les compareixences de les persones que, proposades pels diferents grups parlamentaris, poden ser membres del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. D'acord amb el Reglament del Parlament, aquests càrrecs han de comparèixer davant d'aquesta comissió i han d'explicar en breus minuts la seva trajectòria professional i el seu currículum.

El que farem serà fer aquestes compareixences per ordre alfabètic. Jo demanaré una per una a les persones que han comparegut que vinguin a seure aquí, a la Mesa de la comissió. Començarem per la senyora Anna Balletbò i ella tindrà cinc minuts –ja pot venir– per poder

explicar la seva trajectòria professional, i després els grups parlamentaris, de major a menor, tindran dos minuts cada grup per fer les preguntes o els aclariments que siguin necessaris d'acord amb les explicacions que hagi donat el compareixent. Després d'aquesta primera tanda, la compareixent o el compareixent tindrà cinc minuts per contestar aquelles preguntes, aquelles qüestions que es demanin des dels diferents grups. I, finalment, si algun grup considera que la pregunta o la qüestió o l'aclariment que ha fet no li ha estat contestat, tindrà un minut, al qual també podrà contestar la compareixent, lògicament. Però no vol dir que hi hagi un segon torn per a tots els grups, sinó només per a aquell grup que considera que la seva qüestió o la seva pregunta no ha estat prou aclarida. D'acord? *(Pausa.)* Senyor Domingo...

### El Sr. Domingo Domingo

Que substituyo a Albert Rivera en esta comisión, e indicar, informar a la presidencia que hoy se ha presentado por nuestra parte, por parte del Grupo parlamentario Mixto, un escrito dirigido a la Mesa del Parlamento en el que se solicita la anulación de este procedimiento de elección de candidatos a la Corporación Catalana de Medios Audiovisuales por diversos defectos procedimentales, entre los que paso a relatar..., lo digo a efectos de que voy a solicitar la suspensión de esta comisión, al amparo de lo que dispone el artículo 30, a la vista de que, según establece el artículo 30 del Reglamento, en su precepto punto 2, dice: «La petición a que se hace referencia en el apartado 1» —que es petición de reconsideración— «ha de ser presentada davant la Mesa del Parlament» —s'ha presentat— «com a màxim dos dies després d'haver-se publicat la decisió objecte de consideració o, si no s'ha publicat, abans que l'òrgan corresponent tramiti l'escrit o el document d'índole parlamentària. La presentació de la petició suspèn el tràmit fins que la Mesa del Parlament pren la decisió. La Mesa del Parlament no admet a tràmit cap recurs relatiu a un escrit que ha perdut la seva condició d'origen pel fet d'haver estat adoptat per la comissió o pel Ple.»

*Llavors, ¿qué quiere decir esto?* A nuestro juicio, y tal como se interpreta por parte de nuestro grupo parlamentario, el hecho de que se haya convocado mañana una junta de portavoces, que supongo que será para debatir este tema —de hecho, es para debatir este tema—, a nuestro juicio procede a la suspensión de la comisión en tanto no se resuelva la petición de reconsideración presentada por nuestro grupo sobre las distintas objeciones procesales en relación con la misma. Una sustancial, a nuestro juicio, es que no se puede proceder a examinar los candidatos a la vista de que el artículo 7 de la Ley 11/2007, de 11 de octubre, de la corporación dice que el Consell de l'Audiovisual de Catalunya deberá efectuar un informe individualizado sobre cada uno de los candidatos relativo a su capacidad e idoneidad para ocupar el cargo para el que se propone. Este informe, de carácter individualizado, no se ha producido, puesto que el remitido por el Consell es de carácter genérico y, evidentemente, no se acomoda a los preceptos contemplados en la ley recientemente aprobada por este Parlament de Catalunya.

En definitiva, entendemos que, a la vista de que no se ha dado cumplimiento, por parte del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, de lo allí previsto, es decir, informe personal e individualizado por cada uno de los candidatos, es decir, sobre su idoneidad, sino que se ha hecho con carácter genérico y sin matizar, consideramos que no se puede proceder al examen, puesto que el Consell de l'Audiovisual de Catalunya no ha procedido a efectuar el informe conforme a derecho.

### La presidenta

Senyor Domingo, vostè sap, com jo, que el president del Parlament ha contestat en un primer moment sobre la possibilitat o no de fer aquestes compareixences. Jo tinc, en aquest sentit, una resolució del president del Parlament que diu que aquesta comissió és la competent per substanciar aquestes compareixences i que, igual que altres vegades que s'han fet compareixences, som nosaltres qui decidim tirar-les endavant. Tot el procediment previ amb el qual vostè pugui no estar d'acord no és aquesta Mesa qui l'ha de decidir, sinó que és la Mesa del Parlament. I, en aquest sentit, jo entenc que aquesta comissió ha de seguir el seu curs i que les altres qüestions que el seu grup ha plantejat ja li seran contestades.

Per tant... *(El Sr. Domingo Domingo demana per parlar.)* Digui?

### El Sr. Domingo Domingo

Sí, únicamente, señora presidenta, precisamente por eso. Primero, desconozco la existencia de esta resolución del presidente del Parlament porque a este grupo no se le ha dado traslado. Imagino que se le ha dado traslado a la presidencia, pero a este grupo parlamentario no se le ha dado traslado. Me gustaría conocerla. Pero, en todo caso, entendemos que la presentación de nuestro escrito, en estricta aplicación de lo que dispone el artículo 30, suspende la tramitación, que es lo que se está solicitando en este acto.

En todo caso, y, atendiendo, lógicamente, como no puede ser de otra manera, y reservando las acciones oportunas por parte de nuestro grupo al respecto, sí señalar que tampoco acabamos de entender el criterio de ponderación de tiempos que se ha efectuado por parte de la Mesa. Evidentemente corresponde a la Mesa, pero sí que nos gustaría, a la vista de que, según establece el artículo 157 del Reglamento, se ha de establecer un máximo de una hora para el examen de los candidatos, consideramos que el tiempo que se ha fijado por la Mesa evidentemente es limitativo y muy inferior al marco de la hora que establece el citado precepto.

Por todo lo cual, y atendiendo al criterio riguroso previsto en el Reglamento de la cámara, solicitamos que se amplíe a cinco minutos la posibilidad de efectuar preguntas por parte de cada uno de los grupos parlamentarios. Y, en todo caso, en el supuesto de que no sean efectuados por otros grupos porque ya se entiende que están suficientemente informados sobre la idoneidad del candidato, se amplíe ese párrafo a los que no hemos tenido oportunidad de conocer tan detalladamente la idoneidad de los mismos.

Muchas gracias.

**La presidenta**

Senyor Domingo, jo crec que no és aquesta comissió qui ha de resoldre els problemes que vostè ha plantejat, sinó que, com li he dit abans, és la Mesa del Parlament qui ho haurà de fer. La resposta del president del Parlament és mantenir la convocatòria de la Comissió d' Afers Institucionals d' avui a les quatre de la tarda. Per tant, com a presidenta, mantinc aquesta convocatòria i la comencem.

Respecte al que vostè diu dels temps, el Reglament del Parlament diu un màxim d' una hora. A partir d' aquest màxim es pot decidir des de la Mesa, i més tenint en compte que són dotze les persones que compareixen, limitar els temps. Per tant, jo entenc que hem de mantenir aquesta proposta que ha fet la Mesa i entenc que els altres grups parlamentaris consideren que ja és correcta la proposta i, per tant, jo començaria sense més a substanciar les compareixences per l' ordre que hem dit al principi.

Senyor Felip...

**El Sr. Puig i Godes**

Sí, gràcies, senyora presidenta. En tot cas, per anunciar que en el nostre grup la senyora Pilar Pifarré substitueix el senyor Artur Mas i que la senyora Joana Ortega substitueix el senyor Josep Maria Pelegrí. I, en tot cas, doncs, dir que al nostre grup li sembla pertinent la seva proposta d' ordenació dels temps, amb el benentès que estem convençuts que, si no és per fer obstruccionisme, sinó per arribar al fons del coneixement dels perfils dels candidats, la seva benevolència ens donarà més marge a l' hora de substanciar els temps atorgats.

**La presidenta**

Partit dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi...?

**La Sra. Santos i Arnau**

Al Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, el senyor Josep Maria Balcells substitueix el senyor Miquel Iceta; la senyora Consol Prados, el senyor Higinio Clotas, i el senyor David Pérez, que arribarà, la senyora Manuela de Madre.

**La presidenta**

Moltes gràcies. Esquerra Republicana...?

**La Sra. Gomà i Pons**

Gràcies, presidenta. La senyora Marina Llansana en aquest cas substituirà el senyor Joan Ridao.

**La presidenta**

El Partit Popular...?

**El Sr. Rodríguez i Serra**

Gràcies, senyora presidenta. Jo mateix, Santi Rodríguez, substitueixo el senyor Daniel Sirera.

**La presidenta**

Gràcies. I Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa...?

**El Sr. Postigo i Garcia**

Sí, senyora presidenta. El senyor Jordi Miralles substituirà el senyor Jaume Bosch.

**La presidenta**

Moltes gràcies. I el Grup Mixt ja ho ha dit.

**Compareixença**

d'Anna Balletbò i Puig, proposada com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n' examini la candidatura (tram. 279-00014/08)

Doncs bé, comencem, llavors, aquestes compareixences amb la senyora Anna Balletbò.

**La Sra. Anna Balletbò i Puig** (candidata a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Moltes gràcies, presidenta. Il·lustríssims diputats i diputades del Parlament de Catalunya. Jo, en primer lloc, dir-los que estic encantada d' estar aquí. És la segona vegada que compareixo davant d' un parlament; la primera va ser amb motiu del meu nomenament com a membre del Consell d' Administració de Ràdio i Televisió Espanyola. I no els vull enganyar: aquest nomenament, si vostès em troben idònia i finalment el Parlament de Catalunya vota el meu nom, serà, d' una manera o altra, no diré «la culminació», perquè jo sóc d' aquells qui tenen encara, crec modestament, bastanta corda, però sí un punt molt important en la meua trajectòria professional.

Jo sóc periodista d' ofici –vostès ja ho saben, això–, vaig estudiar a l' Escola de Periodisme de l' Església, aquí, a Barcelona, quan no hi havia escola de periodisme oficial –ens examinàvem a Madrid. Vaig poder també fer estudis de magisteri i, evidentment, posteriorment, quan ja treballava en el *Tele-exprés*... Jo el meu currículum l' he fet una mica més breu, perquè això de l' edat allarga molt el currículum, i no és per res més, eh?, i llavors no vull ofendre ningú dels més joves. Però és cert que jo havia treballat al *Tele-exprés*, vaig treballar, vaig tenir article diari al *Correu Català*, vaig treballar al *Full del Dilluns* i vaig fer oposicions a Ràdio Nacional d' Espanya; no, concretament a Televisió Espanyola. Vaig fer oposicions a Televisió Espanyola després d' haver estat durant un any i escaig treballant a Ràdio Nacional d' Espanya, i ha estat a l' empresa aquesta de Ràdio i Televisió Espanyola on, d' una manera o altra, jo..., és l' empresa, diguem-ne, central de la meua trajectòria professional, perquè d' allà vaig demanar excedència per ser diputada durant vint anys.

I també és veritat que la meua dedicació específica com a diputada es va centrar molt també

en la Comissió de Control de Ràdio i Televisió i en els temes de mitjans de comunicació. Per què? Doncs perquè era el meu ofici. Era el meu ofici i, quan jo arribo a diputada, havia estat exercint de periodista i, a més, era professora de la Facultat de Ciències de la Comunicació, que llavors es deia de la Informació. I aquí tinc un company que he examinat; el senyor Berraondo va ser alumne meu. Per tant, allò que dèiem dels anys: serveixen també per després ser companys amb els teus propis alumnes, cosa que no tothom pot fer i que és molt agradable –espero i desitjo que pugui ser.

Per tant, aquesta és una mica la trajectòria. Després, com que estava a la universitat fent classes a la facultat, em van aconsellar que em tragués la llicenciatura, i ho vaig fer. Com que estàvem a la Transició i encara no es podien fer moltes altres coses que vostès saben que he fet, vaig apuntar-me també a història moderna i contemporània –era una manera d'entretenir-nos, no?, mentre anàvem fent altres coses.

I la veritat és que, bé, aquesta és la meva formació. Anys després, doncs, he tornat, durant aquests últims anys, a ser professora a la universitat. Haig de dir que aquest any no faig classe perquè, bé, s'anunciava que potser algú ens trobaria idonis i jo vaig pensar que millor anar deixant feines per si de cas em trobaven idònia per a aquesta nova feina. I, per tant, no vaig voler enredar els meus alumnes començant unes classes que després havia d'interrompre perquè no em va semblar honrat, i ho vaig deixar. I perquè si et dediques a una altra cosa, si tens la sort de dedicar-t'hi, ja tens prou feina.

Al llarg d'aquests anys he col·laborat en diaris, en revistes, en moltes publicacions i, com a diputada, jo crec que també hem de dir-ho perquè, encara que sé que aquest ha estat un tema una mica a discutir, jo estic molt satisfeta d'haver pogut ser la ponent de la llei del tercer grau de televisió. Jo vaig ser la ponent de la llei del tercer grau de televisió, per tant, d'una manera o altra és hora de dir: «Bé, doncs és una satisfacció», no?, una satisfacció si després em consideren idònia per a aquest càrrec.

Bé, una mica això seria tot. He tingut també alguna activitat més professional de tipus privat, amb gestió d'algun consell d'administració, però ara, afortunadament, allò que dèiem d'abans, doncs ja hi ha uns fills que se n'ocupen i, per tant, jo podré dedicar-me plenament a això si vostès em nomenen.

Durant aquest temps –ho veuran també en el currículum–, jo em vaig..., molt al principi vaig fer molta publicació sobre temes de mitjans de comunicació. Després d'això, no és que hagi deixat de publicar, però he publicat més coses sobre temes internacionals, perquè quan em van fer presidenta de la Fundació Internacional Olof Palme, va ser també una variant de la meva activitat.

I no els vull cansar. Jo crec que és molt millor que vostès m'examinin directament i em preguntin el que creguin convenient i jo contestaré tot allò que sàpiga, i allò que no sé també els ho diré, perquè crec que s'ha de ser honrat i s'ha d'explicar.

Moltes gràcies.

### La presidenta

Moltes gràcies, senyora Balletbò. A continuació els grups parlamentaris tenen la paraula. En primer lloc, el representant de Convergència i Unió, el senyor Felip Puig.

### El Sr. Puig i Godes

No, molt breument, perquè l'explicació sintètica però, diguem-ho així, concentrada de la senyora Balletbò ja ens ha semblat prou oportuna. Sí que demanaríem –i disculpi, perquè jo no el tinc, que no només en el cas de la senyora Balletbò, sinó dels dotze membres o de les dotze persones que es proposen– que poguéssim tenir accés, doncs, als currículums de les dotze persones per a una informació més detallada, no?, que és possible que s'hagi distribuït, però jo els haig de lamentar que en aquest moment no el tinc.

I només una pregunta, perquè és molt famosa, evidentment, vostè, també, per haver estat la mare dels bessons del cop d'estat, no? Em podria recordar durant quin període vostè va ser diputada? En aquest cas suposo que al Congrés, sempre al Congrés dels Diputats, del Congrés espanyol. Seria l'única pregunta que li faria.

### La Sra. Anna Balletbò i Puig

Sí, jo això ho he saltat, tot i que...

### La presidenta

Senyora Balletbò, perdoni...

### La Sra. Anna Balletbò i Puig

Perdó, perdó...

### La presidenta

Perdoni, no, jo primer faria que tots els grups li facin les qüestions i després vostè pot contestar. (*La Sra. Anna Balletbò i Puig diu: «Perdoni.»*) No, no es preocupi. Senyor Felip Puig, ha acabat vostè?

### El Sr. Puig i Godes

Sí, gràcies.

### La presidenta

Molt bé. En nom del Partit dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi, el senyor Josep Maria Balcells.

### El Sr. Balcells Gené

Gràcies, senyora presidenta. Benvinguda, senyora Balletbò, excel·lentíssima senyora Balletbò. És vostè la primera dels dotze candidats que passen avui per la comissió per complir la Llei de la Corporació, que estableix la compareixença i aquest «examen públic», que en diu la llei, dels candidats. Estem, de fet, fent els primers passos d'aquesta nova etapa de la Corporació Catalana. No veurem els resultats d'aquesta nova etapa fins d'aquí a un temps, fins d'aquí a uns mesos.

Però jo, abans d'entrar en el diàleg amb vostè directament, és només en aquesta primera compareixença que volia fer una prèvia, d'alguna manera. Amb aquesta

nova llei de la corporació jo penso que podem assegurar que s'han creat moltes expectatives positives i que –per què no dir-ho?– sobre aquests primers passos s'han expressat també per part d'alguns col·lectius reserves i alguna decepció. En fi, jo puc entendre..., i, en fi, jo diria que no em costa dir-hi que podria compartir a títol molt personal algunes de les consideracions fetes concretament pel CAC sobre el procés. Tanmateix, el CAC en el seu informe conclou que no concorren motius de manca d'idoneïtat professional manifesta amb relació a totes i cadascuna de les persones candidates. Per tant, jo diria que avui, en aquests moments de la comissió, estem aquí amb una proposta feta pel CAC, amb un informe d'idoneïtat i, per tant, estem en la compareixença de la primera candidata.

Senyora Balletbò, acabem d'escoltar la defensa de la seva candidatura, la seva trajectòria, les aportacions que podrà fer. Ens ha recordat aquesta trajectòria professional, molt lligada al món del periodisme i amb una experiència acumulada com a membre del Consell d'Administració de Televisió Espanyola. Conec bé jo personalment aquesta trajectòria i avalo aquesta seva professionalitat. És dels perfils més professionals, jo penso, dels candidats que tenim avui aquí per examinar. I alhora potser també cal dir que és potser la que té aquesta definició política una mica..., és més accentuada per, en fi, la seva no amagada militància.

Jo li faré només tres qüestions. La primera, dir: ha estat per a vostè, que acaba, doncs, fa poc de ser membre del Consell d'Administració de Televisió Espanyola..., per la seva feina professional i per la seva funció a dins del Consell d'Administració de Televisió Espanyola ha estat un problema aquesta militància seva o aquestes conviccions seves polítiques? Considera que ha pogut ser igualment de rigorosa en les seves funcions mantenint el seu compromís en aquest projecte de societat que vostè comparteix amb una determinada força política?

Segona pregunta. L'experiència com a consellera a Televisió Espanyola..., ja ha acumulat molta experiència..., què té o quins trets creu vostè que ha tenir d'específic la Corporació Catalana si la comparem amb el que té l'ens públic Televisió Espanyola? Vostè ara passa, diguem-ne, d'un consell d'administració d'un ens estatal a un d'autonòmic; quins trets vostè considera que ha de tenir, diferenciats com a ens i com a funció i com a..., i a la vegada com a..., vostè l'aportació que pugui fer?

I una tercera pregunta. Quins són o quins considera vostè que són els reptes per a la Corporació Catalana d'aquesta nova etapa de la corporació? Què hi podrà aportar vostè amb aquesta llarga trajectòria que té professional?

Acabo, senyora Balletbò, desitjant-li en el temps que el temps ens permeti elogiar la seva tasca ara com a consellera a la corporació.

Gràcies.

### La presidenta

Moltes gràcies, senyor Balcells. A continuació, en nom d'Esquerra Republicana, la diputada senyora Marina Llansana.

### La Sra. Llansana Rosich

Moltes gràcies, senyora presidenta. Si em permet la senyora Balletbò, abans de dirigir-me directament a ella m'agradaria fer, com ha fet el company socialista que m'ha precedit, una breu referència, molt breu, de caràcter general per recordar el compromís que ha tingut el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana en totes les reformes legislatives que s'han produït en aquesta cambra els darrers temps, tant en la reforma del Consell de l'Audiovisual de Catalunya com en la llei de l'audiovisual, com en aquesta mateixa llei de la Corporació, que han permès donar un tomb al panorama audiovisual del nostre país.

El procediment que s'ha seguit per a la presentació de candidatures en aquest cas, en el cas concret de la llei de la Corporació, també hem de confessar que no és el procediment que el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana hauria desitjat. Nosaltres ja vam defensar en el si de la ponència en una fase molt embrionària del debat de la llei que ens hauria agradat que el procés de presentació de candidatures fos obert, participatiu, que hi pogués fins i tot fer arribar propostes la mateixa societat civil. Aquesta no va ser una postura majoritària en el si de la ponència i, per tant, el procediment posterior ha estat el que ha estat, amb el recolzament i amb la complexitat d'aquest grup parlamentari.

El procediment que s'ha seguit, però, i que s'ha allargassat més del que nosaltres hauríem desitjat, pot ser que, sense que els candidats en tinguessin cap culpa, hagués posat en dubte la idoneïtat d'alguns dels membres de la llista que els grups parlamentaris vam proposar i que ha generat certa controvèrsia. Per tant, senyora Balletbò, malauradament això fa que el primer repte que tinguin les dotze persones que avui passaran per aquesta cadira on vostè seu, el primer repte sigui el de demostrar que la seva elecció és encertada. Només vostè pot demostrar amb el seu treball que s'equivoquen tots aquells qui interpreten que actuarà amb criteris que no s'ajusten a l'esperit de la llei.

Nosaltres coneixem bé el seu currículum; ara ens l'ha explicat, ja el coneixíem. Vostè ha treballat als i per als mitjans de comunicació i estem convençuts que podrà aportar la seva experiència al Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Vostè sap què és un mitjà de comunicació públic, ho sap molt bé, i per això estem convençuts que treballarà amb independència, pensant en els interessos de la corporació, i que estarà a l'alçada de la missió que se li encomana.

Per acabar, només, i recollint d'alguna manera també la qüestió que plantejava el company socialista, li volíem demanar en què creu que la seva experiència al seu pas pel Consell d'Administració de Ràdio i Televisió Espanyola la pot ajudar o li serà d'utilitat en aquesta nova etapa que comença, i com creu que aquells problemes, aquells *handicaps*, aquelles disfuncions de funcionament que ha tingut Ràdio i Televisió Espanyola podem evitar que es produeixin en el cas de la nostra corporació de mitjans públics.

Moltes gràcies.

**La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, el diputat senyor Santi Rodríguez.

**El Sr. Rodríguez i Serra**

Gràcies, senyora presidenta. Senyora Balletbò, en primer lloc, voldria fer una consideració genèrica respecte del procés que s'ha seguit fins a arribar a la proposta actual dels membres del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. El nostre grup, ja en ponència, va manifestar una discrepància respecte al text de la llei en alguns aspectes, però jo diria que fonamentalment un, que era la participació del Consell de l'Audiovisual o la forma en què s'havia de materialitzar la participació del Consell de l'Audiovisual en la proposta o en el nomenament d'aquests candidats que finalment havia d'acordar o aprovar el Ple del Parlament de Catalunya.

I, en aquest sentit, clar, nosaltres al final lamentem que, tot i que en aquell moment, doncs, la majoria de grups no va voler fer cas d'allò que demanàvem en el nostre grup, que era precisament que se suprimís la possibilitat que fos el Consell de l'Audiovisual qui proposés els candidats, constatem que la realitat ha estat –i així també ho posa en evidència el mateix informe del Consell de l'Audiovisual– que el Consell de l'Audiovisual no ha proposat, simplement s'ha limitat a verificar la idoneïtat dels candidats proposats pel Parlament, que era precisament allò que nosaltres, des del primer dia en la ponència parlamentària que va elaborar la nova llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, era precisament el que nosaltres havíem demanat, no?

Per què? Doncs, home, perquè estàvem convençuts que al final del carrer el procediment que se seguiria era el que finalment s'ha seguit i el que finalment ens trobem en el dia d'avui en aquesta comissió o ens trobarem, si no passa res, doncs, en el proper Ple per al nomenament dels candidats. Jo mateix en la intervenció –és només una primera intervenció; li prometo que no repetiré aquesta primera intervenció en les següents compareixences–, jo mateix en el Ple vaig definir aquesta llei que era una llei per canviar-ho tot sense que canviés absolutament res, i em fa la impressió que aquesta una mica és la constatació que efectivament això ha estat així.

Feta aquesta consideració general i inicial, jo només una pregunta i un desig, no? I quant a la pregunta –sí que d'una forma ha de ser extraordinàriament breu–, m'agradaria preguntar-li quines virtuts considera que tenen –virtuts o defectes– les competències que la nova llei li dóna a aquest consell de govern respecte del Consell d'Administració de la Corporació Catalana fins aquests moments, i, per tant, quins avantatges creu vostè que li pot donar aquesta nova llei en la seva actuació com a consellera.

I, finalment, desitjar-li bona feina, demanar-li que vetlli per la bona tasca de la nova Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i, sobretot, per una cosa que des del nostre grup és, ha estat i serà molt important, i és que vetlli per la neutralitat i per la pluralitat dels mitjans

de comunicació públics de Catalunya, que són de tots els ciutadans de Catalunya, però també han de ser o han de fer-se sentir de tots els ciutadans de Catalunya.

Gràcies, senyora presidenta.

**La presidenta**

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, el diputat senyor Lluís Postigo.

**El Sr. Postigo i Garcia**

Gràcies, senyora presidenta. Saludar la senyora Balletbò. Li formularíem una única pregunta. A mi em sembla que a aquestes alçades segur que vostè ho sap: per part del comitè professional de Catalunya Ràdio i de Televisió de Catalunya se'ns ha fet arribar als membres d'aquesta comissió una carta en la qual se'ns demana que, com a conseqüència d'aquest examen al qual avui d'alguna manera els sotmetem, doncs els rebutgem i reconduïm el procés d'elecció d'aquests nous membres... *(L'orador continua parlant sense fer ús del micròfon.)*

Ara, perdoneu. Doncs, com deia, se'ns demanava, d'entrada, això, i es posaven en dubte la independència i la neutralitat amb la qual puguin actuar en el cas que es consideri la seva idoneïtat.

M'ha semblat entendre, de la seva exposició, que vostè posa com a aval, diguéssim, la seva trajectòria professional i l'enorme il·lusió que li faria, doncs, el fet d'afrontar el nou repte que representaria ser membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans.

En tot cas, la meua pregunta l'únic objectiu que tindria és que vostè mateixa fos la que intentés..., o de quina manera vostè podria intentar calmar aquests ànims encesos que hi han en aquest moment i de quina manera vostè pot garantir, doncs, que en un futur actuarà amb aquesta independència i neutralitat que tothom desitja i que s'espera.

**La presidenta**

Moltes gràcies. En nom del Grup Mixt, el diputat senyor José Domingo.

**El Sr. Domingo Domingo**

Sí, muchas gracias, señora presidenta. En primer lugar, agradecer la presencia de la señora Anna Balletbò. Y, a la vista de las consideraciones efectuadas por los grupos parlamentarios que me han antecedido en el uso de la palabra, entender que, a la vista de sus manifestaciones, se procederá a suspender el procedimiento, o estamos ante un ejercicio de cinismo político de alcance insospechado, permítame que se diga.

Es decir, decir que está todo el mundo en contra del procedimiento que se ha seguido y mantenerlo hasta el final, *in fine*, demuestra la clase de ciertos políticos –permítame que se diga también– y como se ha desarrollado en estos momentos todo el proceso aquí sobre la elección de estos miembros.



Está claro que háganle caso al comité profesional de Catalunya Ràdio, porque es improbable, como dicen los comités profesionales, «que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya entenguin com un procés de despolitització i desgovernamentalització l'aprovació dels noms emesos pel Parlament, reflex únicament d'un mer pacte d'equilibri polític que només perverteix la llei i certifica un cop més el control dels partits polítics sobre els mitjans públics».

Evidentemente estamos ante una situación de control de los partidos políticos sobre los medios públicos. Y en esta línea quisiera hacerle algunas preguntas, señora Balletbò. ¿Quién le propuso a usted como candidata para formar parte de la candidatura y a quién le comunicó la aceptación de esa candidatura? ¿Comparte usted las críticas efectuadas por el comité profesional de Catalunya Ràdio y el sindicato de periodistas? ¿Comparte usted la crítica efectuada por el Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre el proceso que se ha seguido en la tramitación de esta ley? ¿Es consciente de que la ley nace muerta a la vista de la falta de neutralidad e independencia que se ha quedado puesta de manifiesto en estos momentos? ¿Va a contribuir a ello?

Entendemos... ¿Es usted partidaria de la desideologización de los medios de comunicación públicos? ¿Es usted partidaria de, en medidas concretas de carácter profesional, fomentar la producción propia, o no? ¿Es usted partidaria de la subtitulación en los medios de comunicación pública? ¿Es usted partidaria de regular la publicidad del sector público? En este sentido, ¿cómo entiende usted que debe ser la publicidad en un medio de comunicación?

¿Es usted partidaria de mantener la programación religiosa en un medio de comunicación público? ¿Es usted partidaria de que las medidas informativas, los periodistas se autorregulen la información o es partidaria del control por parte del Consell de Govern? ¿Es usted partidaria de que puedan acceder con libertad y con normalidad las formaciones minoritarias a los medios de comunicación públicos? ¿Cómo entiende que se va a producir la reducción del déficit de los medios de comunicación públicos? ¿Es usted partidaria de una verdadera profesionalización del medio? ¿Cómo entiende que debe efectuarse el nombramiento del director general? ¿Qué perfil para usted sería el idóneo para un director general?

¿Es usted partidaria de que TV3 utilice con normalidad un solo idioma o, de conformidad con el dictamen del Consell Consultiu, entiende que el concepto de lengua institucional del catalán no es vinculante y que se puede utilizar con normalidad tanto el catalán como el castellano? ¿Mantendrá la carta de principios de la corporación? ¿Considera usted que en estos momentos se ha de proceder a atender a las demandas de los usuarios o debe prevalecer el criterio del consell? ¿Atenderá realmente de forma eficaz a los usuarios? ¿Cómo se va a efectuar, a su juicio, el verdadero mantenimiento de la pluralidad en televisión, en los medios de comunicación públicos en Cataluña?

En definitiva, son estas preguntas, que son necesarias, a nuestro juicio, para saber si tiene o no el perfil adecua-

do para cubrir el puesto para el que ha sido designada. En todo caso, me gustaría que respondiera una última pregunta: ¿se considera usted parte de una cuota de un partido político? En este sentido, ¿queda vinculada por esta cuota o mantendrá claramente sus criterios de independencia y neutralidad?

Muchas gracias.

#### La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, té la paraula la senyora Balletbò. Té cinc minuts, però li han fet moltes preguntes; seré una mica flexible.

#### La Sra. Anna Balletbò i Puig

Jo no estic segura de poder-ho contestar tot, senyor Domingo. És el primer dia; encara no he aterrat i encara no en sóc membre, per tant, algunes coses les podré contestar i unes altres no.

A veure, en primer lloc, el senyor Felip Puig em preguntava quant temps havia estat diputada. Doncs com un president de la Generalitat: vint anys. I em penso que els mateixos; vam coincidir –no vam coincidir en el càrrec, ni molt menys. Però vull dir del 80 al 2000. I sí que és veritat que el senyor Felip Puig ha dit una cosa, certament, que és quasi una broma, si em permet. El president Tarradellas em va dir una vegada, amb una certa ironia, típica d'ell: «Vostè, senyora Balletbò» –el nom no el solia dir massa ajustat–, «és l'única persona a qui el cop d'estat ha beneficiat.» Perquè, sí, em van fer una campanya publicitària que no estava prevista, per tant..., i això, curiosament, va ser també la televisió, per tant, convindrà amb mi que el meu destí és aquest (*rialles*), no un altre.

Senyor Balcells, a veure, em penso que he contestat la seva pregunta. El senyor Balcells em preguntava bastantes coses amb relació a la independència, etcètera. Jo la part de la resposta que ara volia donar també la voldria fer extensiva a uns altres que m'ho han preguntat.

Jo vaig tenir la sort de treballar uns anys a la BBC, un temps, i després vaig ser corresponsal aquí durant molts anys amb el pseudònim de «Lluís Sants». I allà vaig aprendre una cosa que jo crec que té molt d'interès a l'hora de clarificar aquest tipus de debat: un periodista no s'ha de jutjar mai pel que pensa, mai; se l'ha de jutjar sempre pel que fa. Perquè, clar, pel que pensem, ni jo ni ningú, ni un periodista ni ningú, no?... –un diputat és diferent perquè en el moment que ets diputat tu representes uns principis, no? Però vull dir, això, a un se l'ha de jutjar pel que fa, per la trajectòria professional.

I amb relació a la informació, com que la veritat absoluta no existeix i la neutralitat també és una utopia, l'únic camí que hi ha és intentar de veritat acostar sempre més de dues o tres fonts. Quan un dona més fonts, s'acosta més o amplia més les versions.

Jo crec que en aquests principis almenys –perquè vostès vegin com jo penso– sí que hi crec. És a dir, quan tu t'acostes a una informació, si ets periodista, que no és el cas –jo sóc periodista, però no és el cas, no se'm demanarà que faci informació, jo–, sí que és veritat que

si només escoltes la versió d'un, si no escoltes la versió de dos o tres i l'expliques, t'allunyes del que hauria de ser un ampli ventall informatiu de fonts per poder ajustar-se al que en realitat passa, que mai és ni molt bé ni molt malament; és ampliar el vano al màxim. Jo crec que aquests principis deuen ser encara viables a les televisions públiques.

Bé, també se m'ha preguntat amb relació a l'experiència al Consell d'Administració de Ràdio i Televisió Espanyola. El Consell d'Administració de Ràdio i Televisió Espanyola, pel que sé, amb relació al que actualment hi ha té molt interès en el canvi que s'ha produït també a la llum d'una nova llei, perquè és veritat que allí també els membres del consell han estat proposats per grups parlamentaris –han estat proposats per grups parlamentaris. Senyor Domingo, m'ho ha proposat el Grup Parlamentari dels Socialistes de Catalunya, cosa que vostè ja sabia, però li ho ratifico. Bé, sàpiga-ho; si que ho sap.

Per tant, allí actualment –i jo he tingut l'oportunitat d'anar a Madrid i parlar amb els nous consellers– sí que han intentat obviar aquests orígens, han intentat, diguem-ne, fer un funcionament molt diferent del que s'havia fet de bon principi, que era una certa reproducció d'alguns tics que es produïen en el parlament espanyol. És a dir, les sessions de la comissió de control parlamentari al parlament espanyol no es poden reproduir en el Consell d'Administració de Televisió Espanyola, ni al revés.

Jo interpreto que la feina d'uns consellers que ara hauran de fer una gestió molt més directa sobre l'empresa és pensar més en l'empresa, pensar més en els mitjans i oblidar tot això. Això és una cosa que..., hi ha gent que ha vingut, catedràtics proposats per un grup parlamentari; no passa res, vull dir, ningú els ha demanat les seves lleialtats polítiques, se'ls ha mirat el seu currículum.

I jo espero i desitjo que tots –perquè això no ho pot fer només un– sapiguem fer això. Estic convençuda que ho farem. Jo crec que la confiança que vostès tenen en aquest nou consell d'administració és suficientment important –si finalment ens accepten– perquè nosaltres fem un esforç de treballar molt a favor del mitjà des d'aquests tres punts de vista, que, a més, crec que són els bàsics: independència, professionalitat i viabilitat econòmica.

Els mitjans públics han de ser econòmicament viables. Vol dir això que hem de fer una programació que no ens miri ningú? No. Si nosaltres no som competitiu des del punt de vista de l'oferta de la programació, la gent no ens mirarà. Llavors, no només no serem viables, sinó que la funció de servei públic, si la gent no ens mira, no té sentit. Hem d'aconseguir audiència. Ara, no es pot aconseguir audiència a qualsevol preu. Hem d'aconseguir una audiència que segueixi els criteris que vostès ens han marcat des del Parlament de Catalunya: que serveixi el país, que serveixi la gent que viu al país, els col·lectius que viuen al país, els idiomes que es parlen al país...

I aquesta és la funció de la qual nosaltres, jo interpreto... –amb això intento contestar agrupadament–, jo no em

puc apartar de la llei, perquè la llei ha de ser el principi que m'ha de regir i, per tant, la llei em demana que si guem independents. «Independents» què vol dir? Que a l'hora de prendre decisions pensem en el mitjà i en la gent que servim; que si guem professionals –professionals s'ha de demostrar cada dia, amb la feina, amb la dedicació i amb el ben fer– i, després, que tingui viabilitat econòmica, que aquest és un altre tema que vostès ens han marcat, tots vostès ens ho han marcat, i hem de mirar de fer-ho.

Jo crec que cadascú és fill de la seva pròpia història. I la meua pròpia història és que jo vaig lluitar en contra de la LOAPA, i el Partit Socialista Obrer Espanyol em va expedientar. Punt final. És a dir, no crec que em trobi en cap situació més difícil que aquella. Per tant, defenso la meua independència de criteri per damunt de tot –perdoni–, només faltaria. I, a més, crec que és l'únic camí per sobreviure. Quan tu creus que una cosa és com ha de ser, s'ha de defensar; s'ha de defensar al cost que sigui.

I continuo; la senyora Llansana. Bé, jo espero i desitjo realment estar a l'altura; estic convençuda que estaré a l'altura, i com jo tots els meus companys. Pensin que és una etapa de molta il·lusió i, a més, és una etapa d'una gran responsabilitat i, per tant, hem de ser mereixedors de la responsabilitat i la confiança que vostès ens han fet. I, en aquest sentit, doncs bé, vostè em preguntava, no ho sé, què havíem fet també en el Consell d'Administració. Vam aconseguir fer inclús alguns documents sobre tractament informatiu dels temes de terrorisme –allà no s'havia fet, això– i dels temes del tractament de les desgràcies personals, etcètera. Perquè de vegades ens oblidem que els continguts són molt importants, el contingut de text, però les imatges parlen de vegades tant que s'ha de tenir una gran cura, una gran prudència també en el tractament de les imatges, tant des del punt de vista de la imparcialitat com de no ferir susceptibilitats de gent: tractament de menors, de desgràcies personals, etcètera.

Al senyor Santiago Rodríguez, bé, la llei jo crec que té molts avantatges, és a dir, és un pas molt important. Jo crec que s'està tractant de professionalitzar d'una manera molt important aquest consell d'administració. És a dir, la llei el que fa és –pel que jo sé i, hi insisteixo, jo no m'ho sé tot, i hem de treballar més en aquest sentit– tallar aquesta dinàmica més partidària a favor d'una dinàmica més professional.

Al senyor Postigo, bé, jo li agraeixo la confiança que em fa. És de l'Empordà; això també és un mèrit per mi, no? –pel seu? Jo també ho sóc; espero que també ho sigui per vostè –ho sóc adoptiva, eh?, però bé...

I, finalment, perquè tampoc..., el senyor Domingo m'ha fet una llarga carta de demandes. Bé, jo no les hi puc contestar. Primer, perquè em menjaria el temps dels altres, i això no seria equitatiu, però sí que li puc dir una cosa: jo espero i desitjo que, si ens troben idonis, puguem tenir l'oportunitat d'anar parlant d'aquests temes, doncs, no ho sé, no sé si aquí o a la cafeteria d'aquí o allà on sigui. Però estic convençuda que moltes de les coses que vostè em pregunta jo les hi puc contestar, però no sé pas ara si seria el moment. I tingui en compte que jo,

al final, sóc una peça més; no sóc... Com s'ha d'elegir el director general? Doncs bé, jo puc tenir una opinió, però, clar, l'opinió l'ha marcada la llei, l'opinió és com ho farem; ens haurem de reunir i veure com fem aquesta aplicació pública, com fem aquesta demanda pública, amb quina discreció avaluem els currículums, perquè, clar, si no som discrets, ningú es voldrà presentar. Vull dir, hi ha una colla de coses que n'haurem de parlar amb els dotze companys i companyes que estan aquí. No és la meua feina, només; és una feina d'equip.

Gràcies, presidenta.

#### La presidenta

Moltes gràcies, senyora Balletbò. Si algun grup parlamentari vol demanar algun aclariment, té alguna pregunta concreta, té la paraula. Algun grup parlamentari? *(Pausa.)* Senyor Domingo...? De totes maneres, li vull fer avinent, senyor Domingo, que els dos minuts anteriors a vostè han estat doblats, o sigui, n'ha parlat quatre.

#### El Sr. Domingo Domingo

Le agradezco la generosidad. Visto el silencio de otros grupos, comprenderá que alguno tiene que preguntar algo, si no evidentemente esto sería un mero trámite, y aquí estamos precisamente para calibrar la idoneidad de los candidatos. No creo ni quiero entender que los demás grupos parlamentarios entiendan esto como un mero trámite que no tiene trascendencia. Higgins, *El conocimiento del candidato* es una pieza fundamental que se introduce en el Reglamento del Parlamento precisamente para valorar al candidato, para examinar su idoneidad y, evidentemente, no puede limitarse a un mero formulismo de tiempo. Y le pido, por eso, la generosidad necesaria, sobre todo cuando no se ha traspasado, ni mucho menos, la hora que fija el Reglamento como máximo para examinar a los candidatos.

En todo caso, y entendiendo su generosidad, señora presidenta, que va a estar más afectada y más preocupada por lo que diga que en el tiempo que lo diga, quiero manifestar mi decepción por su contestación. Si entendemos que debemos valorar su idoneidad y me remite al bar para contestar las preguntas que le hago, realmente creo que no es una buena candidata. Yo entiendo el prestigio del Parlamento de Cataluña y creo que debe ser en esta institución donde debe dar las respuestas, porque se las dará al pueblo de Cataluña. Y en esta línea le solicito eso: el respeto para el pueblo de Cataluña, no para este diputado, que sé que lo tiene, y se lo valoro. Pero, evidentemente, le pido que respete al pueblo de Cataluña y que, en la medida de sus posibilidades, pueda contestar todas las preguntas que se le han efectuado.

Si no es así, comprenderá que no podremos darle apoyo a su candidatura, puesto que solamente sufriremos una decepción. Sufriremos decepción en la medida en que entenderemos realmente que no ha sido valorada; si bien sus antecedentes pueden ser idóneos formalmente, desde luego sus conocimientos, después de tener tantos antecedentes y no dar respuesta a lo que aquí se le ha preguntado, entendemos que la inhabilitan para este cargo.

Por todo ello, ya le anticipo que no contará con el apoyo de nuestro grupo parlamentario en el momento de dar o no apoyo a la candidatura, puesto que no ha contestado casi ninguna de las preguntas que se le ha formulado.

#### La Sra. Anna Balletbò i Puig

Gracias. Lo haré telegráficamente...

#### La presidenta

Un moment, senyora Balletbò.

#### La Sra. Anna Balletbò i Puig

Perdó.

#### La presidenta

La seva llarga experiència..., li pot més l'impuls que l'experiència, en aquest cas. *(Rialles.)*

#### La Sra. Anna Balletbò i Puig

Té tota la raó.

#### La presidenta

Ara li dono la paraula.

#### La Sra. Anna Balletbò i Puig

Moltes gràcies, presidenta. Però com que pateixo pels altres, tenia ganes d'anar de pressa.

Li he contestat que em va presentar el Grup Parlamentari Socialistes.

De les crítiques del CAC i els professionals, no tinc res a comentar; la gent és lliure d'opinar i jo tinc l'obligació de demostrar-ho.

La llei no neix morta; la llei neix viva i «coleando», que dirien en castellà.

La producció pròpia. Jo crec que la producció pròpia és un tema bàsic en qualsevol televisió, que no exclou, però, l'aliena. És a dir, aquest és un tema que haurem de discutir tots plegats, i tindrem temps de fer-ho.

Subtitulació. Bé, dependrà de què, de com, de quin tipus de programes, de quin tipus de pel·lícules, del cost, etcètera.

Publicitat. Jo em remeto a les directives europees i a la llei de l'audiovisual vigent. Hem de complir les lleis, totes, inclús en matèria de publicitat.

Autoregulació dels periodistes. És l'únic camí. Jo no he cregut mai en la censura, però els periodistes s'han d'autoregular i han, també, de reflexionar molt sobre els seus drets i els seus límits, com ho ha de fer tot ciutadà. Ara, ningú ha de regular els periodistes. Jo sóc periodista, i regular els periodistes vol dir censura.

Reducció del dèficit, doncs veurà vostè que és un objectiu. L'objectiu és reduir el dèficit.

El nomenament del director general està escrit a la llei: ho hem de fer nosaltres, prèviament al repàs de les candidatures i facilitant que hi hagi...

Bé, i em penso que això era una mica tot. Segurament no li ho he contestat tot, perquè m'ha preguntat tantes coses que hauríem d'estar-hi una tarda sencera. Però he fet l'esforç de contestar-li, tot i havent anunciat vostè que votaria en contra. No importa; la meva obligació també és contestar-li.

#### La presidenta

Moltes gràcies. Senyora Balletbò, moltes gràcies.

#### Compareixença

d'Eduard Berraondo i Cavallé, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00015/08)

I continuem amb la segona compareixença, del senyor Eduard Berraondo i Cavallé, a qui demano que vingui a seure al costat de les persones de la Mesa. *(Pausa.)* Senyor Berraondo, igual que l'anterior compareixent, té vostè fins a cinc minuts per fer la presentació del seu currículum i de la seva trajectòria professional.

**El Sr. Eduard Berraondo i Cavallé** (candidat a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, i sobretot també companys dels mitjans de comunicació que ens acompanyeu avui aquí, cinc minuts, vinga; comença el compte enrere.

Jo vaig pertànyer a aquella generació que va començar en el món del periodisme en el Grup Mundo. Els qui van col·laborar amb el Grup Mundo deuen saber que va acabar com el rosari de l'aurora perquè l'empresari va fugir al Brasil i molts de nosaltres vam patir les conseqüències, durant alguns anys, de l'impagament de les últimes cinc o sis nòmines. Jo pertanyia en aquells moments a la plantilla del diari *424*, col·laborava en el *Mundo Diario* i, per tant, eren els meus inicis professionals; tenia vint o vint-i-un anys. En aquella època –i ara si hi ha algun becari aquí em matarà– es començava a treballar bastant més d'hora en el món del periodisme i fins i tot en unes condicions una mica menys precàries.

De la dissolució del Grup Mundo passo a treballar a Miramar, a Televisió Espanyola, en el departament d'esports; començo a fer reportatges en diferents programes i conec món. I sempre he dit que considero Televisió Espanyola la meua formació bàsica «periodisticoreporteril», sempre ho he dit, tot i que després em vaig passar catorze anys a TV3. De Televisió Espanyola me'n vaig al diari *Sport*, del diari *Sport* passo a Catalunya Ràdio com a cap d'esports l'any 1983. Només vaig poder «disfrutar» de Catalunya Ràdio l'any de les emissions en proves; vaig ser el cap d'esports en proves, vaig seleccionar la plantilla d'esports, però quan havia de «disfrutar» del producte acabat em va cridar TV3, també en aquells moments incipient empresa, i me'n vaig anar a

presentar, doncs, el primer *Gol a gol*, el primer informatiu d'esports.

I em passo catorze anys de la meua vida, d'una manera pràcticament ininterrompuda, o ininterrompuda, en aquella casa, a TV3, fins a l'any 97, on Televisió Espanyola tracta de recuperar aquella persona formada a Miramar, i ja des de Sant Cugat em recupero –o em recuperen– i me'n vaig a fer l'*Estadio 2*, el *Gol nord* –estic fent un ràpid recorregut–, fins a trobar-nos l'any 99 amb un canvi de direcció a la Televisió Espanyola; optimització dels recursos propis –jo era un fixatge extern–, me'n vaig a fer ràdio i durant tres anys estic fent programes de tarda radiofònics a COPE Catalunya, a Onda Cero, fins que fa tres anys i mig em crida un empresari de comunicació per posar en marxa un projecte que es diu Canal Català –en aquell moment, Canal 50– i em converteixo en el director de Canal 50 Barcelona –després Canal Català Barcelona–, cap d'informatius, càrrec que encara en aquests moments exerceixo. Avui no presento l'informatiu, evidentment, perquè això, al ritme que anem, doncs segurament no m'ho hauria permès.

Però professionalment aquesta és la meua trajectòria. Avui també dirigeixo un diari digital d'economia i empresa que es diu *Feedback*, del Grup Preston, i faig col·laboracions, quan m'ho demanen, d'opinió a diferents portals digitals, diaris, etcètera.

Acadèmicament em vaig llicenciar a Bellaterra en dues o tres etapes. Vaig començar la primera etapa l'any 77, després vaig continuar; per problemes laborals ho vaig deixar, hi vaig tornar. Vaig coincidir amb la professora Balletbò en l'assignatura de taller de televisió; compartíem gairebé l'assignatura, ella i jo –jo li feia, més que d'alumne, d'ajudant d'assignatura. I després he estat professor titular de la Universitat de Vic i també de la University of Howard Hampton després d'haver creat l'Escola Superior de Mitjans de Comunicació aquí, a Catalunya, i haver associat la meua escola a una universitat anglosaxona, a la qual dos cops l'any imparteixo l'assignatura de mitjans europeus o *european media*.

I alguna cosa segur que em deixo a nivell professional, però en aquests moments, si vostès me la recorden, potser la trobaré.

#### La presidenta

Moltes gràcies. Doncs, a continuació, els grups parlamentaris. En primer lloc, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el senyor Felip Puig.

#### El Sr. Puig i Godes

Moltes gràcies. També molt breument. Senyor Berraondo, vostè ha estat presentat en aquest Parlament a proposta de cinc grups parlamentaris i, en aquest cas, suggerit pel Grup de Convergència i Unió.

I sense voler entrar, diguem-ho així, en competències del millor dels currículums que s'hagin pogut..., i, per tant, sense voler entrar en debat polític amb el senyor Balcells, li voldria preguntar si vostè durant la seva etapa professional ha interromput mai aquesta carrera professional, doncs, per exercir, per exemple, de diputat o

de cap de premsa d'algun alcalde o d'algun president de la Generalitat.

Moltes gràcies.

**El Sr. Eduard Berraondo i Cavallé**

Gràcies, senyor Felip Puig...

**La presidenta**

No, senyor Berraondo...

**El Sr. Eduard Berraondo i Cavallé**

Perdó.

**La presidenta**

...després...

**El Sr. Eduard Berraondo i Cavallé**

Sí, senyora Núria de Gispert. Ho sento.

**La presidenta**

D'acord? Gràcies. El senyor Balcells, en nom del Partit dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

**El Sr. Balcells Gené**

Gràcies, presidenta. Benvingut, Eduard Berraondo, company també de fatigues en algunes etapes d'aquestes que ell ha explicat: treballador de Televisió Espanyola, de TV3, Canal 50, Canal Català, cap d'informatius en aquest últim mitjà...

A vostè se'l coneix, o jo almenys, molt relacionat amb el món de l'esport, perquè bàsicament aquest treball professional ha estat el seu, però darrerament ha assumit també aquesta responsabilitat en el camp dels informatius. En els mitjans públics, i també en els privats, és sempre aquesta una certa pugna de dir: quin pes han de tenir els informatius, quin pes ha de tenir l'esport, quin pes han de tenir els programes, quin pes ha de tenir l'economia. Veig que vostè també hi ha tingut una dimensió.

I aquesta seria una mica la pregunta que a mi m'agradaria fer-li; és a dir, posat en un mitjà públic, en el Consell de Govern de la corporació, aquest equilibri entre aquest servei públic que ha de ser, agafant tots els àmbits de la comunicació, quin pes vostè considera que concretament en la Corporació Catalana, tant ràdio com televisió, s'ha de donar als informatius, a la informació, a l'entreteniment, als programes, a l'esport? I això, com es juga aquest equilibri i què pot aportar vostè en aquest àmbit?

**La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, en nom d'Esquerra Republicana, la senyora Marina Llansana.

**La Sra. Llansana Rosich**

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Berraondo, benvingut. Gràcies per l'esforç de concreció en la seva exposi-

ció. Vostè és una de les persones amb més experiència en el món del periodisme de les que podem escoltar avui aquí. Té un reconeixement i un prestigi indubtables entre la professió; a més a més, coneix bé la casa, i això segur que li serà de molta utilitat. I estem convençuts que serà un digníssim representant del col·lectiu de professionals, tant de la ràdio com de la televisió públiques, en el nou consell de govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Més que no pas una pregunta, des del nostre grup parlamentari li volíem fer un prec: vostè és un home de televisió, però també un home de ràdio –segurament de tots els currículums que avui tenim sobre la taula qui més experiència té darrere un micròfon de ràdio treballant en l'àmbit radiofònic és vostè– i, per tant, sí que li demanaríem, d'alguna manera, que vetlli per Catalunya Ràdio al si del Consell de Govern. Perquè ho debatem sovint a la comissió de control de la corporació, que tots tenim tendència a ocupar-nos preferentment de Televisió de Catalunya, perquè és evident que sempre ocupa un lloc prioritari en tots els debats, tant professionals com polítics, però Catalunya Ràdio hauria de començar a deixar de ser la germana pobre de TV3. Per tant, que vetlli des de la seva experiència en l'àmbit radiofònic perquè Catalunya Ràdio ocupi també un lloc prioritari al costat de Televisió de Catalunya i dels nous mitjans digitals de la corporació.

Moltes gràcies.

**La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, el diputat senyor Santi Rodríguez.

**El Sr. Rodríguez i Serra**

Gràcies, senyora presidenta. Gràcies també al senyor Berraondo per les seves explicacions.

Jo voldria fer també la mateixa consideració que he fet amb anterioritat i que faré amb tots els membres: demanar-los la seva opinió respecte de les competències que la nova llei li dóna a aquest nou consell de govern i, sobretot, si creuen que, efectivament, aquest objectiu d'independència de la direcció de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals del Govern és efectiu amb aquestes competències que aquesta nova llei els atorgarà.

Gràcies.

**La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, el diputat senyor Jordi Miralles.

**El Sr. Miralles i Conte**

Gràcies, presidenta. Gràcies, senyor Berraondo. Mirant el seu currículum i coneixent-ne d'altres, potser vostè sembla d'aquells qui menys han tingut una vinculació amb el que es pot dir les administracions o la política. Ho dic pel currículum que tenim i d'algunes persones

que coneixem menys i altres que coneixem més. I també coneixem la seva vessant esportiva. A mi m'és bastant secundari si vostè juga amb la dreta o amb l'esquerra; el que és important és el paper que vostè jugarà en el si del nou consell.

I dic això perquè crec que ve a collació que en tot aquest procés, lamentablement, segurament s'ha contribuït des de molts llocs –també des dels grups parlamentaris, però no únicament des dels grups parlamentaris– a posar la política com una cosa per menystenir. Sembla que aquells qui tenim responsabilitats polítiques a un lloc o a un altre... –i jo sóc dels qui han dit sempre que la paraula «classe política» a mi em remou l'estómac, perquè no m'hi sento–, però el que no vol dir és que aquells qui avui tenim responsabilitats institucionals a un lloc o un altre estiguem marcats per després no poder exercir cap qüestió en l'àmbit d'allò públic. I sembla, d'altres que n'han tingut –i alguns tenen responsabilitats d'alçada, de companyies aèries i d'altres–, això sembla que sigui totalment assumible. I aquells qui tenim un compromís polític hem de renunciar a tenir un compromís polític perquè el que es porta és la no-política.

Doncs no. Independentment que... –no des del nostre punt de vista–, per tant, independentment de si vostè ha estat proposat per un grup parlamentari o no. I el Parlament és qui avui, en democràcia i amb les lleis aprovades, tenim responsabilitats de fer aquests suggeriments i aprovar-ho; quan es canviïn les lleis, seran d'altres i, per tant, també ho respectarem o intentarem canviar-ho.

Per tant, crec que vostè, igual que els altres, doncs ens permet la confiança que podrà assumir aquest paper d'independència, de viabilitat i de professionalitat.

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Grup Mixt, el diputat senyor José Domingo.

#### **El Sr. Domingo Domingo**

Muchas gracias, señora presidenta. Debemos darle las gracias al señor Eduard Berraondo.

Y, a la vista de que ha sido sugerido por Convergència i Unió, según hemos venido en conocimiento en este acto, ¿ha mantenido relaciones con algún otro grupo parlamentario para aceptar su candidatura?

En este sentido, me gustaría conocer su opinión sobre las críticas que se han formulado –los sindicatos de periodistas–, a más, atendiendo a su trayectoria profesional, en que fue impulsor del colegio profesional del audiovisual; es decir, que, a la vista de ello, debe tener especial sensibilidad a las críticas formuladas sobre el procedimiento de la posible elección de usted como candidato.

También me gustaría hacer una manifestación de carácter general. Evidentemente, la honorabilidad de la clase política o de los políticos, si se prefiere así, depende de sus actuaciones, de las actuaciones de los políticos. Si estas no son adecuadas o aparentemente adecuadas, merecerán crítica y censura. Y la harán tanto los medios

de comunicación como aquellos otros grupos políticos que no nos consideramos implicados en esas acciones. En este sentido, ya he de manifestar de entrada que en este procedimiento el Grupo parlamentario Mixto, representado por Ciudadans, está limpio de culpa.

Por ello quiero indicar algunas preguntas a la vista de su trayectoria profesional. En primer lugar, ¿desde cuándo es director de Canal Català de Barcelona? ¿Cuál es su relación profesional con la Universidad Internacional de Cataluña? ¿Cuáles son sus funciones como director de Canal Català de Barcelona?

A la vista de su actividad deportiva, ¿entiende que el deporte está politizado en estos momentos? ¿Se ha de despolitizar el deporte en los medios de comunicación públicos? ¿Favorecerá el equilibrio informativo de todos los deportes y de todos los clubs deportivos, si es nombrado? ¿Favorecerá la presencia de deportes minoritarios en los medios de comunicación públicos? ¿Contribuirá o influirá en fomentar la participación de Cataluña como selección oficial en competiciones internacionales desde su actividad como miembro del Consell de Govern?

¿Conoce la deuda de los medios de comunicación públicos catalanes? ¿Cómo cree que se debe efectuar su reducción? ¿Qué idea tiene del contrato programa? ¿Cómo lo valora? ¿Entiende que se ha de proceder a renunciar a la publicidad por parte de los medios de comunicación públicos, a la vista de la necesidad de que se fomente o se enjuge la deuda pública? ¿Es partidario de la participación de formaciones minoritarias, de grupos minoritarios también en la actividad informativa? ¿Es partidario de la autorregulación? ¿Considera que los medios de la corporación pública deben ser instrumentos de la construcción nacional de Cataluña?

Nos daremos por satisfechos si logramos que nos responda las preguntas que aquí se han planteado.

Muchas gracias.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, el senyor Berraondo té cinc minuts per contestar.

#### **El Sr. Eduard Berraondo i Cavallé**

Gràcies a aquells que m'heu plantejat preguntes. De fet, començo, evidentment, per la primera pregunta, que em plantejava el senyor Felip Puig. No, en aquests trenta anys de professió no he estat vinculat a cap relació directa política ni assalariada. De l'únic que he estat cap de premsa és d'un candidat a la presidència del Barça, i vam perdre les eleccions; però vam fer molt bon paper, perquè era un *underdog*, que en diuen els americans, i vàrem quedar tercers, amb en Majó. Per tant, en aquest aspecte les meves vinculacions no han existit en absolut.

Al senyor Balcells dir-li que, bé, evidentment la meua faceta esportiva ha quedat enrere des de fa vuit anys. Jo he estat un home d'esports i encara avui en dia molta gent em considera home d'esports, perquè suposo que hi han coses que deixen molt segell i molta empremta i no te'n

pots desempallegar. Però és evident que si jo parlés de companys que han fet la meva mateixa trajectòria, com el Matías Prats, l'Olga Viza, ningú ara els preguntaria si són homes d'esports o no, perquè ja fa molts anys que fan informació general. I la meva evolució em va portar cap al món de la informació en general.

Jo sé que la casa en la qual m'he format, doncs, la coneixia molt, i m'agradaria tornar a conèixer-la millor. Fa catorze anys, millor dit, fa deu anys que vaig abandonar TV3 i en fa bastants més que vaig abandonar Catalunya Ràdio. Per tant, tinc la necessitat, tot i que tinc companys que m'expliquen com està aquella casa o com la veuen ells almenys, tinc ganes de poder contribuir que aquella sigui una casa exemplar o exemple del que és una televisió i una ràdio públiques. I si jo en un moment donat he acceptat el repte que em va proposar la persona que m'ho va proposar, era perquè em feia il·lusió, no per una ambició especial; simplement perquè penso que encara es poden fer moltes coses amb la gent que hi ha allà, optimitzant al màxim els recursos de la gent que viu a una i altra casa i les empreses filials que han nascut quan jo ja no hi era.

Marina, jo sí que em considero una persona de ràdio perquè he mamat ràdio des que vaig deixar TV3 i Televisió Espanyola. M'he fet una persona de ràdio i he «disfrutat» moltíssim fent ràdio. Però ara potser parlo més del periodista, quan troba que el mitjà ràdio és el mitjà en el qual un se sent més lliure d'expressar, de parlar, d'opinar, de barrejar interpretació i opinió; doncs «disfrutes» moltíssim.

La proporció, això és com la discussió Barça - Espanyol, no? És a dir, per què hi ha més d'un i de l'altre? Segurament perquè és la proporció que encara en aquest país hi ha entre un mitjà massiu i un mitjà selectiu. Fem-ne, de la ràdio, un mitjà massiu selectiu, és a dir, que la gent triï l'emissora nacional de Catalunya i que la triï per qualitat, per varietat i per diversificació de parers, i que la fem entretinguda, la fem divertida i la fem bona.

Santi, ho sento, però sé que aquí t'hi he posat: «No ho sé.» La pregunta del senyor Domingo potser m'ha despistat una mica; jo sé que et volia contestar: «No ho sé.» La pregunta, si me la pot tornar a plantejar...?

#### **La presidenta**

Senyor Rodríguez, si us plau.

#### **El Sr. Rodríguez i Serra**

Sí, era sobre les virtuts o les diferències o aquells elements que la nova llei de la corporació li atorga al Consell de Govern respecte a l'anterior.

#### **El Sr. Eduard Berraondo i Cavallé**

Ah! Per això he posat: «No ho sé», perquè no tinc ni idea de com funcionarem allà dins, és a dir..., i perquè és apassionant pensar que després de molts anys fent allò que saps fer, que és una escaleta, un informatiu, un programa, producció..., de cop i volta em preguntes si crec que serà una bona llei i que serà un bon sistema de funcionament. Tant de bo! Jo hi posaré de la meva part el que pugui posar-hi, però ara mateix contestar-te si és

o no... Jo crec que és una bona llei, perquè de fer lleis en sabeu més els polítics i, per tant, si no heu fet una bona llei, us la tornarem. Jo no crec que un problema sigui que no la sapiguem exercir. Per tant, penso que la llei la demostrarem nosaltres amb el dia a dia, però també s'acabarà demostrant que és una bona llei.

I al senyor Domingo, de les catorze preguntes, l'única que tinc clara és que no he mantingut relacions de cap mena amb altres partits. (*Rialles.*) La resta, sí que li podria explicar quin és el meu model de televisió i de ràdio, el *meu* model, però l'hauré de consensuar, senyor Domingo, perquè si no, m'haurien triat director general únic i sense haver de respondre davant de cap consell. Per tant, el meu model jo tractaré d'anar-lo imposant consensuant-lo amb gent d'altres sensibilitats, segurament, o d'altres matisos, perquè crec que, en el fons, tots els qui avui he retrobat i conegut tots tenim bastant clar quin és el model de ràdio i televisió públiques que volem per al nostre país.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, algun grup parlamentari vol repreguntar o demanar algun aclariment? (*Pausa.*) Senyor Domingo...

#### **El Sr. Domingo Domingo**

Muchas gracias, señora presidenta. Señor Berraondo, la función del Consell de Govern no será «retornar la llei»; en todo caso será poner de manifiesto los déficits o aquellos aspectos de la ley que no sean adecuados por la vía conveniente. Lo que sí que es fundamental es que para ser candidato se conozca la ley —se conozca la ley—, puesto que usted, si es elegido, será designado para aplicarla y ejecutar esta ley.

Me temo que tampoco merecerá nuestro apoyo como candidato, y le diré por qué. Le diré por su indeterminación y por su indefinición. No quiero... Lógicamente en un consejo de gobierno colegiado las decisiones deben ser colegiadas, pero me gustaría conocer sus opiniones para saber si es una buena parte de ese colegio. Creemos que la omisión y el silencio, además, a unas preguntas en las que usted debe ser especialista por su trayectoria profesional y que serían de fácil respuesta, nos parece que —permítame que se lo diga— le desmerecen para efectuar, para obtener este cargo.

Y, por ello, entienda nuestra posición y considere no como un aspecto personal, lógicamente, la posición de nuestro grupo parlamentario, sino que entendemos que, a la vista de las manifestaciones efectuadas, que no son de mero trámite, insisto, sino que aquí se ha de venir con la lección bien aprendida, pues esta es la función de este acto que estamos hoy aquí..., lo que pasa, que la dinámica del procedimiento e, incluso a veces, los usos parlamentarios tan equivocados, a veces, de los grupos parlamentarios hacen que cuestiones que deberían ser de calado profundo se conviertan en actos de mero trámite. Para nosotros este no es un acto de mero trámite.

Entendemos que, a la vista de las exposiciones, y que no ha contestado casi ninguna de las preguntas que hemos

manifestado, pues podrá comprender que no merezca nuestro apoyo.

Muchas gracias.

### La presidenta

Senyor Berraondo, ja no...? Molt bé, doncs moltes gràcies.

### Compareixença

de Brauli Duart i Llinares, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00016/08)

I a continuació demano que comparegui el senyor Brauli Duart. (*Pausa.*) Igual que els altres compareixents, té cinc minuts per poder explicar la seva trajectòria professional i el seu currículum.

**El Sr. Brauli Duart i Llinares** (candidat a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Moltes gràcies, honorable presidenta. Il·lustríssims diputades i diputats, al preàmbul de la llei de creació d'aquesta corporació catalana de mitjans de comunicació s'indica que la creació, l'any 83, de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i el desplegament que s'ha fet fins ara han estat una de les fites més importants en la història contemporània de Catalunya en el procés de recuperació de les institucions d'autogovern del nostre país.

Personalment em genera una íntima satisfacció remarcar que, en l'experiència professional que, a criteri del CAC, podria resultar idònia per a assumir la responsabilitat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, la meua experiència professional s'ha desenvolupat, s'ha desenrotllat en un altre projecte que també podríem considerar un dels més importants en aquest procés de recuperació de les institucions catalanes d'autogovern; en concret, en el procés de creació i consolidació d'un model de seguretat propi per a Catalunya.

Com bé saben vostès, la llei de creació d'aquesta corporació catalana de mitjans audiovisuals estableix un perfil per als membres del Consell de Govern de professionals procedents de llocs de treball o d'experiències d'alta direcció en mitjans públics o en organitzacions privades. La meua experiència ha estat una experiència que s'ha desenvolupat bàsicament en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya, en l'àmbit del sector públic, de la gestió pública, i, pel que fa als llocs dels quals he assumit la responsabilitat, podem citar el lloc de secretari de la Delegació Territorial del Govern de la Generalitat a Barcelona; el de subdirector general d'Administració i Serveis de la Direcció General de Seguretat Ciutadana; el de secretari general del Departament d'Interior, i el de secretari general de Seguretat Pública.

Les funcions que he desenvolupat en aquests llocs són funcions que es podrien definir clarament com a funcions de gestió pública. I, pel que fa a la meua formació acadèmica que em recolza en aquestes funcions, doncs voldria citar específicament que he cursat el mestratge d'EMPA a ESADE, en concret l'Executive Master in Public Administration.

Pel que fa a les funcions desenvolupades com a secretari general –en tot cas, intentaré no allargar-me gaire–, he exercit les funcions que estableix la Llei 13/1989; en concret, he estat responsable del Departament dels Assumptes de Gestió Administrativa i dels Recursos Humans; he estat responsable del disseny de la proposta de pressupost del departament, de la seva execució i del seguiment de la seva execució.

Així mateix, com a secretari general de Seguretat Pública, he estat responsable de dirigir i coordinar els organismes que en depenien; en concret, la Direcció General de Seguretat Ciutadana, l'Escola de Policia de Catalunya, l'Assessoria Jurídica de Seguretat Pública i la Direcció General d'Emergències. Entre les funcions que en aquest càrrec tenia, cal remarcar l'elaboració de les propostes de directrius sobre les polítiques de seguretat a la Generalitat de Catalunya; coordinar i supervisar la implantació de les polítiques de seguretat i de les unitats directives dependents, fer-ne el seguiment i l'avaluació.

Entre altres responsabilitats de direcció, també voldria remarcar que he estat membre del Consell d'Administració de l'empresa GISA –Gestió d'Infraestructures Societat Anònima. I també d'una manera especial voldria remarcar que he estat també membre del Consell d'Administració del Cetiti –el Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació–, i marco especialment aquest àmbit perquè, en col·laboració amb la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, es va impulsar tot el desenvolupament de les noves tecnologies vinculades a la societat de la informació i, en concret, també, l'inici del procés d'implantació de les tecnologies digitals relacionades amb els mitjans de comunicació públics.

Participar, doncs, en aquest consell de govern –si vostès ho consideren oportú, evidentment– aportant-hi tota la meua experiència de gestió en el sector públic serà per a mi un repte que assumiré amb el ferm compromís d'esmerçar tots els esforços que calguin per assolir que el servei públic de comunicació de Catalunya tingui, dintre dels models europeus que coneixem, una situació de nivell i que pugui ser equiparable a tots aquests models europeus que citava anteriorment.

I ja per acabar voldria remarcar que aquest servei públic audiovisual de la Generalitat a més a més ens ha de permetre estrènyer els vincles, mitjançant la cooperació i les activitats que li són pròpies, amb la resta de comunitats de llengua i cultura catalanes. I parlo d'aquesta necessitat amb un especial sentiment –aquesta necessitat d'estrènyer aquests vincles entre les comunitats de llengua i cultura catalanes– perquè ho faig, d'una banda, com a ciutadà de Catalunya, però també, d'altra banda, com a valencià de naixement; un valencià que, com els seus compatriotes i els seus avantpassats, parla



català, però, com deia el recordat Ovidi Montllor, ho fa «a la manera de València».

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

Gràcies, senyor Duart. A continuació els grups parlamentaris tindran la paraula. En primer lloc, el senyor Felip Puig en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

#### **El Sr. Puig i Godes**

Moltes gràcies, també, senyora presidenta. D'una manera molt breu, com els qui ens han precedit i amb tots els altres membres, només una consideració, senyor Duart, i agrair-li la seva exposició.

Vostè és una de les persones també proposades per cinc grups parlamentaris, però en aquest cas a suggeriment del Grup de Convergència i Unió. Vostè sí que té una àmplia i dilatada experiència en el món de la gestió pública, però la meua pregunta seria molt similar a la que he fet als altres membres, no? Des d'aquesta dilatada experiència en el món de la gestió pública, vostè ha estat diputat en algun període d'aquesta trajectòria o cap de premsa d'algun alt càrrec públic o fins i tot conseller d'algun govern de la Generalitat?

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

A continuació, el senyor Josep Maria Balcells en nom del Partit dels Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi.

#### **El Sr. Balcells Gené**

Gràcies, honorable presidenta. Benvingut, senyor Brauli Duart. Jo no tinc el gust de conèixer-lo com a persona vinculada als mitjans de comunicació, que potser ha estat la meua trajectòria. Veig, pel seu currículum, que és un expert en gestió, jo diria, empresarial tant al sector públic com privat. Penso que això és una qualitat i és un element important, perquè la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals no deixa de ser una empresa que necessita també bons caps per fer-la funcionar, per gestionar i per administrar, en un marc de competitivitat, també, en aquest camp audiovisual. Per tant, jo penso que aquesta és una qualitat molt important.

La pregunta seria: com conciliar aquesta dinàmica competitiva que hi ha també en el camp dels mitjans de comunicació amb aquest altre element o vessant de la funció pública, de servei públic que ha de tenir la corporació, per tant, de pluralisme, de qualitat; és a dir, com això es lliga amb aquest esforç d'entrar en el mercat del món audiovisual per no perdre presència.

I una altra pregunta seria: vostè, que sembla expert, també, en noves tecnologies, que hi ha treballat en els camps empresarials on ha estat, és a dir, quina importància vostè creu que han de tenir les mesures en aquests moments per evitar allò que s'ha anomenat la «fractura digital» en el trànsit cap a la societat de la informació, i com TV3 i Catalunya Ràdio i la corpora-

ció com a tal han de vetllar per facilitar que no hi hagi aquesta fractura?

De veritat que li desitjo encert en la seva nova responsabilitat.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, la senyora Marina Llanzana en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya.

#### **La Sra. Llansana Rosich**

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor Duart, gràcies per la seva intervenció, la seva compareixença. De tot el que ens ha explicat, arribem a la conclusió que coneix molt bé la importància d'un servei públic i, per tant, que coneix molt bé la funció social d'una institució com és la corporació, i aquest és un valor que li serà d'utilitat en la seva nova tasca.

Li diem el que d'alguna manera ja dèiem a la senyora Balletbò, que només vostè amb la seva feina del dia a dia podrà demostrar que el seu nomenament és un nomenament encertat, que tots aquells qui posen en qüestió la idoneïtat del seu currículum estan absolutament equivocats. Nosaltres estem convençuts que serà així, per això li donarem el nostre suport.

Ens ha satisfet la seva referència, com a bon valencià, a aquesta polèmica que hi ha hagut per la recepció del senyal de Televisió de Catalunya arreu dels Països Catalans, i aquest serà segurament un dels reptes que haurà d'afrontar aquest nou consell de govern per tal de resoldre aquesta situació d'anomalia.

Li volíem demanar, en aquest sentit, si comparteix, com sempre ha defensat el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, que la corporació és també una eina de construcció nacional, és a dir, un element estructural de la nostra nació que ajuda no només a normalitzar i a incrementar l'ús social de la llengua catalana, sinó també a crear un imaginari col·lectiu propi del nostre país.

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, el diputat senyor Santi Rodríguez.

#### **El Sr. Rodríguez i Serra**

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Duart, en aquesta ocasió començaré fent un prec, però no arran de la intervenció o de l'exposició que vostè ens ha fet de la seva experiència professional, sinó arran de la intervenció de la portaveu d'un altre grup parlamentari, no?

I, en aquest cas, així com algú li ha recomanat que intenti corregir l'anomalia que pot suposar el fet que Televisió de Catalunya no es vegi a la Comunitat Valenciana, jo el que li demanaria és que vetllés perquè Televisió de Catalunya es veiés fins a l'últim racó de Catalunya i que tots aquells ciutadans de Catalunya que paguen aquesta televisió pública tinguin la possibilitat de veure aquesta televisió pública. I, per tant, que

aquesta sigui la prioritat, sense perjudici que Televisió de Catalunya es pugui veure en altres comunitats. Però crec que la que ha de ser la més prioritària de totes ha de ser que els ciutadans de Catalunya puguin veure la seva televisió, aquella que paguen dintre del territori de Catalunya.

Fet aquest prec, aquesta observació, la pregunta és la mateixa que ja he formulat amb anterioritat, i és si coneix vostè aquesta nova llei, si coneixia la llei anterior i quines creu que poden ser les millors que aquesta llei pot aportar per al funcionament o per a aquest intent d'independència d'aquesta nova corporació catalana de mitjans audiovisuals.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, el diputat senyor Lluís Postigo.

#### **El Sr. Postigo i Garcia**

Sí, gràcies, senyora presidenta. Agrair també al senyor Duart la seva exposició en relació amb el que és el seu currículum. Dir-li que nosaltres hem tingut oportunitat, doncs, de tenir-lo amb suficient antelació i veure la seva idoneïtat. Hem, lògicament també, pogut veure l'informe del CAC, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, en el qual també s'acaba conclouent que no concorren motius suficients de manca d'idoneïtat, no només en el seu cas, sinó en la resta de membres que avui l'acompanyen.

En tot cas, no li formularem cap pregunta, amb la confiança que vostè desenvoluparà la seva tasca amb absoluta independència i neutralitat, de la mateixa manera que els mateixos membres del Consell de l'Audiovisual de Catalunya que van ser proposats pels diferents partits polítics de l'arc parlamentari l'estan desenvolupant en aquest moment. I, per tant, jo el que voldria és deixar constància d'això que ha estat tan criticat: els mateixos membres del Consell de l'Audiovisual de Catalunya van ser proposats pels grups parlamentaris i estan fent, fins ara, una magnífica feina. I amb la confiança que vostès faran exactament el mateix, tindrà, en el seu cas, també, el suport del nostre grup.

Res més.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Grup Mixt, el diputat senyor José Domingo.

#### **El Sr. Domingo Domingo**

Muchas gracias, señora presidenta. Le haré también una pregunta que he efectuado a otros candidatos. A la vista que también ha sido sugerido por Convergència i Unió, ¿ha mantenido algún tipo de relación o conversación con otros representantes de grupos parlamentarios que justifiquen el soporte de estos grupos a su candidatura?

Efectuada esta primera valoración, sí que nos sorprende su experiencia, su experiencia en seguridad pública, y que no ha tenido contactos con los medios de comunicación audiovisual. Y me gustaría conocer en qué basa o qué justifica su perfil experto, un hombre de seguridad, para los medios de comunicación públicos. Es decir, ¿cree que su experiencia va a ser positiva en los medios de comunicación audiovisuales?

Se ha hablado aquí de servicio público, y nos gustaría conocer qué tipo de televisión considera que debe ser para que justifique este carácter de servicio público. ¿Debe primar los aspectos informativos? ¿Debe primar los aspectos lúdicos? ¿Debe primar la producción propia? ¿Debe primar la racionalización del gasto mediante la adquisición de producciones ajenas?

Ha hecho usted referencia a las zonas de habla catalana. En este sentido, ¿entendemos que usted considera que debe mantener como ámbito prioritario de actuación de los medios de comunicación audiovisuales de Cataluña el ámbito de Cataluña, o también alcanzar el Rosselló, las comarcas del oriente de Aragón, la Comunidad Valenciana, las Baleares y Alguer, lo que aquí por otro grupo parlamentario se ha denominado los Países Catalans? Concepción que no acepta y que no comparte este grupo parlamentario.

En todo caso, también ha hecho referencia a la lengua en su intervención. Nos gustaría conocer si es partidario de que exista presencia de los dos idiomas, el castellano y el catalán, las dos lenguas oficiales, tal como ha interpretado el Consell Consultiu en su dictamen sobre el concepto de lengua institucional, ¿o cree que solamente debe aplicarse en los medios de comunicación audiovisuales en Cataluña en catalán?

Igualmente, consideramos que si usted cree que debe potenciarse, por parte de estos medios, el vínculo con otras comunidades del resto de España, dada la notable presencia de andaluces, murcianos, castellanos en Cataluña, descendientes de este tipo de..., de originarios de estas comunidades autónomas.

¿Cree usted que los medios de comunicación audiovisual deben ser ideologizados o deben ser claramente imparciales y neutrales? Me ha parecido entender que no era la posición esta la que estaba manteniendo a la vista de sus manifestaciones.

En definitiva, ¿va a ser usted un hombre vinculado al grupo que le ha propuesto o va a ser realmente una persona independiente y neutral?

#### **La presidenta**

El senyor Brauli Duart té la paraula i pot contestar en un termini de cinc minuts.

#### **El Sr. Brauli Duart i Llinares**

Ho intentaré, senyora presidenta. En resposta a la pregunta formulada pel senyor Puig, la resposta és «no». No he estat ni diputat, ni conseller ni membre de cap oficina de premsa de cap partit ni de cap altre perquè, entre altres coses, la meva opció professional no va ser el periodisme.

Pel que fa al senyor Balcells, serà imprescindible consolidar aquesta necessitat d'impulsar un servei públic com és el dels mitjans audiovisuals de Catalunya amb aquesta competitivitat que hi ha en el mercat i que és una realitat avui en dia. Com ho farem? De la mateixa manera que he respost a la pregunta «com podem resoldre el tema de la fractura digital en aquests moments?», jo en aquests moments no em veig capacitat per donar-li una resposta exacta, entre altres coses perquè una decisió d'aquest tipus, que té una càrrega estratègica important, s'haurà de debatre amb tota la informació que la seua ens pugui disposar. Jo no la tinc, de moment; només sóc una persona que es presenta davant de vostès perquè vostès considerin si sóc idoni per a entrar-hi. Dono per fet que amb la informació que en aquests moments existeix a dintre de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i de la qual jo no tinc coneixement, amb aquesta informació podem donar-li una resposta, la millor resposta perquè aquest mitjà de comunicació públic que en aquests moments s'està impulsant sigui el més efectiu possible i puguem resoldre, entre altres problemes, el de la fractura digital que vostè comentava.

Pel que fa a la senyora Llansana, la corporació ha de ser una eina de construcció nacional? Naturalment, però no perquè ho digui jo només; la mateixa llei de l'audiovisual deixa ben clar que una de les funcions del servei públic de l'audiovisual és el reforç de la identitat nacional. I, per tant, la resposta no és només que la digui jo, que evidentment comparteixo i em crec, sinó que la tenim a la mateixa llei de l'audiovisual.

Pel que fa al senyor Rodríguez, que TV3 es pugui veure a tot Catalunya? Doncs, naturalment, si no és aquesta la situació encara –desconec el detall de la situació tecnològica de l'arribada del senyal a totes les comarques del Principat–, però si no és aquesta la situació evidentment entenc que tots haurem de fer un esforç perquè aquesta sigui una realitat al més aviat possible. Ara bé, l'únic lloc? Doncs no. Seria bo, des de la meua opinió, que això pugui arribar a altres llocs; però, en tot cas, això entra dintre les respostes que li faré al senyor Domingo.

Pel que fa a les diferències de l'actual consell de govern amb l'anterior, bàsicament és que, d'acord amb la llei que vostès han aprovat, aquest consell té una funció executiva que no tenia l'anterior. I, per tant, si els membres que s'han proposat per formar part d'aquest consell fan bé la seva feina –o fem bé la nostra feina, en el cas que em vostès em considerin idoni–, doncs entenc que ha d'haver-hi un funcionament diferent que repercuteixi en un millor funcionament d'aquesta corporació.

Pel que fa al senyor Postigo, no ha fet cap pregunta, però li agraeixo la confiança que ens fan.

I pel que fa al senyor Domingo –si em dóna temps–, a veure, pel que fa al meu perfil professional, o sigui, pel que fa a la relació amb altres partits o altres grups parlamentaris, no, no tinc relació amb cap altre grup parlamentari, no he tingut relació amb..., independentment que pugui conèixer persones de moltes formes de pensar, però bé, no hi he tingut relació directa.

Pel que fa al meu perfil, vostè diu que el meu perfil és un perfil directament vinculat a la seguretat pública. Doncs sí, efectivament; però directament vinculat a la seguretat pública i directament vinculat a la gestió pública d'aquesta seguretat. De fet, si vostè ha observat en el meu currículum els darrers deu anys, el que és direcció directa d'unitats policials o d'emergències, de bombers, he estat un any i mig, per cert, treballant..., he tingut l'honor de treballar sota les directrius de l'honorable presidenta d'aquesta comissió. En canvi, la resta d'anys, el desenvolupament de les meves funcions a dintre de l'Administració..., han estat funcions bàsicament de gestió pública: pressupostos, recursos humans, logística... I en una empresa pública com la que és la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió entenc, o vull entendre –i agraeixo la confiança que han dipositat en mi–, que un perfil com el meu pot ser també útil a part d'altres perfils dels companys que estan també sotmesos aquí a la seva aprovació.

Pel que fa a quin és el model de televisió que jo prefereixo, doncs miri, jo entenc que el nostre és evidentment un model de televisió en el qual s'ha de combinar, com parlava amb el senyor Balcells, aquesta competitivitat amb la idea ben clara que és un servei públic. El detall, en tot cas, l'haurem de debatre dintre del consell i impulsar una proposta conjunta.

Quin àmbit ha de tenir TV3? Doncs naturalment tot l'àmbit a què fa referència l'extensió de la cultura i la llengua catalanes. I aquí, tal com comentava la senyora Llansana, no només perquè jo ho pensi, que ho penso –i al llarg de la meua vida he fet tot el que ha estat possible perquè al País Valencià es veiés TV3 també–, sinó també perquè aquest Parlament ho va aprovar en la llei de l'audiovisual; va deixar ben clar que una de les funcions d'aquest servei públic ha de ser «la contribució a estrènyer els vincles, mitjançant la cooperació i les activitats que li són pròpies, amb la resta de comunitats de llengua i cultura catalanes» –article 26, apartat m de la llei de l'audiovisual. Per tant, no només ho crec, sinó que aquest Parlament també ho creu i, per tant, ho creu el poble de Catalunya, com a representants que són vostès d'aquest poble.

Pel que fa al major vincle amb altres comunitats autònomes, em ceneixo al que diu aquesta llei. Entenc que el servei bàsic és al Principat, el vincle ha de ser amb les comunitats on hi ha la presència de la cultura catalana i la llengua catalana; i de la resta, bé, de la mateixa manera que aquí, a Catalunya, podem veure avui en dia, gràcies a les noves tecnologies, cadenes de tot el món, doncs, evidentment, per què no?, també s'hauria de poder aquesta a tot el món –quan, de fet, es veu, a través de televisió internacional.

Sobre quin model de televisió..., si ha de ser ideologitzada o neutral? En qualsevol sector de la vida, no hi ha res que no tingui càrrega ideològica, res. I, evidentment, és una evidència que no sé si val la pena estendre-m'hi; hi ha molt d'escrit sobre el tema.

I, per últim, si jo sóc independent o sóc neutral. La meua actuació, si vostès ho consideren idoni... –jo he intentat respondre-li a totes les preguntes que vostè m'ha fet perquè, com a mínim, si no em considera idoni, que

no sigui perquè jo no li he respost—, però si vostès em consideren idoni, la meva actuació s'ha de cenyir, com no pot ser d'altra manera, a tot el que preveu la llei que crea la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. I és la meva obligació cenyir-me a aquesta llei, naturalment. Si no ho fes així, vostès m'ho haurien de reclamar, i m'ho reclamarien, naturalment.

#### La presidenta

Moltes gràcies, senyor Duart. A continuació, si algun grup parlamentari vol repreguntar? *(Pausa.)* El senyor Domingo...? Li demano, de totes maneres, que se cenyeixi a la pregunta o a l'aclariment. Ho havia d'haver fet en les anteriors ocasions, però ara, per tercera vegada, com que ha d'intervenir, li ho demano.

#### El Sr. Domingo Domingo

Senyora presidenta, creo que lo estoy haciendo siempre, es decir, me limito a valorar las respuestas que se me dan. Otra cosa es que...

#### La presidenta

No, no és el mateix limitar-se a valorar que repreguntar sobre una qüestió concreta, que és el que jo he dit a l'inici d'aquesta sessió, senyor Domingo.

#### El Sr. Domingo Domingo

Respetando su dirección, su alta dirección, quiero decir que creo que no he hecho ninguna sola repregunta.

Únicamente señalar que, a la vista de sus manifestaciones, que, efectivamente, me han dado parcial respuesta a las preguntas planteadas por esta parte, he de señalar que, si bien este grupo también tenía las ganas de mantener el principio de confianza que han expuesto otros grupos parlamentarios..., y no es la desconfianza la que motiva que no le consideremos una persona idónea para el cargo, sino el hecho de sus respuestas aquí planteadas.

En este sentido, entendemos que se ha manifestado como un hombre profundamente ideologizado. Además, no ha entendido el sentido de la ley —permítame—; en ningún momento de la ley —y la he leído con detenimiento— figura que los medios de la Corporación Catalana de Medios Audiovisuales deban ser instrumentos de construcción nacional, en ningún sitio figura.

Y, en todo caso, a la vista de sus respuestas, y atendiendo a la ideología de nuestro grupo, desde luego lo que nos parece sorprendente es que haya sido valorado como persona idónea, a la vista de este perfil, por otros grupos parlamentarios de esta cámara. Evidentemente, se justifica en el hecho de que no se han entrevistado con usted.

Muchas gracias.

#### La presidenta

Senyor Domingo, disculpi, però jo crec que el que ha de fer en aquesta segona intervenció és demanar algun aclariment o fer una nova pregunta sobre alguna cosa que no li han contestat. Fer valoracions —perdoni— sobre

si el votarà el seu grup o no el votarà, jo crec que això s'haurà de fer en el plenari proper, si és que es planteja com a punt de l'ordre del dia. Però no és aquí el lloc.

Moltes gràcies, senyor Duart.

*(El Sr. Brauli Duart i Llinares demana per parlar.)*

Sí, senyor Duart?

#### El Sr. Brauli Duart i Llinares

Si em permet, senyora presidenta?

#### La presidenta

Sí.

#### El Sr. Brauli Duart i Llinares

Voldria només un aclariment per al senyor Domingo, perquè segurament he estat jo qui no s'ha expressat bé, però jo en cap moment he dit que en la llei de creació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió tingui com a funció això que vostè m'ha atribuït. En canvi, sí que he dit que això que acabo de dir està, en concret, en la llei de l'audiovisual de Catalunya, de l'any 2005 —article 26, apartat *i*, en concret—, el reforç de la identitat nacional. I, atès que en la llei de creació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió es diu que l'objecte d'aquesta llei és «regular la prestació del servei públic de comunicació audiovisual», òbviament les dues lleis no només estan íntimament relacionades, sinó que la de la corporació prové directament del mandat que el Parlament va establir en la llei de l'audiovisual del 2005. I ho diu el Parlament, i jo ho comparteixo.

#### La presidenta

Moltes gràcies, senyor Duart.

#### Compareixença

de Xavier Guitart i Domènech, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00017/08)

A continuació, demano la compareixença del senyor Xavier Guitart Domènech. *(Pausa.)* Senyor Guitart, com els altres compareixents, té cinc minuts per poder explicar la seva trajectòria professional i el seu currículum.

**El Sr. Xavier Guitart Domènech** (candidat a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Moltes gràcies, honorable presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, en compliment de l'article 7 de la Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, i a requeriment del molt honorable president del Parlament i de l'honorable presidenta de la comissió, tinc l'honor de comparèixer davant de vostès per tal que examinin la meva possible idoneïtat per ocupar un

càrrec com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Permetin-me que els digui que, acostumat com he estat, en el decurs de dinou anys, a estar a l'altre cantó d'aquesta taula—simbòlicament a l'altre cantó d'aquesta taula— en la meua tasca com a diputat, en aquests moments no deixo de tenir uns sentiments contradictoris, per una banda, de respecte al Parlament i de bons records i, per altra banda, d'una certa incomoditat de parlar de mi mateix.

Del meu currículum no parlaré de tot; vostès el tenen i, per tant, crec que pot ser pertinent que em limiti, en honor al temps que la senyora presidenta m'ha encomanat, a parlar d'aquells aspectes de la meua activitat professional vinculats realment amb els mitjans de comunicació audiovisuals.

Des de la creació de la Corporació Catalana de—l'aleshores— Ràdio i Televisió fins a l'any 99—que vaig ser diputat d'aquesta cambra—, vaig formar part d'aquesta comissió, primer com a diputat portaveu i, en les dues darreres legislatures, que van concloure el 99, com a president de la comissió. Això em va fer possible seguir tots els avatars d'aquesta corporació des dels seus inicis, quan hi havia els locals al carrer Numància - Diagonal: la preparació de les obres—els seus pressupostos— de Sant Joan Despí; la posada en marxa; la inauguració; tots els debats que vam tenir, que ara ens sonen molt llunyans, com si, per exemple, a la corporació hi havia d'haver llibre d'estil o no per als professionals; els seus pressupostos; els seus continguts... Tot això són etapes que poden semblar molt superades, però que..., quan discutíem, per exemple, si hi havia d'haver un CPA—centre de producció audiovisual— o no a Sant Joan Despí, en aquells moments ens semblava un gran debat que avui, d'una manera o altra, està més aclarit.

Voldria remarcar també, dins d'aquesta acció parlamentària, el fet que per part del Parlament se m'encarregués la coordinació de les sis primeres jornades parlamentàries sobre mitjans de comunicació audiovisual, que van tenir lloc en aquesta cambra i que continuen, amb una participació realment notable de professionals—entre cent cinquanta i dos-cents professionals cada any— que debatien sobre els temes de la més «rabiosa» actualitat.

Jo recordo quan, a la primera, parlàvem de les plataformes de televisió, que hi havia aquella pugna ferotge, ja que van venir les primeres espases de tot l'Estat i de Catalunya a fer un debat magnífic que es va traduir en uns llibres que cada any vam editar i que van ser presentats, any rere any, al Centre Internacional de Premsa de Barcelona.

Però, deixant de banda altres aspectes—si vostès els volen comentar, doncs amb molt de gust— de la meua activitat professional, i seguint amb la meua vinculació amb l'activitat professional relacionada amb l'audiovisual, voldria ressenyar els anys passats com a membre vice-president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

Com vostès coneixen molt bé, perquè en van ser protagonistes—aquesta cambra va ser pionera a l'Estat a legislar sobre una autoritat reguladora d'aquesta ma-

tèria—, Catalunya va ser la primera comunitat de l'Estat que va tenir un consell de l'audiovisual de Catalunya, i encara poques comunitats autònomes disposen d'aquesta autoritat. Tenir l'honor de ser elegit membre per unanimitat d'aquesta cambra, com totes les meves companyes i companys que en van formar part, va ser per a mi molt important i en tinc una memòria, doncs, molt agraïda pel que vaig aprendre i pel que vam passar en aquella etapa.

Vull recordar, com a fet que em sembla molt notori, que aquest consell de l'audiovisual, elegit per unanimitat en aquesta cambra, va començar d'una manera no absolutament pacífica. Hi va haver discrepàncies; hi havia diversitat de parers i fins i tot hi havia qui qüestionava la idoneïtat i l'actitud i professionalitat dels membres que en formàvem part. En molt poc temps, l'actuació del Consell de l'Audiovisual, molt ben presidit pel senyor Francesc Codina, exdiputat d'aquesta cambra, va merèixer el reconeixement de tots els grups d'aquesta cambra i va merèixer el reconeixement del sector i d'amplis sectors de la societat, però no només: va merèixer el reconeixement de les comunitats autònomes que no en tenien, de consell de l'audiovisual, i que preniën el de Catalunya com a referent.

Bé, si una cosa voldria destacar d'aquesta etapa del consell va ser justament el caràcter col·legiat d'aquest; la llei ho encomanava, la llei ho manava. Vull dir que, en els anys que jo vaig ser membre d'aquest consell, només recordo una sola votació en aquest consell; les altres qüestions van ser aprovades per unanimitat. I voldria remarcar que, al meu parer, la unanimitat per si mateixa no és cap mèrit; en tot cas, és un mèrit el debat, la pluralitat d'idees i, en tot cas, l'acord comú. Però en el cas del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, jo crec que té un mèrit especialment rellevant pel fet que, podent arribar a votacions simples, ràpides i fredes, es va prioritzar sempre el concurs i el consens de tots els membres amb relació a totes les qüestions que es tractaven, fins a arribar al comú denominador que ens permetia mantenir posicions sòlides i respectades per tothom. Jo crec que aquest aspecte és un aspecte que m'agrada remarcar, perquè crec que és el que ha d'influir i el que ha de dominar el futur d'aquest consell de govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Per damunt de les etiquetes, per damunt de les institucions concretes hi ha les persones, i cada persona pot marcar la seva empremta a l'hora de decidir si vol que aquest consell funcioni d'una manera o d'una altra. El fet que el Consell de l'Audiovisual decidís que volia funcionar d'una manera col·legiada i en donés mostres fefaents, jo crec que és un aspecte enormement positiu.

I d'aquesta etapa voldria assenyalar una altra qüestió de la qual jo crec que tots els que hi érem ens sentíem molt contents; però no només nosaltres, sinó tot el Parlament. El Parlament ens va encomanar que féssim un treball, un estudi entorn de la definició del que era «servei públic». Per fer-ho, vam entrevistar més de 150 professionals del sector, persones de la societat, i finalment es va fer un document. Un document—és aquest— que va ser presentat al Parlament, que és qui ens en va fer l'encàrrec, i que va merèixer la seva aprovació. Aquest

document es troba en la base del que avui és la Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, i en defineix els trets polítics més importants, que van ser treballats per unanimitat d'un consell per encàrrec del Parlament.

Bé, l'exposició de motius de la llei de creació de l'audiovisual deia que ens havíem de preocupar, els que n'èrem membres, dels continguts, però no només dels que sortien per ràdio i televisió, sinó dels continguts que apareixien sota qualsevol plataforma tecnològica. Això va fer que el Consell de l'Audiovisual encarregués –i m'ho va encomanar a la meua persona en concret– la coordinació per crear l'Agència de Qualitat d'Internet –IQUA–, que encara perviu sota la presidència del conseller i amic Santiago Ramentol i que recentment, pel seu treball, ha merescut una portada important a la revista *Times*. Aquella preocupació existia, i crec que aquella preocupació marca també un punt de preocupació pel futur de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, entenent que el procés de convergència tecnològica fa que ja no puguem prescindir d'aquests aspectes en el futur i haguem de preveure un futur, també, incorporant-hi aspectes d'aquesta naturalesa.

Acabo, senyores diputades, senyors diputats, perquè el temps és realment escàs. Només voldria dir-los un parell de coses més. Des que vaig accedir al Consell de l'Audiovisual, i en compliment de la llei, jo, que tinc el carnet del Partit dels Socialistes de Catalunya, vaig abandonar tots els meus càrrecs de responsabilitat que tenia al partit –llevat de la mateixa pertinença, de la simple pertinença–, i no els he recuperat. I els puc assegurar que vaig actuar sempre, com les meves companyes i companys que provenien d'altres formacions polítiques, amb independència de criteri.

I encara més: jo els puc assegurar, amb tota la rotunditat del món, que en tota aquella època no vaig rebre mai, absolutament mai, radicalment mai cap indicació, ni del meu partit ni de ningú, en el sentit que em digués com havia d'actuar, si d'una manera o d'una altra; del que havia de dir, si havia de dir «a» o si havia de dir «b». Mai em vaig trobar en aquesta situació, i estic convençut que les meves companyes i companys tampoc, perquè si no, no hauríem assolit els objectius que ens vam proposar.

Senyores diputades, senyors diputats, crec que cal treballar per a la consolidació d'una corporació catalana de mitjans audiovisuals potents al servei de les persones de Catalunya, que cal treballar per un consell de govern i amb un consell de govern que garanteixi l'aplicació del mandat marcat que ha d'aprovar aquest Parlament i del seu contracte programa; per a una corporació catalana amb unes empreses filials altament professionalitzades, que defensin els valors constitucionals i estatutaris de les persones, de la societat; una corporació catalana de mitjans audiovisuals que sigui el resultat de l'aplicació de tots i cadascun dels articles de la llei que li dona vida, amb plena llibertat de criteri, escoltant a tothom i prenent les decisions que afectin sempre el millor desenvolupament de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Amb això acabo. I amb tot el respecte cap a totes i tots vostès, estic a la seva disposició per contestar tot allò que considerin pertinent.

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies, senyor Guitart. A continuació, els grups parlamentaris. En primer lloc, el senyor Felip Puig, en nom de Convergència i Unió.

#### **El Sr. Puig i Godes**

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor Guitart, li ho posaré molt fàcil, perquè la seva darrera intervenció, que m'ha complagut, em permetrà fer-li una altra pregunta diferent, atès que vostè ja ha esmentat que ha estat dinou anys membre d'aquesta cambra i, per tant, diputat del Parlament de Catalunya, no?

Però creu possible –i nosaltres així ho creiem, ja li ho avanço, perquè hem, també, proposat el seu nom, conjuntament amb els altres grups parlamentaris, per optar a aquest càrrec– mantenir aquesta independència de criteri que vostè ens ha recordat que va exercir sempre, doncs, en el futur escenari d'aquest nou consell de govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals en el proper mandat? Li agrairíem que reafirmés la seva convicció i la seva resposta.

#### **La presidenta**

Senyor Balcells, en nom del Partit dels Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi.

#### **El Sr. Balcells Gené**

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Xavier Guitart, a mi m'ha complagut la seva exposició; li agraeixo el seu testimoni.

Vostè realment és una persona que és molt conscient d'allà on és cridat a exercir aquesta nova responsabilitat. Com ens ha recordat, ha format part i ha presidit la comissió parlamentària de control de la corporació i, per tant, això ha fet que al llarg de molts anys hagi seguit tota l'evolució de la corporació, amb una vigilància parlamentària que és bàsica i fonamental per mantenir el sentit d'aquest mitjà públic.

Vostè ha estat també vicepresident del CAC. Com a tal, jo em voldria fixar que ha fet informes, que és de les coses de posar en marxa... –jo això ho havia no sé si patit o seguit com a responsable també d'un mitjà de comunicació–, i havien elaborat els informes sobre pluralisme. I aquest és un element que és fonamental. Vostès han estat, des del Consell de l'Audiovisual, molt rigorosos amb l'exigència de pluralisme. De vegades els mitjans en el dia a dia doncs podem tirar pel dret, i potser això ens ha ajudat moltíssim –els advertiments i els resultats i els informes que anava proporcionant el CAC– per mantenir-nos en la línia correcta.

Jo li voldria demanar si això també ho mantindrà des de dins, ja en la seva responsabilitat en el Consell de Govern, mantenir aquest pluralisme dins de la corporació catalana. Ens sembla que és molt important que ens

pugui explicar com es pot regular, com es pot gestionar, com es pot administrar i garantir aquest pluralisme en els mitjans públics.

Un altre element que ha sigut també, de vegades, polèmic és el tema de la publicitat en els mitjans públics. Una publicitat que a vegades genera crítiques com a competència deslleial des d'altres mitjans. També, com això, quin criteri, doncs, vostè hi pot aportar per l'experiència que ha tingut com a part del Consell de l'Audiovisual.

Gràcies, de veritat. I jo diria que, dins del Consell de Govern, continuï amb la seva competència professional i amb la seva autonomia de criteri.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, la senyora Marina Llanzana, en nom d'Esquerra Republicana.

#### **La Sra. Llanzana Rosich**

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Guitart, ningú pot posar en dubte que vostè coneix molt bé els mitjans públics. Tothom li reconeix la feina que ha fet en defensa dels mitjans públics des d'aquesta mateixa casa, des d'aquesta cambra parlamentària, com a president de la comissió de control de la corporació, i també, com deia el company diputat que m'ha precedit, des de la vicepresidència del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

Com a impulsor que va ser d'aquestes jornades parlamentàries de la comunicació audiovisual, que van generar tot un debat que ha transcendit les mateixes jornades –i les jornades com a tals també continuen–, li voldria demanar, des del nostre grup parlamentari, quina valoració fa de tota aquesta darrera etapa de reformes legals que ha tingut lloc en aquesta cambra, començant per la llei de la reforma del CAC, passant per la llei de l'audiovisual –que nosaltres sempre, des del nostre grup, hem interpretat que suposava un salt molt important a l'hora de legislar el panorama comunicatiu del nostre país–, i acabant per aquesta Llei de la Corporació, en virtut de la qual vostè avui compareix aquí.

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, el diputat senyor Santi Rodríguez.

#### **El Sr. Rodríguez i Serra**

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Guitart, gràcies també per la seva exposició. Jo no sé si vostè se n'adona, eh?, però ha deixat de ser controlador, des de diversos punts de vista, per passar a ser membre d'un consell que serà controlat pels seus antics ens controladors, no?, tant aquesta comissió parlamentària com el mateix Consell de l'Audiovisual de Catalunya, no?

I, per tant, això d'alguna manera crec que pot ser un aval per introduir una visió..., perquè jo crec que hem de valorar el consell no exclusivament pels mèrits professionals de cadascun dels seus membres, sinó pel conjunt de membres i pels valors que aporten tots i cadascun dels seus membres. I, per tant, jo crec que aquest és un valor afegit, en el seu cas, que li pot aportar al consell.

Precisament, en aquesta relació..., i vostè, com a antic membre del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, coneix perfectament la forma d'organització d'aquest ens independent que és el Consell de l'Audiovisual de Catalunya. Coneix també perfectament quina ha estat fins ara la composició i el funcionament de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, i m'imagino que també coneix quin és l'esperit de la nova llei pel que fa al funcionament de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, i que té certes similituds –certes similituds– amb el que és el Consell de l'Audiovisual de Catalunya. I, per tant, li faig la mateixa pregunta que he fet als altres compareixents, però suposo que des d'aquesta vessant del seu coneixement, per la seva trajectòria professional.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, el diputat senyor Jordi Miralles.

#### **El Sr. Miralles i Conte**

Gràcies, presidenta. Senyor Guitart, al nostre grup hem decidit –en principi, si no es deia cap cosa que ens sorprenia– no fer preguntes, sinó compartir amb vostès algunes reflexions de coses que s'han produït i de les que estan apareixent en el debat parlamentari en aquesta sessió.

Nosaltres som de l'opinió que, fins i tot en alguna afirmació que vostè ha fet, aquest mateix document que ha presentat..., doncs jo vaig ser un dels qui van tenir la possibilitat de ser entrevistats, o ens vam entrevistar de cara a donar les nostres opinions sobre el contingut d'aquest document, la qual cosa ens diu que a vostè i a d'altres, com deia a la primera intervenció, a alguns els coneixem més, a altres, potser una miqueta menys, i avui donem una visió global de la responsabilitat que els tocarà tirar endavant.

I això jo crec que va validat, independentment que hi ha una opinió repetida, reiterada d'un grup –que és plenament legítim, no? El seu plantejament és que el 97,8 per cent de la cambra –97,8 per cent de la cambra– els avala, per tant, vol dir que no és un plantejament menor. I els avala després d'una discussió que alguns hi hem dit –i no amb la boca petita– que quan hi havia un candidat o candidata que no vàiem adient, així vam fer-ho saber, a la negociació i públicament. I, per tant, hem trobat la manera, les formes respecte a trobar els candidats i les candidates més adients.

En tot cas, en la dinàmica del Consell de l'Audiovisual, en què vostè ha tingut responsabilitats, doncs una de les qüestions que habitualment han aparegut –i vostè

també hi ha treballat— és el tema del pluralisme. En aquest sentit, jo el que crec que és molt important és que puguin, pensem, donar continuïtat a aquesta visió del pluralisme, no com una negació del partidisme, sinó com, més enllà del tema de la política, és molt important que en la tasca que impulsin... Catalunya és una Catalunya diversa, és plural —evidentment políticament, però també socialment i territorialment—, i estic convençut que això, doncs, és una de les qüestions que també haurem de valorar de la seva funció i del conjunt dels membres que surtin, doncs, electes d'aquest consell d'administració.

Moltes gràcies i sort.

### La presidenta

En nom del Grup Mixt, el senyor José Domingo.

### El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señora presidenta. En primer lugar, agradecer la presencia del señor Guitart, hombre de reconocida solvencia, a la vista del currículum que ha presentado, realmente adecuado a la vista de lo que figura en el contenido de la ley, es decir, que se adapta, el perfil, a la ley. Pero sí que me gustaría conocer algunas de las opiniones precisamente relacionadas con la idoneidad, en cuanto a la independencia y neutralidad de la que ha hecho gala en su exposición.

Como ex miembro del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, me gustaría que valorara la opinión del informe emitido por el propio Consell de l'Audiovisual, en el que se dice, en cuanto al procedimiento seguido, que lamenta que la «propuesta de candidatura en el seu conjunt hagi estat fruit de l'aplicació de quotes de partit, visualitzades en la seva negociació, la qual cosa no s'adequa ni a l'esperit de la llei, ni als criteris d'independència i professionalitat que promou».

Vostè es considera una quota de partit? En tot cas, si és així, de quins partits?

Igualment, atenent la seva condició de director general de l'Entitat Autònoma del Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, voldria saber, senyor Guitart, si vostè considera que realment contribueix, el seu nomenament, a la desgovernamentalització del càrrec, tal com es va predicar en el moment de l'aprovació de la llei.

Així mateix, entenem que vostè ha fet referència que s'ha d'estar al servei de les persones per part dels mitjans de comunicació públics audiovisuals. He d'entendre, llavors, que vostè impulsarà la derogació de la carta de principis de la corporació, que actualment discrimina en funció de la llengua i que prioritza els invitats o testimonis pel fet de ser de llengua catalana? He d'entendre que, si està al servei de les persones, vostè mai contribuiria a acomiadar una persona com la Cristina Peri Rossi per parlar en castellà en un mitjà audiovisual de Catalunya, com és Catalunya Ràdio? En definitiva, realment vostè estarà al servei de totes les persones?

Igualment, voldria saber quin concepte té de l'autoregulació del periodisme. És partidari de les quotes infor-

matives en les campanyes electorals? O que els periodistes s'autoregulin?

Estic segur que amb les seves respostes no hi haurà motiu perquè hi intervingui després.

Gràcies.

### La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, té la paraula el senyor Guitart per contestar.

### El Sr. Xavier Guitart i Domènech

Moltes gràcies, honorable presidenta. En resposta a la qüestió plantejada pel senyor Felip Puig, i que potser s'ha reiterat en una altra intervenció, jo estic segur que no només jo, sinó totes les meves companyes i companys estem en condicions, indistintament, al marge de la nostra capacitat, de complir amb la independència de criteris.

I dic això per una raó de convenciment molt personal, senyor Puig. Jo crec que el fet que qualsevol persona, atenent els principis constitucionals que la societat s'organitza en partits i sindicats —Constitució espanyola—, doncs voluntàriament prengui un compromís públic, no afegeix res més que un gest de transparència. I si aquest gest de transparència ha de ser penalitzat en un futur com a dubte de la capacitat o idoneïtat de ser independent, malament anem. Bona prova d'això la tenim en tots els presidents que hi han hagut en aquesta cambra i en els presidents que hi han hagut en el Congrés —i presidenta— dels Diputats i al Senat; persones que, provinents de determinats sectors polítics, han exercit amb una ponderació exemplar, sempre, la seva feina. I jo crec que això és extrapolable a qualsevol funció de la casa.

El senyor Balcells em preguntava sobre el capteniment del pluralisme i de la publicitat. Efectivament, el CAC va fer un informe sobre el pluralisme, un informe exhaustiu, i, a més, hi ha normativa suficient. Jo crec que ara seria una imprudència per part meua avançar, si he fet, diguem-ne, bandera que el caràcter més important que pot tenir el nostre consell és el del seu caràcter col·legiat, de dir com s'aplicarà això, que no tinc cap dubte que s'aplicarà, i s'aplicarà amb uns criteris de sinceritat respecte del pluralisme a casa nostra, que és un valor absolutament central. No li dic ara de quina manera això es farà perquè em semblaria quelcom que correspon decidir-ho en el consell, i ja ho discutirem. Però que nosaltres seguirem —personalment penso que cap company i companya no em pot contradir— els criteris, la doctrina que ha estat aprovada per aquest Parlament amb relació als criteris de pluralisme em sembla fora de tot dubte, de qualsevol dubte.

I amb relació a la publicitat, miri, jo m'he de remetre necessàriament a allò que diu estrictament la llei. I la llei diu que la nostra corporació tindrà un sistema de finançament mixt, amb una tendència a disminuir la publicitat. Com? De quina manera? Bé, dependrà molt d'una cosa que ha de ser aprovada per aquest Parlament, que és el contracte programa, com a conseqüència d'una aprovació inicial d'un document que l'ha d'orientar, que és el mandat marc; mandat marc que marcarà



la filosofia d'actuació per a un període determinat llarg i un contracte programa que l'aplicarà. Per tant, seria també imprudent per part meua dir com s'aplicarà per part del Parlament aquest contracte programa, com es desenvoluparà, però l'orientació precisa em sembla que està fora de qualsevol dubte.

El senyor Rodríguez m'ha fet una observació que em sembla absolutament pertinent: personalment passo de controlador a controlat, i això és molt cert. I em sembla, doncs, que, bé, tot i essent cert, també és un ajut, diguem-ne. A vegades, quan has estat als dos cantons, també pots endevinar més el perquè de totes les coses, la complicació de totes les coses, i pots entendre aquells aspectes que potser et podrien sonar una miqueta estranys.

I ha fet a tots els meus predecessors i a mi mateix una pregunta amb relació al futur, a l'esperit del canvi, la capacitat de canvi d'aquesta llei que dóna vida a la nova corporació, aquesta «refundació», en podríem dir. Miri, jo penso que malament aniríem el dia que les lleis anessin davant de la realitat. Normalment les lleis consagren pràctiques, consagren realitats ja existents que finalment es transformen, s'apliquen; el Parlament les aprova en forma de norma que llavors és d'obligat compliment.

El que jo crec que fa aquesta llei és recollir tot un plegat, un seguit de sensibilitats, de problemàtica que hi havia a l'entorn dels mitjans audiovisuals, i de la nostra corporació en particular, i incorporar-les fent un pas més. Jo no voldria pas caure en la temptació de dir «aquesta llei és el paradigma de la solució de tots els problemes», ni molt menys; però que és un pas endavant és absolutament indiscutible. És a dir, abans parlava que fa molts anys es discutia si hi havia d'haver llibre d'estil o no entre els professionals; aquesta ja no és una qüestió que es discuteixi. Més endavant es parlava d'altres coses. Ara es parla ja, en aquesta llei, que la direcció de la corporació i de les seves empreses filials haurà de ser aprovada amb tota una sèrie de requisits –que ara no m'hi estenc– pel Consell de Govern. I estableix, a més, la creació d'un consell assessor en matèria de continguts. Tots ells imbricats, diguem-ne, amb uns controls que lliguen entre ells com una teranyina, com una bona xarxa, amb el Consell de l'Audiovisual i, naturalment, sota l'autoritat superior del Parlament. Per tant, aquest avanç, aquest progrés en el control democràtic de les institucions i de les seves empreses em sembla que és evident.

Insisteixo que, tot i que parlem que és una excel·lent llei, una molt bona llei que vostès han fet, que vostès han aprovat, seria un error per part nostra dir que hem arribat al cim. No; seguirem avançant, i hi haurà aspectes d'aprofundiment democràtic de les institucions, de major control –en el sentit democràtic, no en el sentit de controlar negativament–, i, per tant, d'aquí a un temps, amb tota la naturalitat del món es proposarà una revisió, que vostès mateixos suggeriran o que la mateixa realitat i els sectors socials i professionals proposaran.

La senyora Llansana em preguntava, em sembla, relacionat amb això, si les lleis avancen o no avancen. Em remeto a aquesta qüestió. Jo crec que sí, que hem fet aquest pas endavant, però jo personalment no ho dona-

ria com a definitiu, sinó com una etapa, un pas que ens fa progressar per al proper..., que haurem de fer immediatament –no sé quan, quan correspongui.

I el senyor Domingo fa una sèrie de preguntes que tractaré de contestar d'una manera telegràfica per no excedir-me en el temps.

Em pregunta, el senyor Domingo, si em considero quota de partit i si la meua presència contribueix a la desgovernamentalització o no, i, en fi... A veure, jo crec sincerament que no hem de cometre cap acte d'hipocresia. Cadascú de nosaltres ha estat suggerit per algun grup parlamentari o per alguns grups parlamentaris que ho han considerat convenient, adient, etcètera. Però la proposta, no només formal, sinó, jo diria, real ha estat feta per uns determinats grups del Parlament de Catalunya, i a partir d'aquí s'ha iniciat tota una tramitació que ha estat la que vostès coneixen perfectament. Per tant, ser quota o no ser quota? Jo no em sento quota, cregui'm; em sento, ja ho he dit, persona que tinc un carnet determinat, que, bé, no m'influeix per a la meua activitat en allò que he de fer en aquests moments –no ho ha fet abans i, per tant tinc tota la convicció que no ho farà en el futur, no hi hauria motiu de canvi.

Contribueix això a la desgovernamentalització o no? Miri, és sempre discutible, però, a veure, jo crec que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals no és l'únic lloc on s'ha d'actuar amb independència de criteri. A part de la Corporació Catalana, del CAC, del Parlament, de l'Institut Metropolità del Taxi o la Direcció General de Jocs i Espectacles, altres, jo he estat a diversos llocs treballant i entenc que a qualsevol lloc de l'Administració que una persona vagi, ha d'anar-hi amb la netedat de poder actuar amb llibertat de criteris sempre. És a dir, l'Administració ha de ser neutre, no només la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. I, per tant, si això és així, també entenc que aquella persona que ha estat en un lloc determinat pot ocupar-ne un altre amb aquesta garantia d'imparcialitat, de neutralitat i de llibertat de criteri. Una altra cosa és que això pugui agradar més o pugui agradar menys, pugui ser més o menys acceptable o no. En el meu cas personal li puc ben assegurar que als llocs on he estat he procurat treballar amb aquest criteri, i n'estic moderadament satisfet.

També parlava, fent referència al servei a les persones, de tota una sèrie de qüestions sobre si jo acomiadaria, sobre si derogaria, sobre si prioritzaria... Miri, més enllà de les qüestions concretes, jo crec que estarem d'acord –no ho sé, espero– vostè i jo i molta gent que no hi ha d'haver mai cap discriminació –dic això perquè ho diu el nostre ordenament bàsic– per raons de llengua, de criteri, de naixença ni de res. Per tant, el nostre compromís quin serà? Aquest. Els casos concrets? Convinria analitzar-los un a un i, per tant, jo sobre això no m'hi puc pronunciar en aquest moment perquè fins i tot podria desconèixer moltes anècdotes que em permetrien entrar-hi. Ara, sí que em veig amb cor de dir que aquest principi de servei a les persones i de preservar els principis constitucionals i estatutaris està en la carta de navegació –hauria d'estar en la carta de navegació– del Consell de Govern dels mitjans audiovisuals.

I l'autoregulació de les persones. Bé, sí, naturalment. Jo crec que la regulació en principi no arregla els problemes –en principi no els arregla– si no hi ha un complement d'adhesió a aquesta regulació. I, per tant, l'autoregulació és un component bàsic a l'hora de definir fins i tot la posterior regulació. Hi ha regulacions que parteixen d'una autoregulació prèvia i que justament per això neixen com a regulacions més madures en el futur. Jo en sóc favorable, però en sóc favorable com a principi genèric; no voldria ara dir coses que se'n desprenguessin conseqüències concretes que, diguem... En fi, això ho hem de discutir en el Consell de Govern, si vostès consideren que hem de tirar endavant la nostra feina. Però, com a criteri, em sembla que aquest és el que hi ha.

I, finalment, per acabar –no sé si em deixo alguna cosa; en tot cas, la complementaria–, donar les gràcies al senyor Miralles, que no ha fet pregunta però que ha fet unes consideracions que li agraeixo i que comparteixo.

#### La presidenta

Moltes gràcies. (*El Sr. Domingo Domingo demana per parlar.*) A continuació, el senyor Domingo té un minut per al que ja hem quedat abans.

#### El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señora presidenta. Para hacer algunas aclaraciones respecto a lo que se ha manifestado por parte del señor Guitart. En primer lugar, decirle que no compartimos el panorama idílico o bucólico que ha presentado usted aquí de la independencia.

Pero es que no lo compartimos ni este grupo parlamentario ni el CAC, que en otra parte del informe dice que constata que el procedimiento a seguir..., «que el procedimiento seguit per designar les candidatures ha contaminat la seva presumpció d'independència».

Evidentemente, a lo mejor..., no dudo de la buena fe y del buen hacer y de la buena intención del señor Guitart, pero es evidente que el procedimiento contamina el candidato.

Y, en este sentido, informarle y aclararle una manifestación que ha realizado usted. Es que ha afirmado, en descargo de ser lo que podríamos definir «hombre de cuota», que conocíamos el procedimiento. He de advertirle –conocíamos el procedimiento de nombramiento– que no todos los grupos parlamentarios lo conocíamos, señor Guitart.

Muchas gracias.

(*El Sr. Xavier Guitart i Domènech demana per parlar.*)

#### La presidenta

Sí.

#### El Sr. Xavier Guitart i Domènech

Telegràficament, només per contestar la presumpció d'independència. Mirin, jo sóc de les persones –i per-

metin-me l'espontaneïtat i la ingenuïtat– que pensen que en el món probablement no hi ha ningú independent; tothom depèn d'alguna cosa, d'algunes coses, d'alguns interessos, d'algunes creences, d'algunes opinions.

I, per tant, aquest concepte és un concepte que hi hauríem d'aprofundir molt i que ens portaria molta estona. En tot cas, jo el que sí que demanaria és que a les persones se les pugui jutjar pels fets que fan i no per impressions *a priori*.

Moltes gràcies.

#### La presidenta

Moltes gràcies.

#### Compareixença

de Roger Loppacher i Crehuet, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00018/08)

A continuació, demano la compareixença del senyor Roger Loppacher i Crehuet. (*Pausa.*) Té la paraula, senyor Loppacher.

**El Sr. Roger Loppacher i Crehuet** (candidat a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais)

Moltes gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, dir-los que és per a mi una gran satisfacció i un honor poder fer aquesta compareixença davant d'aquesta comissió d'afers institucionals, que ha d'avaluar la meva candidatura a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais.

Voldria començar la meva intervenció agraint al president del Parlament i a la presidenta de la comissió la seva invitació, així com agrair la proposta conjunta feta pels grups parlamentaris.

La meva experiència professional, que vostès coneixen a través del currículum, està centrada bàsicament en l'Administració pública –concretament en l'Administració de la Generalitat de Catalunya–, en diversos àmbits: des de l'inici, al Departament de Política Territorial i Obres Públiques, passant pels aleshores departaments d'Ensenyament, Sanitat, Governació i Interior, així com en el Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació; amb responsabilitats tant en l'àmbit de l'assessorament jurídic com en l'àmbit de la funció directiva, experiència que espero que pugui ser d'utilitat en el govern d'una entitat de dret públic com és la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais.

La meva darrera etapa exercint funcions directives a l'Administració de la Generalitat va ser en qualitat de director general de Mitjans Audiovisuais, on vaig poder participar directament en l'ordenació i regulació dels serveis audiovisuals del nostre país. Entre d'altres actuacions, vàrem elaborar el decret de regulació de televisió locals per ones terrestres, que va representar que per

primera vegada les televisions locals disposessin d'un títol habilitant que els permetés afrontar el futur amb una major seguretat, com així ha sigut finalment.

Vàrem impulsar també el procés de migració a la tecnologia digital amb la constitució del Fòrum de la Televisió Digital Terrestre a Catalunya, en la qual participaven i participen –atès que el fòrum ha tingut continuïtat– tots els agents implicats en el desenvolupament de la TDT: operadors i, naturalment, com a agent principal, Televisió de Catalunya, així com els emissors del senyal, els fabricants i els distribuïdors, a banda de la mateixa Administració. Crec que l'actuació conjunta i coordinada de tots ells és fonamental per a l'èxit de la futura encesa digital.

Ara es presenta un nou repte professional molt important i molt il·lusionant amb la possibilitat de ser membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, si vostès així ho decideixen.

Com assenyala el mateix preàmbul de la llei, i s'hi ha referit abans un company meu, la creació de la Corporació Catalana de la llavors Ràdio i Televisió, l'any 1983 –i estem precisament celebrant el seu vint-i-cinquè aniversari–, ha representat una de les fites de la història recent més importants en el procés de recuperació de les institucions d'autogovern i de normalització cultural i lingüística de Catalunya. Els canvis, però, des d'aleshores han estat molt importants, i especialment en els darrers temps les innovacions tecnològiques han produït canvis en profunditat en el panorama audiovisual, no tan sols a Catalunya, sinó arreu d'Europa.

La legislació audiovisual del nostre país, constituïda bàsicament per la Llei de la comunicació audiovisual de Catalunya, per la Llei del Consell de l'Audiovisual de Catalunya i per la mateixa Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, configura un marc normatiu –abans s'hi referia una de les il·lustres diputades–, un marc normatiu, deia, estable, coherent i avançat que crec que ha de permetre a la corporació fer front amb els millors instruments als nous reptes plantejats, alhora que ha de permetre avançar en l'espai comunicacional català al servei de la llengua i la cultura del nostre país.

La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, en la seva condició de servei públic, i basant-se en les missions de servei públic que defineix la Llei de la comunicació audiovisual, ha d'oferir una programació de qualitat, amb la voluntat d'aspirar a ser majoritària, d'assolir el màxim recolzament del públic de Catalunya, i s'ha de gestionar, alhora, amb criteris d'eficiència. Uns mitjans audiovisuals amb un fort compromís amb el país i que han de reforçar la presència a tots els territoris de parla catalana; que han de continuar apostant per l'alt perfil informatiu, amb una informació veraç, objectiva i plural, tot potenciant la funció cultural i educativa, sense oblidar, però, l'entreteniment, on han d'intentar aconseguir divertir o entretenir sense degradar. Al meu parer aquest és un repte important.

La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals s'ha de configurar com un gran centre de producció de continguts que ha de difondre la seva programació a través

de múltiples plataformes existents i que ha de representar un impuls per a la indústria audiovisual catalana. La migració digital obliga a avançar en el desplegament de la xarxa, alhora que obliga a dotar de contingut el següent múltiplex. Ara bé, el repte de la televisió digital no es limita a la televisió digital terrestre, sinó que s'estén a la televisió digital amb mobilitat, que en una recent comunicació la Unió Europea ha considerat de desenvolupament molt important i immediat, i on necessàriament Televisió de Catalunya ha de ser present amb una freqüència pròpia.

D'altra banda, la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals ha de tenir la màxima presència en els nous mitjans audiovisuals interactius, especialment a internet, ja que representa una nova oportunitat d'arribar a tots els ciutadans, especialment als joves, els seus màxims consumidors, d'una manera més capillar.

Per afrontar aquests reptes i moltíssims d'altres, comptem amb el principal capital, que, al meu parer, són els professionals i els treballadors de la mateixa Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Per la meua part, a banda de l'experiència professional, poso a la seva disposició el meu entusiasme, la il·lusió en el projecte i la meua capacitat de treball per tal de, conjuntament amb el president i la resta de membres del Consell de Govern, i des del consens en la presa de decisions, oferir als ciutadans un servei públic audiovisual de la màxima qualitat, amb el benentès que aquest procés requerirà sempre el seu impuls –l'impuls del Parlament a través del mandat marc–, i la seva fiscalització i control per afrontar aquesta tasca amb garanties d'èxit.

Gràcies per la seva atenció.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, els grups parlamentaris. En primer lloc, el senyor Felip Puig en nom de Convergència i Unió.

#### **El Sr. Puig i Godes**

Moltes gràcies, presidenta. Repetiré una pregunta que he fet també a altres membres proposats per tots els grups parlamentaris. I no voldria que hi veiés, senyor Loppacher, cap insistència o diferència perquè torno a repetir que Convergència i Unió, juntament amb els altres grups, proposa els dotze membres.

Però sí que li voldria preguntar si, dins de la seva dilatada experiència en el camp de la gestió i del dret públic, doncs vostè ha tingut l'ocasió d'exercir de diputat o de regidor o fins i tot de cap de premsa d'algun personatge polític de primer nivell o, fins i tot, si ha estat conseller de la Generalitat.

#### **La presidenta**

Senyor Balcells, en nom del Partit dels Socialistes.

#### **El Sr. Balcells Gené**

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Loppacher, vostè ha estat un gestor amb una experiència dilatada en l'administració de mitjans audiovisuals. Vostè ha tingut

responsabilitats en els mitjans en l'etapa precisament de Convergència i Unió i nomenat per Convergència i Unió, i no sé si la pregunta del senyor Felip Puig si això ho té en compte, també, que ha tingut responsabilitats perquè hi ha hagut, doncs, un govern de Convergència i Unió que l'ha nomenat. No és cap demèrit, al contrari, això deu ser una font d'experiència; però també que en quedi constància.

Coneixedor, per tant, del sector privat i del sector públic, li volia preguntar si vostè considera en aquests moments que és important que les empreses de la corporació han de mantenir o han de voler aspirar a l'hegemonia en el marc d'aquesta competitivitat frontal que hi ha en el sector audiovisual. És a dir, jo penso que aquest és un repte que es té i que hem de tenir en compte amb quines armes, amb quines eines hi podem fer front.

Com preveu vostè, que és un expert en aquest terreny, que es pot estar al dia en les innovacions tecnològiques i en la incorporació de la participació ciutadana i en això que vostè en deia «la interactivitat»? És a dir, com això des de la corporació ho hem de potenciar i incentivar?

I una altra qüestió que m'agradaria que ens poguéssim ampliar una mica: la producció aquesta de continguts lligada a la incentivació de la indústria audiovisual catalana. Vull dir, jo penso que la corporació no ha de quedar satisfeta només de dinamitzar-se internament, sinó que té una responsabilitat també de ser motor d'aquesta indústria audiovisual a Catalunya i, per tant, ho hem de tenir en compte.

I, finalment, una quarta pregunta: voldria demanar-li, vostè, que també hi ha tingut relació, quines complicacions es poden establir entre la Corporació Catalana i la Xarxa de Televisions Locals de Catalunya, que, en fi, jo penso que hi tenen també una aportació per fer; com es pot crear complicació en aquest terreny.

Gràcies.

#### **La presidenta**

A continuació, la senyora Marina Llansana, en nom d'Esquerra Republicana.

#### **La Sra. Llansana Rosich**

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor Loppacher, benvingut en aquesta comissió. De la seva intervenció ja n'hem tret la conclusió que vostè coneix molt bé l'Administració, el sector públic; potser no tant els mitjans de comunicació des de l'àmbit més professional o periodístic, però en la seva intervenció ha exposat algunes de les idees que per nosaltres són fonamentals i que nosaltres considerem que caldrà posar sobre la taula i debatre en el futur consell de govern, com, per exemple, la corporació com a centre de producció de continguts, com a motor de la indústria audiovisual del nostre país, o altres elements que també citava el company diputat socialista, com la digitalització dels mitjans interactius.

Nosaltres, des del Grup Parlamentari d'Esquerra, li farem un vot de confiança. Esperem que sabrà actuar amb criteri propi i amb independència i que podrà aportar

la seva experiència en la gestió en aquest nou consell de govern.

Li voldríem demanar només quina va ser –perquè ens sembla que hi ha passat molt de puntetes– la seva experiència en la seva etapa de director general de Mitjans Audiovisuals amb relació a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió en aquell moment i què creu que hauria d'incorporar el nou contracte programa i el nou mandat marc que caldrà elaborar prou prou i que haurem d'aprovar en aquesta cambra; quines són, si és que ha pogut reflexionar-hi, les seves prioritats a l'hora de plantejar-se aquest nou marc normatiu.

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, el diputat senyor Santi Rodríguez.

#### **El Sr. Rodríguez i Serra**

Gràcies, senyora presidenta. També gràcies al senyor Loppacher per la seva presentació i per la seva intervenció. A mi en aquest cas el que m'agradaria preguntar-li és, des de la seva experiència precisament com a director general de Mitjans Audiovisuals en una etapa, si no ho recordo malament, que va ser posterior al debat parlamentari i a la resolució que va prendre el Parlament de Catalunya –si no recordo malament, és la 3/99, de la qual s'extreia que s'havien d'elaborar tres lleis, la del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, la de la comunicació audiovisual i la de la reforma de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals–, si en aquesta etapa de director general de Mitjans Audiovisuals vostè s'havia plantejat o havia pensat quina era la reforma que li calia a la llei de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió en aquell moment per arribar a complir els preceptes d'aquella resolució parlamentària, que eren els d'independència, desgovernamentització, professionalitat, viabilitat econòmica, etcètera.

I si, al seu parer, aquesta llei, que en aquest moment està vigent i que va ser recentment aprovada i que és la que provoca l'elecció dels nous membres del Consell de Govern, doncs certament compleix aquestes premisses que es van acordar en aquella resolució parlamentària.

Gràcies, senyora presidenta.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, el diputat senyor Lluís Postigo.

#### **El Sr. Postigo i Garcia**

Gràcies, senyora presidenta. I agrair també les paraules que ens ha adreçat el senyor Loppacher amb relació a la seva idoneïtat o no per desenvolupar les tasques d'aquest càrrec.

Com hem fet fins ara, el nostre grup parlamentari en tot cas no formularia cap pregunta específica i aprofitaríem per fer un comentari en relació amb un tema, doncs,

que no ha passat desapercebut per a ningú: el fet que la proposta que feien els cinc grups parlamentaris, els cinc partits polítics fos només de dotze membres, quan la llei permetia que la proposta fos d'un nombre superior.

No és cap secret i em sembla..., abans el senyor Domingo deia que no és cap excusa; no ho dic per excusar-me de res, però tothom coneix que el nostre grup parlamentari en la tramitació de la llei va presentar una esmena en la qual proposava que la proposta sortís del mateix CAC. Això finalment no ha estat –ja dic, no ve al cas ara explicar-ho–, però la llei és la que tenim i la llei permet un ventall de possibilitats prou ampli; totes aquestes possibilitats, prou bones. I, per tant, quan la llei diu que es poden..., hi ha la potestat, el Parlament té la potestat de presentar-ne dotze o més, vol dir, doncs, que també l'opció que finalment ha estat la utilitzada és exactament tan bona com la resta. Res hauria impedit als membres del CAC refusar algun dels proposats. Això finalment no ha estat així i per nosaltres això és el que, doncs, dóna credibilitat i deixa manifesta la idoneïtat de tots els membres finalment proposats.

Res més; només volia fer aquest comentari i deixar-ne constància.

#### La presidenta

A continuació té la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor José Domingo.

#### El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señora presidenta. Y, a efectos de aclaración, también, en cuanto al procedimiento. Efectivamente, ya nos gustaría que se hubiera producido una diversidad de candidatos, y a lo mejor hubiera sido así si hubiéramos sabido cuando acababa el término para la presentación de las candidaturas, y eso por lo menos este grupo parlamentario lo ha desconocido.

A lo mejor los que han participado en el cierto consenso en el reparto de la cuota, eso que tanto se criticó en su día y por todos los grupos parlamentarios en el momento de la aprobación del dictamen de la ley, es decir, en el debate final de la ley..., si hubiera sido así, a lo mejor se hubiera contado con más candidatos de este grupo. Y, de hecho, no descartamos la posibilidad de proponer otros candidatos, ya lo advierto. Porque no conocíamos cuando acababa el plazo; ustedes sí, señor Puig. No tots els grups parlamentaris han proposat els dotze membres. Ha dit «tots»; s'ha equivocat, n'hi ha un que no.

*En tot cas*, sí que me gustaría, señor Roger Loppacher, que me informara quién le ha propuesto a usted y con quién ha mantenido conversaciones previas a la hora de aceptar su candidatura, es decir... Y, a la vista de que algún..., insisto, con anterioridad, porque me viene ahora a la memoria; alguno ha hablado de fraude de ley precisamente y no ha sido este grupo parlamentario, sino el sindicato de periodistas en la tramitación de esta ley.

Siguiendo con la intervención del señor Roger Loppacher, como experto en innovación tecnológica y en medios audiovisuales, tal como ha acreditado con su currículum, me gustaría conocer su opinión como

hombre de tecnología, a la vista de que ha hablado de «interactividad» y la necesidad de medios audiovisuales alternativos, conocer si es partidario de la subtitulación de los programas de televisión.

Igualmente nos gustaría conocer cómo se concretará lo que dispone el artículo 22.2 de la ley, esto es, que «la programación del servicio público de los canales de la Corporación Catalana de Mitjans Audiovisuales ha de ser plural per a tractar de satisfer les necessitats del conjunt de la població»; si, en este sentido, contempla la posibilidad de implantar el modelo dual, de forma que se puedan utilizar los dos o tres idiomas de Cataluña en los programas de la televisión pública. Es decir, que se pueda escoger idioma.

Igualmente se ha hablado del espacio *comunicacional català*. Tenemos un *conseller*, el *conseller* Tresserras, que es un verdadero experto en la materia, igual que el señor Gifreu, los verdaderos ideólogos del *espai comunicacional català*. ¿Eso significa para usted que toda la comunicación pública *s'ha de fer en català* –se ha de hacer en catalán?

Como hombre de derecho, nos gustaría conocer si considera que formar parte de un *consell de govern* que esté integrado por nueve hombres y tres mujeres, en el supuesto de que se apruebe en el próximo pleno las propuestas de esta candidatura..., si considera que se está dando cumplimiento a la igualdad de género. Me gustaría saber su opinión sobre la igualdad de género en esta materia.

E igualmente entiendo que, como hombre de derecho..., también me gustaría conocer si ingresó en la abogacía, en el cuerpo de abogacía de la Generalitat por oposición o bien por haber formado parte de la Administración en cargos relacionados con el asesoramiento jurídico.

Muchas gracias.

#### La presidenta

Moltes gràcies. A continuació té la paraula per respondre el senyor Loppacher.

#### El Sr. Roger Loppacher i Crehuet

En primer lloc vull agrair i valorar sincerament tots els comentaris i les aportacions i les recomanacions fetes; jo crec que aquesta és una primera consideració que vull posar sobre la taula.

Entrant a respondre –i intentaré fer-ho ràpidament perquè el temps jo crec que se'ns tira al damunt i els cinc minuts passen molt ràpid–, respondre al senyor Felip Puig: la meua experiència ha estat en l'àmbit de l'Administració pública, no ha estat en cap altre, i no he tingut la sort de poder representar el país en la meua condició de conseller.

Pel que fa al senyor Balcells, bé, dir-li que jo he tingut alguns càrrecs, com ell deia, de responsabilitat, eh?, de responsabilitat de funció directiva en l'Administració de la Generalitat i que sempre he intentat que prevalgués la defensa de l'interès general, com així estableix la Constitució, per sobre de qualsevol interès partidista.

I em feia una pregunta que jo crec que és una pregunta cabdal, és una pregunta realment difícil de respondre, que és la relació entre el que és el lideratge i la qualitat. Jo crec sincerament que la qualitat en la programació, així com la qualitat de la innovació tecnològica –però especialment en la programació–, no ha d'estar en cap cas renyida amb el lideratge, tot al contrari; jo crec que és la qualitat –i jo crec que programes de Televisió de Catalunya ho demostren– que ens ha portat al lideratge. Crec que aquest binomi o aquesta, de vegades, confrontació entre qualitat i lideratge s'ha de separar i s'ha d'aconseguir el lideratge a partir de la qualitat i també a partir dels programes de servei públic.

Pel que fa a la interactivitat, jo crec que aquest és un dels grans reptes de la televisió digital terrestre i també de la televisió digital amb mobilitat. Fins ara jo crec que s'ha desenvolupat poc, la interactivitat, tot i les possibilitats que ens obre la tecnologia digital; ens ha obert la possibilitat de molts canals, però no ens ha permès encara la interactivitat. Jo confio precisament en el fet que els grans professionals que sí que em consta que estan en les empreses tecnològiques de la corporació, crec que aquests grans professionals ens poden aportar o poden millorar molt aquesta funció d'interactivitat.

I, finalment, dir que jo crec que la qüestió que se'n plantejava respecte al tema del foment de la indústria audiovisual catalana ha de venir de la mà de coproduccions, i jo crec que aquest és un dels elements que ha d'impulsar la indústria audiovisual catalana.

Em deixava una qüestió de les formulades pel senyor Balcells, que és l'ajuda a les televisions locals. Tots sabem que les televisions locals, que, a més a més, n'hi han moltes i molt diverses, requereixen un determinat suport perquè si no la seva viabilitat econòmica és francament difícil. I crec que pot haver-hi ajudes per part de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals especialment, crec jo, oferint producció, com ja s'ha fet, i també en un tema especialment difícil, especialment costós, com és el doblatge. Jo crec que aquí realment hi ha una gran tasca per fer en ajuda d'aquestes televisions locals.

Pel que fa a la senyora Marina Llansana, agrair-li les seves reflexions i dir que jo crec que ha de ser el mandat marc el que realment ens situï en aquesta línia estratègica de la mateixa corporació, per concretar després amb el contracte programa.

Bé, pel que fa al senyor Santiago Rodríguez, jo crec que el Consell de Govern és qui ha de garantir, al meu entendre, la independència i la neutralitat de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Tot i que realment la independència en l'actualitat és un estatus propi dels consellers, jo crec que l'actuació absolutament per consens del Consell de Govern ens ha de portar a aquesta neutralitat i a aquesta independència.

Agrair les paraules del senyor Postigo, agrair-li les seves reflexions, com feia al començament.

I, pel que fa, finalment, al senyor Domingo, respondre que la proposta que se m'ha fet és la proposta conjunta dels grups parlamentaris; formalment ha estat així i

informalment crec que també s'ha produït d'aquesta manera.

Pel que fa al tema de la subtitulació, dir que no en sóc especialment contrari; crec que la subtitulació pot ser especialment positiva. El que passa, cal veure què es subtitula i en quines condicions.

Dues respostes relatives a la llengua. Jo crec que l'emissió o la llengua vehicular de les programacions televisives i també de les radiofòniques és la llengua institucional, tal com marca la Llei de la Corporació; ha de ser necessàriament el català.

Pel que fa a la major presència femenina al Consell de Govern, si em permeten, res més m'agradaria a mi que hi hagués una major presència femenina. Malauradament, doncs, no està absolutament a les meves mans.

I respecte a l'última pregunta, dir-li que jo vaig accedir a la condició de membre del cos de l'advocacia de la Generalitat de Catalunya per un concurs de mèrits.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies, senyor Loppacher. (*El Sr. Domingo Domingo demana per parlar.*) El senyor Domingo té la paraula.

#### **El Sr. Domingo Domingo**

Muchas gracias, señora presidenta. Para algunas aclaraciones en relación con las respuestas dadas por el señor Roger Loppacher. ¿La propuesta conjunta de todos los grupos parlamentarios supone que usted mantuvo conversaciones con todos los grupos parlamentarios? En todo caso, nos gustaría que especificara con qué grupos parlamentarios mantuvo conversaciones, a efectos de conocer realmente el origen de su nombramiento.

Igualmente, en cuanto al hecho de que se haya manifestado favorable a la subtitulación, nos gustaría que aclarara un poco más estos extremos, en el sentido de decir si es partidario de la subtitulación de todas las producciones extranjeras, como mantiene el modelo finés o el modelo nórdico, que ha sido de gran utilidad para precisamente acelerar el proceso de lectoescritura de los niños en otras lenguas y la comprensión de otros idiomas.

No me ha dicho nada sobre el modelo dual; nos gustaría conocer su opinión sobre la posibilidad de que los espectadores pudieran elegir la lengua de comunicación por parte de la... que existen métodos que así lo permiten. Y, como hombre de derecho, nos gustaría también conocer si comparte el criterio del dictamen del Consell Consultiu, que precisament se manifestò en relació con el concepte de «llengua institucional», en el que se definía y se aclaraba esta expresión diciendo que en modo alguno esto supondría que se pudieran utilizar tanto el castellano como el catalán como lenguas de comunicación por parte de los medios de comunicación audiovisuales en Cataluña.

Gracias.

**La presidenta**

Moltes gràcies. Senyor Loppacher, té la paraula.

**El Sr. Roger Loppacher i Crehuet**

Gràcies, senyora presidenta. Jo crec que és de tots conegut que la proposta és conjunta de tots els grups i que el «suggeriment» –utilitzant la terminologia que feia servir el diputat senyor Felip Puig– doncs és del Grup de Convergència i Unió, del qual realment em sento molt orgullós.

Bé, a mi la subtitulació m'és difícil poder realment concretar més. Ja li avanço que el meu origen suís, com el cognom indica, doncs em fa ser favorable a la utilització de totes les llengües i, per tant, em sembla una bona mesura la subtitulació. Ara, em permetrà que jo cregui que això és un tema que s'ha d'analitzar cas per cas i, en definitiva, ha de ser una decisió del Consell de Govern, com, d'altra banda, han de ser totes les decisions. Jo aquí puc expressar simplement opinions purament personals; després és, òbviament, el Consell de Govern qui ha de decidir totes aquestes qüestions. I, a més a més, insisteixo que ho ha de fer d'una manera per consens, perquè jo crec que és la manera de poder funcionar més adequadament aquests consells de govern.

I pel que fa a la qüestió dual, bé, jo em remeto aquí a la llei, i crec que no puc fer res més. Jo crec que la llei marca clarament que la llengua institucional dels mitjans públics serà el català. I jo no vull afegir-hi res més perquè jo crec que això, per mi, ho expressa amb tota claredat.

Moltes gràcies.

**La presidenta**

Moltes gràcies, senyor Loppacher.

**Compareixença**

de Núria Llorach i Boladeras, proposada com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00019)

A continuació demano la presència de la senyora Núria Llorach i Boladeras. *(Pausa.)* Té la paraula la senyora Núria Llorach per fer el mateix que han fer els altres compareixents.

**La Sra. Núria Llorach i Boladeras** (candidata a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Moltes gràcies, honorable presidenta. Senyores i senyors diputats, voldria començar donant les gràcies a tots els grups que han fet la proposta de la meva candidatura a formar part del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. És per a mi una gran satisfacció i un honor poder comparèixer aquí, al Parlament de Catalunya, al Parlament del meu país.

Tots vostès tenen el meu currículum. Jo he desenvolupat la meva feina professional en dos gran eixos, en dos grans àmbits: durant tretze anys he estat en el Govern de la Generalitat de Catalunya implementant polítiques públiques per a la igualtat, i l'any 2000, amb la creació del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, vaig passar a treballar en l'àmbit de la comunicació audiovisual.

Intentaré no repetir-me perquè el meu company del CAC, Xavier Guitart, ja ha explicat moltes de les coses que des del consell hem anat fent. Però jo bàsicament he estat treballant en tres àmbits en el Consell de l'Audiovisual, que potser és el que m'agradaria remarcar avui aquí, en aquesta breu presentació. Jo he treballat bàsicament en l'àmbit de la protecció dels menors. Jo he estat treballant durant aquests vuit anys bàsicament en continguts audiovisuals i, per tant, el tema de la protecció dels menors ha estat un dels temes que jo he impulsat en el Consell de l'Audiovisual. He estat la ponent de la instrucció de protecció de menors i senyalització, que, com saben, ha tingut una recent modificació el mes de desembre; ha sortit modificada, aquesta instrucció, per adaptar-la precisament al nou marc normatiu que es va donar al Parlament de Catalunya aprovant la Llei de la comunicació audiovisual.

L'altre àmbit en el qual jo he estat treballant és tot el que fa referència al gènere. Vaig impulsar, treballant conjuntament amb l'Institut Català de les Dones i amb el Col·legi de Periodistes, tota una sèrie de recomanacions per al tractament informatiu de la violència de gènere, recomanacions que són vigents des de fa gairebé tres anys. I també recentment –perquè després de vuit anys gairebé, com saben, fem informes de pluralisme polític, des de l'any 2001–, fa escassament dos anys que s'ha incorporat la variable «sexe» en aquests informes de pluralisme, que crec que també ajuden a veure la poca representació, la poca paraula..., constata la permanència, encara, d'aquest dèficit de presència de dones, a vegades, també, en el món polític, tot i que l'evolució ha estat molt positiva darrerament.

El tercer gran àmbit que he portat jo en el Consell de l'Audiovisual ha estat el Fòrum d'Entitats de Persones Usuàries de l'Audiovisual. He presidit aquest fòrum des de la seva creació, l'any 2001. Aquest fòrum s'ha estructurat en quatre grups de treball. Hi participen més d'una cinquantena d'entitats del món associatiu, universitats, associacions d'usuaris dels mitjans de comunicació –un dels candidats és un membre actiu d'aquest fòrum–, i estic especialment orgullosa dels documents que aquest fòrum ha elaborat. Va elaborar unes recomanacions sobre televisió i família que crec que van ser pioneres en aquest àmbit, perquè moltes vegades s'ha intentat demonitzar els mitjans de comunicació sobre tot allò que arriba a les llars, i a vegades la responsabilitat del que veuen els nostres fills i filles no és dels operadors que programen, sinó dels pares i mares que permetem que vegin en uns horaris determinats uns continguts determinats. Per tant, eren unes recomanacions, en aquest cas, no adreçades als operadors de ràdio o de televisió, sinó que estaven adreçades als pares i mares.

I així, molt resumidament, això serien els meus anys de pas pel Consell de l'Audiovisual de Catalunya. I

una de les coses que me'n sento també especialment orgullosa és aquesta col·legialitat i aquest consens que en Xavier Guitart ha explicat. Se'ns va qüestionar molt quan ens varen nomenar, el juny de l'any 2000, i jo crec que amb els fets hem demostrat, tots els membres del consell –que teníem l'origen que teníem cada un de nosaltres–, que es pot treballar amb independència i de forma col·legiada.

Res més. Moltes gràcies; estic a la seva disposició.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació té la paraula el senyor Felip Puig, en nom de Convergència i Unió.

#### **El Sr. Puig i Godes**

El nostre grup torna a fer una pregunta molt similar i, a més, com veurà, senyora presidenta, no exhaurim, en cap cas, el temps assignat per fer preguntes. I només prego al senyor Balcells que no hi vegi cap intenció ni judici de valor –ja ho entendre–, perquè és, aquesta, en tot cas, pregunta que jo reitero.

Vostè, en aquesta trajectòria, que també durant els darrers anys i des de ja fa també uns quants anys, malgrat... –jo conec la senyora Llorach des de fa molts anys, i em permetran la referència personal–, ha estat en l'àmbit de la gestió pública, de les polítiques de la dona i, finalment, a més, en aquest mandat, en el primer mandat del Consell de l'Audiovisual; en tots aquests sis anys darrers, vostè ha tingut oportunitat d'exercir algun càrrec de representació per elecció política –tipus diputada o regidora...– o d'exercir en algun gabinet de premsa, doncs, d'un president o d'un alcalde del país?

Moltes gràcies, senyora Llorach.

#### **La presidenta**

A continuació, el senyor Balcells, en nom del Partit dels Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi.

#### **El Sr. Balcells Gené**

Gràcies, honorable presidenta. Gràcies també pel testimoni, senyora Llorach. Vostè, anava a dir, és la quota de dona dins d'aquesta candidatura del consell, una quota que hem de reconèixer que és infrarepresentada, en el Consell de Govern; és una llàstima, però és així.

Vostè aporta una llarga trajectòria –ens ho deia–, tretze anys vinculada al Govern de la Generalitat: nomenada al capdavant de l'Institut Català de la Dona en el Govern de Convergència i Unió, i després els anys aquests que ha tingut com a membre del CAC.

En aquesta etapa del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, nosaltres valorem molt l'experiència de la seva trajectòria en aquesta especificitat que ha tingut de seguiment del tracte de menors i del tracte de gènere, el tracte de dones. Jo penso que això la fa sensible a aquests elements, i la pregunta seria, és a dir, com això ho continuarà vetllant com a consellera? És a dir, que a la nostra televisió, a la nostra ràdio, aquest és un element que penso que s'ha de tenir molt en compte. Vostè, com a gestora que ha estat, doncs, de..., i vigilant dels

continguts, de quina manera vostè podrà vetllar també perquè això es mantingui en la seva nova responsabilitat?

Ha dit també que havia fet un seguiment del pluralisme i d'aquests elements en el consell. Deu haver detectat –i ho ha explicat ara en l'exposició– dèficits, buits, desequilibris en la programació. De quina manera caldrà revisar, caldrà complementar, caldrà incentivar perquè aquests dèficits, aquests buits, aquests desequilibris no hi siguin, desapareguin, i puguin aparèixer també com un referent modèlic la nostra ràdio, la nostra televisió en aquests camps que de vegades queden, d'alguna manera, marginats.

Més enllà d'això, jo voldria demanar-li, doncs, això: que vetlli per la presència de la dona, per la presència de la qualitat, del pluralisme, de la catalanitat de la nostra corporació, també de la visió universal que ha de tenir; no ens quedem només tancats en aquest marc del nostre món, doncs, nacional, sinó que aquesta obertura cap enfora i aquesta universalitat penso que també han de ser un valor.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, la senyora Marina Llanzana, en nom d'Esquerra Republicana.

#### **La Sra. Llansana Rosich**

Gràcies, senyora presidenta. Senyora Llorach, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya hem donat suport a la seva candidatura a formar part del Consell de Govern de la corporació, i ho hem fet amb total convicció i amb la seguretat que podrà desenvolupar la seva tasca amb la mateixa objectivitat i professionalitat amb què ho ha fet al Consell de l'Audiovisual.

La seva trajectòria, ja s'ha dit, no només és coneguda per la seva tasca relacionada amb els mitjans de comunicació des del Consell Assessor de Ràdio i Televisió Espanyola i el Consell de l'Audiovisual, sinó que també és coneguda per la seva faceta, la seva feina, el seu treball en defensa dels drets de les dones i en contra de la discriminació de gènere, sobretot des de l'Institut Català de les Dones, però també des de totes les altres plataformes en què ha tingut oportunitat de fer-ho, i li agraïm, des del nostre grup parlamentari, aquesta militància.

Parlant de la perspectiva de gènere, nosaltres entonem el *mea culpa*; ho han fet altres diputats, i jo crec que seria injust traslladar-li a vostè la plena responsabilitat del fet que en la composició final del Consell de Govern no hi hagi, no es compleixi el requisit de la paritat. Segurament hauríem d'haver introduït, en la mateixa Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, un article en què s'especificués que era d'obligat compliment el criteri de la paritat, i des del nostre grup parlamentari ja avancem, en aquesta comissió i en aquesta cambra –i potser és una mica temerari fer-ho quan encara ni tan sols està en ple compliment la llei que vam acabar d'aprovar–, però ja avancem que la nostra intenció és començar a buscar el consens amb els grups parlamen-



taris per poder fer una petita modificació d'aquesta llei en el futur i perquè s'introdueixi, en aquesta llei, un article que reguli l'obligatorietat de complir el criteri de paritat.

Tot i així, doncs, sense atribuir-li més responsabilitat de la que li pertoca, perquè això seria feina nostra, sí que li demanàrem que tingués en compte aquest criteri, la perspectiva de gènere, a l'hora de prendre totes les decisions que haurà de prendre en el seu mandat en el Consell de Govern, des de la graella de programacions fins a l'hora de nomenar els diferents càrrecs de responsabilitat en els diferents òrgans de direcció, i també a l'hora de distribuir les tasques professionals que es duen a terme diàriament en els mitjans de comunicació, tant en les diferents ràdios com en la televisió.

Que quedi enrere d'una vegada per totes i que quedi superada aquella fase en què, per exemple, a la ràdio els homes estaven davant del micròfon, realitzant programes, i les dones feien les tasques de producció. Afortunadament això ha anat canviant en els darrers temps, però encara estem molt lluny de poder aconseguir unes graelles en què les dones no només facin la feina de darrere, sinó que donin la cara i donin la veu i puguin realitzar els diferents programes amb la mateixa naturalitat i amb les mateixes oportunitats amb què ho fan els companys periodistes.

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

A continuació, en nom del Partit Popular, el diputat senyor Santi Rodríguez.

#### **El Sr. Rodríguez i Serra**

Gràcies, senyora presidenta. Gràcies, senyora Llorach, també, per la seva exposició i la seva intervenció. També la seva experiència en el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, doncs, em permet dir-li allò que passarà de ser controladora a ser controlada, no?

Però jo també volia fer referència a determinades discrepàncies que jo crec que en els darrers anys –o almenys he conegut– hi ha hagut entre la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió –la direcció d'algun dels mitjans públics– i el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, no? És segur que la presència de dos exmembres del Consell de l'Audiovisual permetrà, com deia abans el senyor Guitart, doncs, una visió segurament diferent dels informes o de les recomanacions que puguin arribar a la nova corporació per part del Consell de l'Audiovisual de Catalunya. També tinc constància que precisament alguna d'aquestes discrepàncies s'ha produït en la senyalització de programes, que és precisament un dels temes que vostè en el Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha impulsat, no?

La pregunta, que és la mateixa que en la resta de casos, no?: creu que aquesta nova llei, que aquesta nova organització de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals permetrà un millor compliment de les resolucions o de les instruccions que pugui donar el Consell de l'Audiovisual, per un costat? I, per un altre costat, com creu vostè que això pot repercutir en els mitjans

de comunicació públics i que ho puguin percebre també els ciutadans?

Gràcies.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, el senyor Lluís Postigo, en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

#### **El Sr. Postigo i Garcia**

Gràcies, senyora presidenta. Agrair també les paraules de la senyora Llorach i comentar, escoltant les intervencions que hi ha hagut, que sembla que sigui aquest torn d'intervencions el de les lamentacions. Jo m'hi afegeixo en el sentit de lamentar, doncs, que no s'hagi aconseguit aquesta paritat en els dotze membres que s'han proposat; de la mateixa manera que em lamento pel que entenc que ha estat un petit defecte de forma –o no tan petit.

El senyor Domingo reitera, des de les primeres intervencions, que no se'ls ha tingut en compte a l'hora de plantejar aquest pacte. I, en tot cas, avanço que alguns també han criticat l'existència d'aquest pacte polític, que a ningú se li escapa que el Parlament necessitarà una majoria de dos terços per triar els dotze membres. Per la meua curta experiència, diguéssim, en aquest Parlament, quan es necessita una majoria com ara aquesta, de dos terços, no es deixa en la improvisació i, per tant, les converses i els contactes entre els diferents partits polítics són obligats, i en aquest cas, doncs, s'ha aconseguit un consens prou important.

Deia «defecte de forma» perquè, potser sí, no s'ha tingut la cortesia parlamentària necessària de comentar aquest pacte amb el Grup Mixt perquè s'hi afegís. Aquest petit detall segurament ha provocat que l'acte d'avui no sigui tan lluit com es mereixeria perquè en cap cas –i ho diem des del nostre grup parlamentari– cap dels dotze membres, doncs, mereix el més mínim petit dubte de la seva professionalitat, capacitat, idoneïtat i, per tant, el seu compromís per aconseguir aquesta neutralitat que comentàvem i que tots plegats desitgem.

Únicament volia deixar constància d'això.

#### **La presidenta**

A continuació, el senyor José Domingo, en nom del Grup Mixt.

#### **El Sr. Domingo Domingo**

Muchas gracias, señora presidenta. En primer lugar, comentaré «el petit detall», si me lo permite, señora presidenta. Evidentemente, no es que la queja de este grupo parlamentario..., no obedece a no formar parte del pacto, que probablemente no hubiéramos llegado, o sí; la queja de este grupo parlamentario es la vulneración del principio de la ley, puesto que, si ustedes leen las actas y el diario de sesiones, comprenderán y observarán que precisamente lo que se repudió y se rechazó en todas las intervenciones, tanto de ponencia, en la comisión como en Pleno, era la política de cuotas. Y

hoy aquí de una manera *esgarrifosa* estamos comprobando que esta política de cuotas existe. Así que no es un pequeño detalle; es la vulneración del espíritu de la ley. Hombre, eso no es un pequeño detalle; es un gran atentado al espíritu de la ley.

En todo caso, sí que me gustaría, ya dirigiéndome a la señora Núria Llorach, decirle que lógicamente no está aquí por cuota de mujer, y lo celebramos. Sí que está por cuota de partido, pero no por cuota de mujer. Y, a esos efectos, nos gustaría conocer con qué grupos ha mantenido conversaciones, quién la ha sugerido en ese acuerdo global y si ha mantenido otras conversaciones con otros grupos parlamentarios, a efectos de conocer su idoneidad.

Pasando al contenido de su experiencia –evidentemente, experiencia adecuada para el perfil que puede mantener–, sí que nos gustaría conocer su opinión sobre determinados acontecimientos en los que no sé si ha sido parte, pero a lo mejor sí que, por su carácter de mujer experta en publicidad y en protección de la infancia y en adolescencia, debe tener conocimiento.

¿Cuál es su opinión sobre el hecho de que se emita publicidad relacionada con anuncios favorables a las selecciones deportivas catalanas, en el sentido de participar en competiciones oficiales? ¿Entiende que eso, a su juicio, supone la publicidad de una determinada ideología, entendiéndolo que en el ámbito político y plural de la sociedad catalana existen partidarios de un modelo de selección deportiva así y otros que no?

Igualmente, ¿qué valoración le merece el auto del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña que en su día dictaminó la prohibición de la emisión de un anuncio relacionado con las selecciones deportivas catalanas por entender que pudiera fomentar el odio o que tenía contenido político? Les recuerdo que era aquel anuncio de dos niños que..., con una camiseta.

Igualmente, consideramos si nos puede explicar cuál es su valoración o cuál es su perspectiva sobre la disposición adicional segunda de la ley que se refiere a la reducción de la publicidad en las emisiones. Es decir, cómo se materializará, a su juicio, ese mandato de la ley.

En definitiva, lo que se está propugnando por nuestro grupo –entendemos que ya lo manifestamos anticipadamente– es que los medios de comunicación audiovisuales de Cataluña deben ser rigurosamente neutrales, también en los anuncios.

Muchas gracias.

### La presidenta

La senyora Llorach té la paraula per contestar.

### La Sra. Núria Llorach i Boladeras

Gràcies, senyora presidenta. Bé, quant a la qüestió formulada pel Felip Puig, jo sóc psicòloga de professió, per tant, mai he estat vinculada a gabinets de premsa ni he exercit la meva feina en gabinets de premsa, i no he estat, com vostè sap, ni diputada ni he tingut cap mandat d'aquest tipus.

Pel que fa a les qüestions que m'ha plantejat el diputat Balcells, sí que he apuntat alguns dèficits en els informes de seguiment de pluralisme, i aquests dèficits bàsicament eren buits de presència de dones en els temps de paraula i en els temps de notícia. I aquest dèficit difícilment el pot arreglar el consell o el Consell de Govern de la corporació, perquè realment qui ha de tenir el protagonisme perquè li posin el micròfon al davant i sigui notícia són les mateixes dones, d'aquesta cambra o del Govern o de diferents llocs. Per tant, aquesta encara discriminació que hi ha en els informatius moltes vegades, tot i la major presència que hi ha de dones tant a nivell governamental com a nivell del Parlament, tant de Catalunya com del Congrés, doncs és ben bé perquè normalment qui fa les rodes de premsa són homes i qui pren la paraula són els homes. Per tant, difícilment aquest dèficit es pot arreglar des d'aquesta banda de la taula.

Pel que fa a la intervenció de la diputada Marina Llançana, a veure, jo intentaré sempre aportar el bagatge del que he après durant aquests vint anys de vida professional a aquesta nova feina, si mereixo la seva confiança. Per tant, si des del Consell de l'Audiovisual de Catalunya he intentat sempre incorporar la perspectiva de gènere tant en els informes com en els estudis, com en la contractació del personal, doncs també estic imbuida d'aquesta política per poder-la aplicar també en el Consell de Govern de la corporació, i espero que trobaré recolzament en els dotze membres de la corporació, si el Parlament finalment decideix que som les persones que hi anem.

Pel que fa... –disculpeu, eh? El Santi Rodríguez ha parlat del fet que si la nova llei permetrà millor compliment de les resolucions, tant..., que teníem algunes discrepàncies des de la feina que feia jo en el CAC amb la corporació. Bé, el tema de la senyalització de la programació televisiva ha sigut una evolució important en el nostre país. La cultura que els programes de televisió s'han de senyalitzar ha costat molt introduir-la. En aquests moments jo crec que les televisions, no només els canals de la corporació, sinó totes les televisions públiques i privades, locals o d'àmbit nacional de Catalunya senyalitzen la programació. I crec que s'ha fet un esforç important de pedagogia, no només a través dels mateixos operadors, amb reunions que hem mantingut mitjançant una mesa de senyalització, on discutíem la idoneïtat d'uns continguts o d'uns altres, sinó que la nova instrucció ha portat a tota una sèrie de criteris que s'han fixat, d'indicadors que jo crec que el que fan és ajudar els operadors a senyalitzar adequadament aquests continguts. I, per tant, penso que la nova regulació sí que permet un pas endavant en aquest tema.

Pel que fa a la intervenció del senyor Postigo, estic d'acord amb les seves reflexions i, bé, penso que en el tema de la paritat, com vostè ha dit, igual que la senyora Llançana, vostès entomen la part de responsabilitat.

I pel que fa a la intervenció del senyor Domingo, diverses coses. Jo milito a Convergència Democràtica de Catalunya des de fa més de vint-i-cinc anys, i no me n'amago. Aleshores, jo a l'any 2000 vaig deixar el Consell Nacional, del qual era membre, perquè la llei així

ho mandatava –la llei de creació del consell feia que no pogués participar en cap òrgan del partit. Segueixo militant a Convergència Democràtica de Catalunya, però, ja ho he dit en la meua intervenció, el que voldria intentar és aportar al Consell de Govern de la «corpo», si mereixem la seva confiança, el mateix estil que hem tingut en el Consell de l'Audiovisual de Catalunya i treballar de forma col·legiada i de forma consensuada. Penso que les persones parlant s'entenen i crec que es poden arribar a acords amb totes les persones que hi haurà en el consell.

Pel que fa a la publicitat, l'anunci, pel que fa a les seleccions esportives..., a veure, aquest Parlament es va pronunciar en el seu dia sobre les seleccions catalanes, i jo crec que va sortir votat per un 80 i escaig per cent de la cambra, no ho sé exactament, que es defensava l'existència d'aquestes seleccions. Per tant, entenc que el poble de Catalunya, representat en aquesta cambra, defensa les seleccions catalanes, si més no en la seva majoria.

Pel que fa a l'espot que vostè em referenciava, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya es va pronunciar i el va autoritzar, per tant, no el va fer retirar. Qui el va fer retirar és el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, i està *sub iudice*. Per tant, fins que no hi hagi una sentència respecte a això no sabrem si la justícia ha donat la raó a uns o altres. En tot cas, el Consell de l'Audiovisual va dictaminar que no calia retirar-lo i que estava en el marc legal.

I sobre la disposició addicional, que era la de reducció de la publicitat, si jo no m'equivoco, els diputats i diputades d'aquesta cambra, amb l'aprovació de la Llei de la comunicació audiovisual, ja van reduir el temps de publicitat que poden emetre les corporacions públiques. Abans era de dotze minuts per hora i ara és de deu minuts per hora, i si hi afegeixes els temps d'autopromoció, són disset minuts en els operadors privats i en queden dotze per als públics. Per tant, ja hi ha hagut una reducció important dictaminada a la llei i, en tot cas, a partir del mandat marc que faci aquest Parlament i que es visualitzarà en el contracte programa es veurà si cal reduir o no més publicitat en unes hores del dia o en unes altres; però, en tot cas, és un tema que haurem de discutir en el Consell de Govern de la corporació.

Gràcies.

(*El Sr. Domingo Domingo demana per parlar.*)

#### **La presidenta**

El senyor Domingo...

#### **El Sr. Domingo Domingo**

Muchas gracias. Para hacerle algunas aclaraciones y alguna repregunta a la vista de sus manifestaciones. En primer lugar, entiendo, conociendo ahora su militancia en Convergència i Unió, preguntarle si no cree que su filiación política pudiera ser determinante a la hora de fijar su actuación en el Consell de la Corporació de Mitjans Audiovisuals.

En lo que hace referencia al anuncio y a la interpretación que ha dado del tema del anuncio de las selecciones deportivas catalanas –que recuerdo que era el anuncio de una entidad privada, la Plataforma Pro Selecciones Esportives–, ¿usted, como responsable de protección de menores, o como experta en protección de menores, estuvo de acuerdo con la autorización que dió el CAC en aquel momento? ¿Y no entiende –esa es una pregunta muy directa– que la neutralidad política también se expresa en la publicidad de determinadas asociaciones? Pensemos que aquí diariamente se producen muchas resoluciones por parte del Parlamento de Cataluña; si en la publicidad se utilizara como arma determinados posicionamientos políticos –pienso, por ejemplo, en la MAT o en el quart cinturó–, estaríamos entrando en un terreno muy peligroso en el que solamente los grandes grupos, bien subvencionados o con grandes dosis de financiación, pudieran tener acceso a la publicidad en los medios de comunicación públicos. Por eso le pido una valoración mayor y si no cree que deben ser especialmente cuidadosos los medios de comunicación audiovisuales en Cataluña en esta materia.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. Senyora Llorach...?

#### **La Sra. Núria Llorach i Boladeras**

Gràcies, presidenta. Bé, crec que la meua militància no ha influït en la meua actuació. Jo durant aquests vuit anys crec que no he estat partidista, sinó que he treballat per l'interès general i, per tant, considero que no afecta la meua neutralitat o el meu pluralisme.

I pel que fa al tema de les seleccions esportives, jo em vaig pronunciar d'acord amb la resta del consell i, per tant, no vaig expressar reticències en el fet que s'emetés l'espot de les seleccions catalanes.

Res més. Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

Molt bé, moltes gràcies. Senyores diputades i senyors diputats, hem arribat a la meitat de les compareixences que estan previstes per avui. Són un quart i deu de vuit. Jo els proposo un descans de set minuts, tornar a trobar-nos aquí i intentar que l'horari s'escurci una mica. Només faig aquesta proposta. És un suggeriment per poder acabar la reunió avui cap a dos quarts de deu, les deu. Si no probablement seran més aviat les onze. Cinc minuts.

La sessió se suspèn a un quart de vuit del vespre i deu minuts i es reprèn a dos quarts de vuit i dotze minuts.

#### **La presidenta**

Seguim amb les compareixences.

**Compareixença**

de Joan Manuel del Pozo i Àlvarez, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00020/08)

Ara tenim el senyor Joan Manuel del Pozo i Àlvarez, que li cedeixo la paraula perquè expliqui en la seva intervenció la seva trajectòria professional i el seu currículum. Senyor Del Pozo...

**El Sr. Joan Manuel del Pozo i Àlvarez** (candidat a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Moltes gràcies, honorable senyora presidenta. Il·lustres senyores i senyors diputats, permetin-me que la primera paraula sigui justament gràcies per la confiança d'haver proposat aquesta persona com una de les candidates a ocupar un lloc de responsabilitat com és el de membre d'un consell de govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Intentaré ser el màxim de sintètic, perquè comprenc que l'hora és avançada i que es va carregant el cap de tots amb moltes explicacions. Jo intentaré fer, per tant, les explicacions bàsiques i elementals del meu currículum i, òbviament, contestar després també breument les preguntes o comentaris que se'm facin.

Si jo hagués de sintetitzar amb dues paraules el meu currículum, diria «vida mixta». He procurat, com a disseny, diguem-ho així, de la meua vida articular dos aspectes que m'han semblat personalment molt atractius a la vida: la docència i la política. Ho he fet fins al punt de renunciar en algunes ocasions a determinats càrrecs polítics que podrien considerar-se importants perquè pensava que aquells càrrecs em podrien apartar d'una de les vies, que era, com deia, la via docent. També és veritat que en un determinat moment, ara fa un any i mig, vaig assumir un càrrec que necessàriament m'apartava de la vida docent, com és el càrrec de conseller d'Educació i Universitats. Considerava que en la meua vida ja havia avançat prou i havia pogut fer una combinatòria suficient i que era el moment, en certa manera, de poder posar també al servei de la societat el que la meua doble experiència docent i política m'ha havia anat ensenyant.

Aquesta vida docent té en aquests moments trenta-cinc anys, dels quals només cinc no han estat d'activitat directa amb els estudiants. I aquests «només cinc» varen ser per una incompatibilitat que tenia, en tant que catedràtic d'institut dels antics instituts d'ensenyança mitjana, que m'impedia, quan era diputat a Corts, fer classe. Quan em va contractar la Universitat de Girona l'any 87, cinc anys més tard, una clàusula article de la llei electoral em permetia una dedicació a la docència sempre que fos sense retribució ni de direcció de serveis. I des d'aquell moment, anava el dimarts, el dimecres i el dijous a Madrid a fer de diputat, i el dilluns i el divendres jo estava amb els meus estudiants perquè considerava que ho necessitava personalment i que no afectava, òbviament, de manera significativa la meua

dedicació política, sinó que, al contrari, fins i tot penso que la podia enriquir.

Vaig fer el mateix quan vaig ser regidor a l'Ajuntament de Girona, i quan l'alcalde em va proposar de ser a la llista, li vaig dir, en primeríssim lloc, «sempre que sigui dedicació parcial a l'ajuntament i pugui tenir dedicació bàsica a la universitat». I així ho vam estar fent durant onze anys. En aquests moments, com a diputat del Parlament, puc fer també aquesta petita combinatòria, i des d'aquest punt de vista jo voldria dir que el que ara espero de l'etapa que pugui obrir-se, si se'm dóna la confiança per part d'aquesta cambra, és afegir una dimensió educativa a les altres dues que he intentat practicar, sempre sota l'òptica de l'educabilitat de les persones.

Les persones són educables pel sistema educatiu i han de ser educades pel sistema educatiu de la millor manera possible; les persones són educades pel sistema polític, també, però també les persones són educades pels mitjans de comunicació. Fa molt temps que en el món educatiu es diu que, si mai havia tingut, el sistema educatiu, el monopoli de l'educació, l'ha perdut clarament. I ara són moltes les fonts des de les quals plou informació i coneixement sobre la ment de les persones. I, sens dubte, una d'aquestes són els mitjans de comunicació.

Precisament la meua aportació, si fos possible, si rebo la confiança, seria la de dur en aquest consell una perspectiva que... –naturalment, no excloc a tots els altres membres que puguin tenir, òbviament, les seves pròpies idees i experiència, sinó al contrari, les aprofitaré moltíssim–, però penso que és un perfil professional que és el que demana la llei, no que la professionalitat sigui només del món de la comunicació, sinó que hi hagin mèrits rellevants professionals. I, en aquest cas, els que penso que puc aportar són els d'una vida creuada, mixta –que ningú entengui una doble vida; no he intentat mai fer-ho així–, entre la docència i la política, creient que això ara pot tenir un rendiment nou en el terreny dels mitjans de comunicació públics.

Allò que jo destacaria molt breument tant d'una banda com de l'altra –repeteix que seria llarg ara fer un currículum detallat, com poden comprendre– és que en l'àmbit de la docència –a part de fer, òbviament, tan bé com sé les meves classes– he tingut responsabilitat com a vicerector de Recerca i Transferència del Coneixement a la Universitat de Girona i tinc la satisfacció d'haver mogut, no sol, però sí en un lloc destacat, la creació d'una de les realitats noves a la Universitat de Girona, que és el Parc Científic i Tecnològic. Aquest és un àmbit en el qual ara s'estan multiplicant activitats en encreuament amb el món de l'empresa i és un àmbit de gestió en el qual vaig realment «disfrutar» mentre el combinava, òbviament, amb les meves classes d'història de la filosofia antiga, especialista en Ciceró, que també havia portat, aquest sí, doble vida –i espero que la meua no acabi com la d'ell, que li van tallar, literalment, el coll. (Rialles.)

En l'àmbit de la docència he fet també classes i he fet publicacions sobre ètica i sobre filosofia de l'educació; diria, per tant, que em considero fonamentalment un

historiador de la filosofia, especialista en Ciceró, traductor a la Bernat Metge de l'obra filosòficopolítica de Ciceró. I en l'àmbit de la vida de parlamentari destacaria –i penso que pot tenir un cert interès amb relació a la nova responsabilitat possible– haver treballat durant molt de temps a la Comissió Constitucional del Congrés dels Diputats en temes de drets fonamentals i llibertats públiques. Jo havia fet la presidència de la Comissió de Sectes –de l'estudi de les sectes a Espanya–, on tractàvem sobretot el tema de la llibertat de religió, com és obvi, però també havia estat en una comissió especial creada per al desplegament de dos drets importants de l'àmbit dels mitjans de comunicació: clàusula de consciència i secret professional dels periodistes. Fins i tot el Col·legi de Periodistes –li ho agraeixo– em va fer la invitació de publicar un article sobre l'enorme dificultat per tramitar aquestes dues legislacions.

Vaig ser també ponent de la Llei d'objecció de consciència al servei militar, ara ja feliçment inútil, eh?; la vida et dona aquestes satisfaccions. Poder alliberar molts nois del servei militar per la via de l'objecció de consciència em va fer molt feliç; ara encara sóc més feliç que no hi hagin d'anar en absolut i que no sigui necessària l'objecció de consciència. Vaig treballar també en la Llei de propietat intel·lectual, especialment en el capítol de dret moral d'autor, i en la Llei general de publicitat, aspectes que tots es vinculen també amb l'àmbit dels mitjans de comunicació.

A l'Ajuntament de Girona vaig tenir singularment responsabilitats en l'àmbit d'educació i una col·laboració molt intensa amb ciutats educadores, des d'on vaig tenir la satisfacció, també, de ser ponent al congrés internacional de Gènova de l'any 2004 de la reforma de la Carta de ciutats educadores.

Són algunes de les pinzellades del currículum que jo crec que poden tenir relació amb la nova responsabilitat que pot derivar-se de la confiança que em puguin atorgar.

Moltes gràcies. Quedo a la vostra disposició.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, el senyor Felip Puig en nom de Convergència i Unió.

#### **El Sr. Puig i Godes**

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable senyor Del Pozo, observant el seu currículum, haig de lamentar que no comencés la seva trajectòria en el Congrés dels Diputats abans de l'any 82, any en què jo vaig sortir llicenciat com a alferes de complement, per tant, no em vaig poder acollir a la llei de la qual vostè va ser ponent, no? (*Rialles.*)

En tot cas, i des de –li ho asseguro, i així ho reitero amb la resta de membres que són objecte d'anàlisi i de valoració en aquesta sessió– la complicitat i la coherència amb la proposta que han fet els cinc grups parlamentaris que donen suport, doncs, als dotze candidats, a excepció del Grup Mixt, li voldria preguntar que, coneixent la seva dedicació i vocació docent, coneixent-la molt de prop, i em consta, quants d'aquests anys els

ha compaginat, doncs..., és a dir, quants anys ha estat vostè regidor, diputat o conseller, doncs, en les seves responsabilitats també polítiques, en la seva trajectòria professional, política i docent?

#### **La presidenta**

Senyor Balcells, en nom del Partit dels Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi.

#### **El Sr. Balcells Gené**

Gràcies, presidenta. Honorable senyor Joan Manuel del Pozo, no li podem recordar o repetir les paraules, aquí, de Ciceró: «Quousque tandem, Catilina, abutere patientia nostra?», perquè la veritat és que no ha abusat de la nostra paciència. Jo valoro de debò el compromís que ha expressat aquí de dinamitzar la importància de l'element educador en els mitjans de comunicació. I aquí és allà on jo més aviat l'estimulo a mantenir aquest compromís, i li demano només això: que realment mantingui aquesta força perquè la nostra televisió tingui aquests valors educatius.

De pregunta, només una. Vostè ha estat a totes les administracions, vostè finalment ha acabat o acaba com a diputat; la llei ens demana..., que és un impuls, aquesta nova llei, per a la desgovernamentalització. Com ho entén això vostè, que ha estat polític i ha exercit com a polític? Quina capacitat hi ha per poder fer una televisió que tingui aquests valors que expressava abans, però a la vegada que tingui aquesta distància amb el Govern?

Gràcies.

#### **La presidenta**

Gràcies. Senyora Marina Llansana, en nom d'Esquerra Republicana.

#### **La Sra. Llansana Rosich**

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Joan Manuel del Pozo, té també el nostre suport, el suport d'aquest grup parlamentari, pels seus coneixements a l'Administració, per la seva vessant acadèmica, que també ha explicat, i perquè estem convençuts que podrà aportar aquests coneixements de la vessant educativa, perquè, com ha dit vostè, l'educació és també una de les funcions del servei públic.

Vostè ha estat conseller i, per tant, ha hagut de gestionar la realitat i, per tant, ha hagut de patir uns pressupostos que, en el cas de la Generalitat, sempre són insuficients per la situació evident del dèficit fiscal que patim. I li volíem preguntar, amb relació a això, si creu que els pressupostos que la Generalitat destina a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals són suficients, si creu que s'haurien d'incrementar en un futur i si creu que hi ha possibilitat que es pugui fer aquest creixement perquè la tasca que es faci des de la corporació sigui encara més ambiciosa.

#### **La presidenta**

A continuació, el diputat senyor Santi Rodríguez, en nom del Partit Popular.

**El Sr. Rodríguez i Serra**

Gràcies, senyora presidenta. Gràcies també al senyor Del Pozo per la seva intervenció, la seva exposició. Al començament de la seva intervenció, en vista de la informació que teníem, una de les preguntes que li volia fer –després ens ho ha aclarit– era: aquesta «vida mixta» que vostè ha portat entre la docència i la política, quina aplicació té en els mitjans de comunicació. Crec que després ho ha aclarit àmpliament.

Però, de totes maneres, permeti'm que hagi de discrepar d'alguna de les expressions que vostè ha fet servir, concretament..., i algun diputat i diputada d'aquesta comissió, doncs, coneix una certa fallera del diputat que els parla per diferenciar entre «educació» i «formació». I, miri, qui els parla està convençut que l'educació és una cosa molt íntima i que correspon a les famílies i que correspon transmetre en l'àmbit familiar. Jo puc entendre que hi pugui haver una missió formadora i, concretament, parlant dels mitjans de comunicació públics estic convençut que la missió que han de complir, en tot cas, és una missió de formació, no pas d'educació. I, en aquest sentit, em remeto a la Llei de la comunicació audiovisual, que així ho contempla; no la Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals: malauradament no me'n vaig sortir amb la resta dels grups que acceptessin l'esmena que hi havia precisament per canviar aquest concepte, perquè entenc que educació i formació són dues coses prou diferents, i el que ha de ser el paper dels mitjans de comunicació públics en aquesta funció, des del nostre punt de vista és el de la formació.

De totes maneres, entenem que, lògicament, doncs, el Consell de Govern de la Corporació Catalana ha de ser un consell plural, igual que han de ser plurals els mitjans de comunicació públics i, per tant, faria també el prec, que ja he fet a algun altre dels candidats però que faig extensiu, evidentment, a tots els candidats a membres del Consell de Govern, que vetllin per la neutralitat i per la pluralitat que les lleis exigeixen als mitjans de comunicació públics.

I, finalment, també una pregunta: com entén o com defensa vostè la desgovernamentalització dels mitjans de comunicació –de comunicació públics– amb la participació en el Consell de Govern d'una persona que, doncs, recentment precisament ha estat en el Govern de la Generalitat i que és, en aquest moment, encara membre d'un grup parlamentari d'aquesta cambra?

Gràcies, senyora presidenta.

**La presidenta**

El senyor Lluís Postigo en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

**El Sr. Postigo i Garcia**

Sí, gràcies, senyora presidenta. A aquestes alçades ja intentarem ser una mica més breus. A vegades es diu que Catalunya és com un mocador i, si se'm permet que utilitzi aquesta expressió, imaginin-se, doncs, Girona o comarques gironines. Tenim la sort de ser gairebé veïns i, per tant, he tingut l'oportunitat de tenir a nivell

personal –i és una reflexió que vull també fer– moltes, moltíssimes referències de la professionalitat del senyor Del Pozo i del rigor que sempre l'acompanya en tot el que ell fa. I, per tant, això i la seguretat que tenim que actuarà d'una manera neutral i independent fan que, en aquest cas, sigui encara més innecessari del que ha estat fins ara que li formuli cap mena de pregunta.

**La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, el senyor José Domingo en nom del Grup Mixt.

**El Sr. Domingo Domingo**

Muchas gracias, señora presidenta. No le preguntaré a qué cuota corresponde en este caso; evidentemente, dada su condición de diputado del Partido de los Socialistas de Catalunya, entiendo que reúne, a nuestro juicio, uno de los elementos que cuestionan la posible independencia.

Me referiré a unas palabras que formuló su compañero de asiento, el señor Ferran, en el debate del Pleno. Dijo: «Allò que vam discutir» –se referia a la llei de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, *que a partir d'ara es dirà la Comissió Catalana de Mitjans Audiovisuals*– «en el debat sobre els mitjans de comunicació, la independència dels mitjans, un país modern sense uns mitjans de comunicació independents, doncs, no és tan modern. Hauria de garantir l'exercici de la professionalitat, que els professionals poguessin treballar còmodament, amb criteris no polítics, de dictat polític, sinó amb criteris de professionalitat.»

Precisamente entendemos que cuando usted se ha referido a sus dos campos, el de la docencia y la política, yo me he acordado de estas palabras que había leído con motivo de la preparación del Pleno. Y me gustaría que aclarara hasta dónde llega la política, si se estaba refiriendo, evidentemente, a una política de servicio a los ciudadanos y no a una política partidista. En su caso, dado su condición de diputado de un partido, pues es complicado, a veces, deslindar si la política, la que se quiere evitar en los medios de comunicación públicos, es realmente su campo de actuación o, con palabras mayores, o bien la política partidista.

De todas maneras, sí que me parece conveniente hacer referencia al concepto de «educación». Antes se ha referido el diputado Santi Rodríguez al respecto, y le pregunto, no tanto la distinción entre educación y formación, si en estos momentos no considera que los medios de comunicación públicos en Cataluña, los audiovisuales en concreto, son medios ideologizados, adoctrinadores que no forman, sino que preparan determinados ciudadanos en torno a unas determinadas ideologías. De eso sabe su compañero, también, de asiento mucho cuando se refirió a la cuestión nacionalista, referidos a ellos, eh? Y, en todo caso, si considera que es necesario por parte del Consell de Govern proceder, más allá del debate político en determinadas frases que se expresan en función de apretar o no para fijar cuotas, si considera que se debe cambiar el modelo ideologizado que a nuestro juicio tienen en estos momentos los medios de comunicación públicos en Cataluña.

Igualment, un tercer aspecte que també nos parece convenient ressaltar, dado su perfil, que es el tema de la formación religiosa –ha hecho referencia a la religión como un elemento clave en su currículum. Antes he hecho esta pregunta, la vuelvo a repetir: ¿es partidario de mantener la programación religiosa en los medios de comunicación audiovisuales en Cataluña? En definitiva, ¿se han de desideologizar los medios de comunicación en Cataluña?

### La presidenta

Moltes gràcies. A continuació el compareixent té la paraula.

### El Sr. Joan Manuel del Pozo i Álvarez

Moltes gràcies, senyora presidenta. Amb relació a la pregunta concreta del senyor Puig, que evidentment no ha estat plantejada, com en els altres casos, per raons òbvies, els anys de diputat al Congrés varen ser tretze anys i dos o tres mesos, tota l'època del primer govern socialista; els anys de regidor a Girona, onze, gairebé rodons, i l'any actual aquí, l'any llarg en el Parlament de Catalunya seria la suma de les meves dedicacions polítiques, per tant, diríem vint-i-cinc anys llargs entre una cosa i l'altra. I, com he dit abans, en la docència trenta-un des que vaig començar, amb una suspensió de cinc anys.

Senyor Balcells, moltes gràcies per les seves consideracions. Pot estar segur que mantindré el meu compromís educatiu, perquè crec haver explicat que ha estat el vector principal de la meva vida. Quan algú em pregunta si jo em considero un polític, dic que sí, que em considero un polític en tant que continuació del meu compromís educatiu, que estic segur que la política és l'espai en el qual he de buidar, per dir-ho així, tot allò que crec que puc haver après en l'educació. Perquè, curiosament, quan eduques, sobretot a part d'ensenyar també aprens, i una de les coses que aprens és que la vida humana no és plena si no és socialment compromesa. I aquí voldria dir que subratllo les paraules dites abans pel senyor Miralles i pel senyor Guitart amb relació al compromís polític i a la capacitat d'independència dintre de la política. Els grecs no concebien en absolut que un ciutadà lliure... –naturalment els grecs eren discriminadors dels estrangers, de les dones, dels esclaus, eh?–, feta aquesta precisió, d'aquells que en aquell moment eren ciutadans lliures, com ho som ara tots nosaltres, era inconcebible que no se sentissin socialment i políticament compromesos. Fins i tot tenien un verb que era *politeustai*, derivat de *polis* –ciutat estat–, i *politeustai* significava «ciudadanejar», però no ciudadanejar passejant pels carrers, sinó ciudadanejar practicant la ciutadania, i practicar la ciutadania era formar part de l'àgora i de les discussions corresponents.

És més, jo diria que, no només –i amb això penso que contesto també algunes altres al·lusions– no es perd llibertat fent política, se'n guanya. Se'n guanya, per què? Perquè estàs en una dialèctica que t'obliga a ser més responsable, t'obliga a afinar en la pluralitat els criteris de ponderació del valor de les coses. Diríem que, encara que és veritat que hi pot haver polítics que no fan honor

a això, la major part de polítics, penso, fem honor a una vida humana rica i plena.

I gosaria dir més: en la meva experiència personal, jo les persones més lliures les he conegut en l'àmbit de la política i en els monestirs de clausura, les més lliures; no només en aquests llocs n'hi ha, evidentment, i jo he corregut diversos àmbits socials, però on he vist persones més lliures és en aquests dos àmbits. Dius també que no; evidentment, però que consti que és així i que un servidor se sent compromès òbviament a un projecte de llibertat personal ple. Jo crec que això ens ho hem de dir, perquè, com ara ha recordat algú aquí, en la vida les dependències existeixen, perquè si no existissin les dependències estaríem morts; és gràcies a les dependències que podem sobreviure, som un teixit de dependències. I un cèlebre autor que molts dels presents segurament hem estudiat o hem llegit, Erich Fromm, té una preciosa teoria sobre la llibertat humana explicada de la manera tan modesta com un progressiu alliberament de les dependències que necessàriament tenim.

Bé, doncs jo estic en aquest progressiu alliberament, i en aquesta etapa de la meva vida intentaré, també, exercir la meva independència, justament perquè el compromís polític m'enriqueix com a persona.

Desgovernamentalització. Efectivament, és la paraula; jo crec que aquesta és la paraula justa i que –també se m'ha preguntat per altres diputats– és el pas qualitatiu que fa aquesta llei d'una manera clara i forta. El fet que el consell i especialment el seu president, que llavors era també director, no siguin nomenats pel Govern és l'acte de desgovernamentalització material i formal decisiu i més important. I, compte!, jo penso que no s'ha de confondre –que molta gent ho confon– desgovernamentalització amb despolítització. Jo em pregunto –no ho pregunto a ningú, m'ho pregunto a mi mateix però amb veu alta–, si la política és democràtica, despolítitzar no és desdemocratitzar?

Bé, senyora Llansana, moltes gràcies també pel suport, per reconèixer que l'educació és funció essencial, i intentaré servir-la des de la meva perspectiva. I sobre la suficiència de pressupostos, bé, naturalment encara no conec bé quants i quins i com s'administren aquests pressupostos; sí que crec que l'obligació del consell serà el que diu la llei: obtenir viabilitat econòmica, que voldrà dir que siguem capaços de no haver de demanar massa. Però també és veritat que hi haurà una posició dialèctica respecte al Govern i al Parlament en el sentit que, si nosaltres fixem objectius, com és la nostra responsabilitat de millora progressiva del servei públic de mitjans de comunicació catalans públics, probablement necessitarem diners, i aleshores es crearà una felicitat –penso que felicitat– i positiva dinàmica de, per una banda, haver d'obtenir més ingressos del Parlament i dels pressupostos; per altra banda, en la nostra bona gestió, d'intentar estalviar al màxim. Jo diria que és difícil poder concretar més, però em fa l'efecte que tenim aquesta doble responsabilitat: per una banda, incrementar pressupostos; per altra banda, incrementar ingressos que no procedeixin necessàriament del pressupost dintre del que sigui possible.

Senyor Rodríguez, sobre educació i formació. Segurament, si parléssim una estona –que no tenim– ens podríem arribar a posar d'acord sobre moltes coses. Crec que la paraula «educació» és una paraula extraordinàriament elàstica i que, realment, segons el moment posem més l'accent en un aspecte o en un altre. Pensem que l'origen etimològic de la paraula «educació», contra el que molts diuen, no és del verb llatí *educere*, que vol dir «treure», perquè si fos *educere* seria «edució», igual que «reducció», «producció», «inducció», «seducció»; cau la vocal. En canvi, si es manté la «a» és perquè no ve d'*educere*, ve d'*educare*, i *educare* en llatí significa literalment «peixar», «donar l'aliment». És a dir, la funció bàsica de l'educació és la criança; en aquest sentit, evidentment la família és la primera educadora, perquè és la primera que cria els fills. I penseu que la paraula «criança» tant en textos catalans com castellans del segle XVI i XVII es fa servir com el que nosaltres fem servir com a «educació» o com a «instrucció».

Per tant, jo no em preocuparia en excés per la terminologia, eh?, crec que es poden fer servir les dues paraules. I és veritat que en la llei que ens empara en aquest moment surt la paraula «educació» tant en el preàmbul com en el seu articulat, però jo crec que l'hem d'entendre, crec, com a educació en sentit ampli, més proper a formació que no pas a ensenyament, per dir-ho així, perquè jo tampoc m'imagino programes de televisió en què es facin classes d'àlgebra –probablement estaríem destinats a un fracàs estrepitos, eh? Sí que hem de pensar que existeix el que diuen els teòrics –a més a més de l'educació formal, que serien les classes d'àlgebra, l'educació no formal i l'educació informal–, i que és en l'àmbit de l'educació informal on es poden fer moltes coses a través dels mitjans públics, sense que això vulgui... –que em sabia molt greu que algú pensés així–, que volem dirigir la ment de la gent perquè volem posar valor afegit de control mental; no, en absolut, simplement proporcionar valors que siguin constructius en un espai de llibertat, en dinàmiques de llibertat de la personalitat dels qui veuen la televisió o escolten la ràdio.

Sobre la desgovernamentalització, ja m'hi he referit abans; crec que està clara per això. I sobre la pluralitat i neutralitat, doncs evidentment hi estem d'acord; és a dir, crec que la composició que pot sortir, si en rebem la confiança, en aquest consell de govern, la composició expressa pluralitat i que el compromís de tots nosaltres –parlo, òbviament, només per mi, però crec que puc parlar també d'acord amb tots els altres membres del Consell de Govern– és la voluntat de neutralitat.

Senyor Postigo, moltíssimes gràcies. Ha estat breu i molt amable, i li agraeixo la confiança i les seves expressions.

Al senyor Domingo intentaré també contestar-li-ho tot de la manera més sintètica. Parlava del meu acord o no amb les paraules del meu company, senyor Ferran, i evidentment que hi estic d'acord; podria no estar-hi, però hi estic, perquè, si ho he entès bé, parlava que els professionals puguin treballar de manera còmoda i que puguin fer el seu treball amb criteri professional. Només faltaria! Però és que nosaltres no som els professionals;

nosaltres som els responsables de la direcció política, segons els principis de la llei, d'unes organitzacions que tenen després uns responsables professionals que han de treballar còmodament en la seva tasca diària.

Sobre si la política..., quan jo parlo de política, parlo de política partidista? No, no parlo de política partidista i no tinc res contra els partits, d'un dels quals sóc membre, amb molt d'honor. Però, òbviament, no es tracta de fer política partidista; es tracta, això sí, de servir objectius polítics en un sentit, en el sentit més noble, en tant que la política és l'administració de les finalitats, per dir-ho així. I uns mitjans han de poder desplegar la seva feina amb tota professionalitat i llibertat, però qui ha de fixar les finalitats generals o últimes al servei de les quals es posa aquell servei públic som els qui puguem ser elegits representants per aquesta cambra, que és la representant màxima i última dels interessos públics. Moltes vegades la política es perd en el partidisme perquè no pensa en finalitats, sinó que pensa només en instruments i en maniobres, diguem-ho així, de curta volada, i llavors entrem en allò que se n'ha dit la política «politiquera», com diuen els francesos, *la politique politicienne*.

Sobre si els mitjans estan ideologitzats. A veure, en el sentit negatiu de la paraula, que crec que es desprèn de la seva expressió, crec que no estan ideologitzats. Ara, és veritat que en la vida social comunicativa i política hi ha ideologia. Per què? Perquè generem tots ideologia, i en dir «generem» l'incloc a vostè, també honorablement per a vostè, però ningú no està lliure de tenir una orientació de la vida personal, per suposat, però també respecte als valors de la vida col·lectiva i, en aquesta mesura, segreguem tots ideologia. Ara, el que és cert és que una televisió i una ràdio públiques haurien de fugir d'una programació ideològica. I fixi-s'hi bé, si volem ser coherents amb allò que els treballadors treballin còmodament i professionalment, home!, el que és evident és que hi posaran el valor afegit de la seva visió de la vida, inevitablement. Una altra cosa és que ho facin de manera sectària, sistemàtica, eh?, això ja seria més discutible, però que en principi tenen dret a traspassar allò que ells consideren una visió de la vida, sí, perquè si no fem censura.

I sobre la religió. Bé, jo crec que no cal que hi hagi molta programació religiosa, però és evident que la religió forma part de la vida social i que en una, diguem-ho així, administració molt seriosa de la seva presència, de la seva pluralitat, de la seva desideologització fins i tot, doncs, bé, també hi deu poder ser. Però, bé, en qualsevol cas, aquesta és una qüestió que hem de debatre finament amb tots els companys i adequar-nos a la llei.

Gràcies.

#### La presidenta

Moltes gràcies. (*El Sr. Domingo Domingo demana per parlar.*) Senyor Domingo...

#### El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señora presidenta. Para formular algunas aclaraciones a la vista de la clase magistral que



nos acaba de dar ahora el profesor Del Pozo, que realmente le... Pero hay aspectos que quizás merecerían algún matiz, que se lo solicito. Se ha hablado de política politiquera; en estos días, a nuestro juicio, y no en este acto, pero sí en las previas de este acto hemos tenido expresión de esa política politiquera a la que se ha referido de una manera crítica.

En todo caso, cuando yo le he hablado de la ideologización de los medios de comunicación audiovisuales en Cataluña, entendía que precisamente existe una programación ideológica, pero la programación ideológica legítima a lo mejor cae y es contraria a las normas que está predicando, a los principios que está predicando cuando limita la pluralidad o no es respetuosa con la realidad social. Y entendemos que en estos momentos en Cataluña se está produciendo esa limitación de la pluralidad y esa visión sesgada de la realidad social porque se está precisamente tratando de ideologizar a la población, no de una manera plural, sino concreta y delimitada. No sé si eso es legítimo o no; legal puede que lo sea, y a lo mejor hay preceptos que lo justifican, pero, en todo caso, permítanos a los grupos que discrepamos de ese modelo que lo censuremos.

En todo caso, ha hablado de los griegos; yo no los conozco tan bien como usted, evidentemente, pero me acuerdo de los *idiotés*, que eran aquellos ciudadanos que no se dedicaban al bien de la comunidad. Creo recordar que era así: *idiotés*. (*Veus de fons. Rialles.*) *Idiotés*, es decir, que eran aquellos ciudadanos que no se dedicaban al bien de la comunidad. Precisamente creo que la labor fundamental de los medios de comunicación es crear –permítame, señor Santiago Rodríguez–, formar buenos ciudadanos. En estos momentos quizá estamos formando, desde los medios de comunicación públicos en Cataluña y los medios de..., buenos nacionalistas, pero no buenos ciudadanos.

Muchas gracias.

(*El Sr. Joan Manuel del Pozo i Àlvarez demana per parlar.*)

### La presidenta

Senyor Del Pozo...

### El Sr. Joan Manuel del Pozo i Àlvarez

Si em permet... Sobre els *idiotés*, a veure, l'adjectiu que dona base a la interpretació és *idios*, que en grec vol dir «singular» o «propí», i el ciutadà *idiotés* era el ciutadà que s'apartava dels grups, que es deien *stasis*, que eren el que ara en diríem «partits». Saben segurament que la ciència política avui parla de l'estasiologia; significa «teoria dels partits» o «ciència dels partits polítics» i ve dels grecs *stasis*. Es posaven drets en un racó els d'un grup o partit, drets en un racó els de l'altre, i n'hi havia uns que no es posaven amb ningú: aquests eren els *idiotés*. No era tant que fossin, diguem-ne, incomplidors, com que anaven a la seva. Llavors, és clar, per a nosaltres la paraula... (*Rialles.*) No, no (*l'orador riu*), que anaven a la seva; no, ells també són un grup, eh? (*Rialles.*) Bé... (*Algú diu: «Qui va a la seva són vostès, eh?»*) Home! (*Rialles.*)

Sobre la qüestió d'ideologia. Miri, crec sincerament que és qüestió d'interpretació, el que vostè diu. Jo sento, fa mesos, molt abans que jo sabés que seria candidat a això, que TV3, per dir-ho així, s'ha espanyolitzat. Ho sento de gent que ho diu seriosament. No, no, és clar, resulta que hi ha una crítica que va en la direcció inversa... (*Veus de fons.*) No, no, ara ho dic per posar-nos d'acord en el fet que hi ha interpretacions en el sentit que s'està perdent aquella ideologia nacionalista que vostè deia i hi ha gent que diu si no és que s'està guanyant l'altra. Cap a les dues bandes, s'estira la interpretació.

I jo crec que el que passa també és que hi ha moments i estones i programes de tot i, sens dubte, hi ha algun moment, alguna estona que en algun programa hi ha algun llenguatge sobrecarregat d'una determinada forma d'entendre la vida i algun altre de sobrecarregat en una direcció diferent. Bé, potser és una mica el pluralisme que vostè reclama.

### La presidenta

Moltes gràcies, senyor Del Pozo.

### Compareixença

de Marc Puig i Guàrdia, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00021/08)

Continuem amb les compareixences, i demano al senyor Marc Puig i Guàrdia que s'apropi a la Mesa. (*Pausa.*) Ja pot començar la seva intervenció.

**El Sr. Marc Puig i Guàrdia** (candidat a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels)

Gràcies, honorable presidenta. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, jo no passaré, crec, de cinc minuts –no ho controlaré jo, però... En tot cas, sí que vull començar, encara que sigui una mica tard –que ja sóc el que fa vuit, em penso, no?, dels qui intervenen avui–, agraint a les persones que m'han proposat que hagin confiat en mi per ocupar aquest càrrec del qual avui parlem, i, en tot cas, també dir que és un honor per a mi comparèixer avui en aquesta cambra.

Jo sóc un consultor de comunicació, tinc quaranta-cinc anys; vaig estudiar dret, però la meua carrera professional s'ha forjat des de fa aproximadament vint-i-cinc anys, sempre al voltant de la comunicació, i en l'actualitat sóc degà del Col·legi de Publicitaris i Relacions Públiques de Catalunya.

Per parlar una mica més de mi, professionalment he desenvolupat, entre d'altres, les següents tasques: en el sector privat, actualment sóc soci director d'Emocional, una agència de comunicació, des de l'any 2004; anteriorment havia estat director creatiu executiu d'una agència de publicitat; abans, adjunt al director de comunicació d'una empresa pública –estic ja en aquests moments tirant enrere–, l'any 87-89 –he anat passant

molts anys de pressa—; vaig ser soci fundador d'una empresa de telemàrqueting, estic parlant també de l'any 86 o una cosa així, i ho poso com a referència perquè l'any 86 de telemàrqueting —o 85, ara no ho recordo exactament— se'n parlava molt poc, s'havia de tenir..., jo o les persones que m'ho varen proposar, doncs estar ficades realment en el món de la comunicació i pensar en el futur, perquè aleshores el telemàrqueting era una cosa que pràcticament no se sabia què era, per entendre'ns, s'estava començant, i després aquesta empresa va arribar a ser força important. I bé, en anys més enre-re, doncs, havia fet alguns anys de *copy* creatiu, o sigui, redactar anuncis, per entendre'ns, com a *freelance* per a algunes agències, etcètera.

En el sector públic he estat fins a l'actualitat conseller d'administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, des de l'any 2004; anteriorment vaig ser conseller d'administració, com la senyora Balletbò —i coincidint en el temps, també—, de l'Ente Público Radiotelevisión Española, i havia estat també secretari general de Comunicació del Govern de la Generalitat i director general de Difusió, l'any 2002 i 2003.

La meva trajectòria em vincula, doncs, no tan sols amb el món de la comunicació en general, sinó també amb els mitjans, i especialment amb els mitjans de titularitat pública. Crec que és molt important que aquells mitjans, els que són de titularitat pública, continuïn en situació de donar servei a la ciutadania fent la feina que els caracteritza i que els diferencia dels privats, és a dir, el servei públic, i vol dir, per tant, que mantinguin el paper social que els correspon com a instrument d'entreteniment i d'oci, però també d'informació i formació.

Jo penso que vivim un moment especialment important si mirem cap al futur, un futur en què les noves tecnologies ja ens han fet canviar, a la població en general, els usos de temps de feina i d'oci: en què invertim el temps, treballant, com treballem, com —també molt sovint dic això, eh?, deia això— invertim el temps o en què —el temps d'oci, el temps lliure—; això ha canviat molt. També han canviat les formes, les maneres d'informar-nos. Fa una estona aquí hi havia persones que rebien teletips d'agència, aquí, estan assegudes en aquesta mateixa sala; això fa pocs anys era una cosa impensable. Fins i tot han canviat coses com la manera de relacionar-nos amb les persones; és a dir, avui posar-te davant d'una pantalla d'ordinador i jugar amb una persona que està a Honolulu en un joc, doncs fa que et relacionis d'una manera molt diferent amb les persones que tens al costat, i es comenta moltes vegades: «És l'hora de sopar. —Ara vinc»; «ara vinc» i potser es fan «les tantes» de la matinada. Tot això està passant en un món que és el dels mitjans de comunicació, que és la manera de relacionar-se, que són les noves tecnologies.

Per tant, a tot això hi cal prestar la màxima atenció. Jo penso que amb les noves tecnologies ja ha estat així, ja s'ha fet, això. Els mitjans públics de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals —vull apuntar que em sembla un encert el canvi recent de nom, de dir-se de «Ràdio i Televisió» a «Mitjans Audiovisuals»— han estat, són punta de llança i referència molt més enllà de les nostres fronteres. Des d'un bon començament

TV3 i Catalunya Ràdio —em penso que potser val la pena..., podem destacar TV3 especialment, però també Catalunya Ràdio— han estat uns mitjans revolucionaris, trencadors, que han marcat tendència. Han estat mitjans líders, han combinat qualitat i lideratge. Aquest lideratge, el de les audiències, fa pocs anys perdut per TV3, crec que és un capital al qual no podem renunciar, però tampoc podem renunciar a la qualitat, és evident.

Els països, i especialment Catalunya per les seves circumstàncies, crec que no es poden permetre de no disposar de referents que difonguin el seu propi imaginari col·lectiu, que expressin en la seva llengua la seva cultura i la seva manera de veure la vida i el món. Tots els països, fins i tot els més potents —i Catalunya no és ni ha de ser una excepció—, ho fan, si poden; no tots poden, però si poden, ho fan. I, per tant, jo penso que els mitjans públics a Catalunya, a més de moltes altres coses, són la garantia de l'esforç col·lectiu en aquest sentit.

Qualitat i audiència no han estat un dilema insalvable durant vint-i-cinc anys, no ho han estat. Penso que ha de seguir sent així. Igualment que ha de seguir essent..., com ho ha de seguir essent també l'excel·lència en pluralisme, en neutralitat informativa i en la resta de valors, dels quals ja hem parlat molt al llarg del dia d'avui i que inspiren el servei públic dels nostres mitjans de comunicació.

Com que avui sóc en aquesta honorable institució, voldria remarcar que l'exigència de respecte a aquells valors —el pluralisme, l'autoregulació, etcètera— és una responsabilitat que recau sobre representants polítics —és veritat, eh?, als governs i a l'oposició, als parlamentaris i tal; recau sobre els representants polítics, no cal insistir-hi, em penso que ho sap tothom, ho veu tothom i se'n parla molt, a més a més, d'això, no?—, però penso que també no cal oblidar que recau sobre els periodistes i sobre els professionals, tots plegats, els qui fan possible que els mitjans ja existeixin, perquè aquests els donen contingut, els donen caràcter i els donen to. I això de vegades jo crec que hi ha qui ho oblida, això, no? Jo penso que a tots plegats —a tots plegats— la ciutadania els ha d'exigir el mateix nivell de responsabilitat, penso.

Bé, el món ha canviat, i més que canviarà. Ens ha posat noves dificultats —ara parlo com a mitjans de comunicació públics, per entendre'ns, a Catalunya, eh?, o tots els mitjans de comunicació en general; els públics suposo que també, en especial—, és a dir, tenim més competència, diguem-ho clar, i un mercat molt més gran i molt més obert que abans. Els reptes actuals són difícils, certament, però si no hi hagués hagut fa vint-i-cinc anys una aposta decidida i desacomplexada per superar les dificultats d'aquell moment, avui no seríem aquí —d'aquell moment i de durant tots aquests vint-i-cinc anys, eh?, fins al dia d'avui, però començant fa vint-i-cinc anys. Per tant, jo penso que aquest esforç i aquesta voluntat que han marcat l'existència dels mitjans de la corporació són exigibles encara avui o potser encara en major grau.

Si em permeten que concreti, jo diria que ens cal voluntat, ens cal esforç i ens cal desacomplexament. Crec que les tres coses són necessàries. Si vivim amb un cert acomplexament —«oh!, és que això val..., això quant

val?, això...»—, no anirem enlloc, perquè no hauríem anat enlloc ja fa molts anys. Una altra cosa és que s'ha de gestionar amb rigor, etcètera. No cal que hi entri; si volen en parlem després.

En fi, acabo. Per tot això, per tot això que he dit i per moltes altres, la veritat, doncs, comparec avui, he comparegut davant de vostès i treballaré en aquest càrrec en el futur, si vostès ho estimen convenient.

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. Senyor Felip Puig, té la paraula.

#### **El Sr. Puig i Godes**

Moltes gràcies, senyora presidenta. Amb el risc de semblar reiteratiu, vostè, senyor Puig —que no som parents, oi?; vaja, espero que ho pugui ratificar, tot i que a vegades ens han confós com a germans—, voldria preguntar-li si, a part de la seva llarga experiència professional al món de la publicitat —que ens consta i que, a més, com vostè ha recordat, en aquests moments exerceix també com a degà del Col·legi de Publicitaris—, doncs ha tingut responsabilitats, en aquest cas, electes al Parlament, a l'ajuntament o a gabinets de premsa d'algun alt càrrec polític?

#### **La presidenta**

Senyor Balcells, té la paraula.

#### **El Sr. Balcells Gené**

Gràcies, senyora presidenta. Jo aquesta vegada no em resisteixo a plagiar el senyor Puig: li volia preguntar si vostè ha estat en algun moment assessor de campanyes electorals d'algun líder polític, d'algun partit.

I com a pregunta li faria..., és a dir, com que vostè és un expert en comunicació i publicitat, l'equilibri que es necessita o no..., és a dir, hi ha publicitat institucional, a la corporació, hi ha publicitat comercial, hi ha autopublicitat; quins equilibris considera que hi hauria d'haver?

Gràcies.

#### **La presidenta**

Té la paraula la senyora Marina Llansana.

#### **La Sra. Llansana Rosich**

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Puig, nosaltres li volíem demanar per la seva experiència com a membre del Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Com ho ha viscut? Què ha viscut? Quins dels hàbits que ha detectat —hàbits negatius o vicis adquirits o dinàmiques negatives— creu vostè que haurien de canviar en aquest nou consell de govern —si és que n'hi ha, evidentment?

Gràcies.

#### **La presidenta**

Senyor Santi Rodríguez.

#### **El Sr. Rodríguez i Serra**

Gràcies, senyora presidenta. També gràcies al senyor Puig per la seva presentació. Vostè ha fet força èmfasi en l'evolució de les noves tecnologies i la seva aplicació en els mitjans de comunicació, i jo crec que és un bon element per preguntar-li cap a on creu que van els mitjans de comunicació públics davant de la perspectiva, jo diria, de convergència de tecnologies amb què ens trobem en l'actualitat i que, per tant, possibilita la comunicació a través d'una quantitat de dispositius impensable, com deia vostè, fa uns anys enrere, no?

I lligat amb això, si vostè creu que aquesta nova llei respon, d'alguna manera, plenament a aquest escenari de futur que se'ns planteja, si ha estat un pas endavant suficient, si ha estat curt o, al contrari, no representa un canvi substancial, atès que vostè en l'actualitat ja és membre del Consell d'Administració de la Corporació Catalana.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. Senyor Lluís Postigo...

#### **El Sr. Postigo i Garcia**

Sí, gràcies, senyora presidenta. Bé, senyor Puig, atès el seu currículum i la seva explicació, per part del nostre grup —i no ho entenguí com una descortesia—, renunciem a formular-li cap pregunta.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. Senyor José Domingo.

#### **El Sr. Domingo Domingo**

Muchas gracias, señora presidenta. Siguiendo el criterio que ha tenido este grupo parlamentario en cuanto a la detección de la cuota, hay gente que está preguntando permanentemente si se ha formado parte de algún tipo de consejo o corporación local; nosotros nos limitaremos a preguntar quién sugirió su nombre como candidato y si ha mantenido, además de con el grupo por el que fue sugerido, con otros grupos parlamentarios algún tipo de conversación o intervención.

Entendiendo igualmente su perfil profesional, permítame que pregunte cómo se ha de reducir la publicidad en los medios de comunicación audiovisual en Cataluña, es decir, cómo se cumplirá, a su juicio, el mandato de la ley.

Ha hablado de recuperar el liderazgo de la audiencia para TV3. En este caso, ¿vale todo o se ha de seguir con la programación de TV3, que debe tener unas características específicas? Evidentemente, la competencia cada vez es mayor, hay más pluralidad de medios, y mantener el liderazgo es cada vez más difícil, pero ¿vale todo para recuperar la audiencia?

Me han preocupado dos expresiones que le he escuchado, permítame que se lo diga. Una es —sueno no sé si a maldición o bendición— el hecho de que tengan que ser los representantes políticos los que dirijan el Consell de

Govern, me ha parecido oírle: cae sobre la responsabilidad de los *políticos* la dirección de todo este proceso. Evidentemente, había otra vía y, de hecho, era la que entendíamos que se propugnaba en la ley, que era que fueran los profesionales los que dirigieran el *consell*, no los políticos.

Y después, una forma unívoca de entender Cataluña. Si alguien me dijera que la televisión debe expresar la forma, el entender, cómo debe expresar el ser, ha dicho usted, su vida, Cataluña tiene que expresar su vida en la televisión; si alguien dijera: «Alemania tiene que expresar su vida» o «España tiene que expresar su vida», realmente me preocuparía una visión unívoca de la sociedad, que me ha parecido entenderle. Creo que no existe un sujeto Cataluña como tal, sino que está integrado por su realidad social. Y, en este sentido, creemos que nos ha preocupado su expresión.

Gracias.

### La presidenta

Senyor Puig, té la paraula per contestar.

### El Sr. Marc Puig i Guàrdia

Moltes gràcies. He intentat prendre nota de totes les preguntes; si n'hi hagués alguna que he interpretat malament o que tinc..., espero que em dispensin i que me la puguin aclarir, eh?

La primera pregunta era si he tingut algun càrrec electe, si no ho recordo malament. La resposta és «no».

M'ha fet una pregunta, em sembla que era vostè, que si havia assessorat alguna campanya electoral d'algun líder polític. Sí, moltes, moltíssimes; és la meva professió, també, és la meva feina. Una part de la meva feina, comunicació, consisteix a assessorar clients, diguem-ne, que volen vendre neveres o que volen vendre una marca, que pot ser també un partit polític o una campanya electoral o una campanya electoral d'un club, eh?, o d'una associació professional. Per tant, efectivament, sí.

Vaig saltant de preguntes, eh? M'havien preguntat pels equilibris entre..., l'equilibri entre publicitat, diferents tipus: comercial, institucional i l'autopromoció, per entendre'ns. A veure, jo crec que d'aquests tres grups n'hem de fer, si em permet, dos, d'entrada, no?, que són els que reporten ingressos i els que no reporten ingressos.

Els que reporten ingressos són la publicitat comercial i la publicitat institucional, que, en principi, s'ha de facturar exactament al mateix preu o al preu, diguem-ne, que sigui convingut per les administracions públiques, però, en principi, és el mateix preu que una campanya, diguem-ne, de tipus comercial. Per tant, això reporta ingressos.

El que no reportaria ingressos seria l'autopromoció. L'autopromoció vol dir, per a les persones que puguin no dominar aquest tipus de coses, els programes: «Demà a la tarda veurem el programa..., el senyor Berraondo, que ens parlarà, doncs, de tal cosa o de tal altra», eh?, per entendre'ns. (*Rialles.*) En fi, això és autopromoció

i això no porta ingressos directament; això és promocionar-se i es fa perquè les altres cadenes també ho fan, és un fruit de la competència. Fins aquí jo crec que això és una cosa correcta, que es fa arreu. I una altra cosa és que a vegades un tingui la sensació, veient determinats canals, dius: «Escolta, hi ha tanta autopromoció que entre la comercial i la promoció el bloc se m'està fent etern, eh?, i aprofito per anar fent zàping.» Això és una cosa que s'ha de calibrar molt bé i, en fi, estic segur que tots els tècnics i els programadors de la casa, doncs ho tenen molt, molt present. En tot cas, qualsevol opinió sobre això seria, diguem-ne, una mica arriscada de fer-ho així en genèric, de criticar-ho, per entendre'ns, o d'avaluar-ho, perquè si es fa és perquè es percep una necessitat de fer-ho així.

Em preguntaven pels hàbits per canviar –sí, els hàbits per canviar. Home, jo crec que el principal..., el fet gairebé diria més important o essencial des d'aquesta perspectiva seria que, diguem-ne, la figura de qui ha estat el director general fins avui, que era una persona nomenada –durant vint-i-cinc anys, eh?– pel Govern, doncs ara és una persona que és escollida amb el nom de president d'entre els mateixos consellers, després que hagin estat nomenats. I això vol dir que segur que crea unes dinàmiques diferents, i això és una cosa que penso que pot ser..., segur que serà important, diguem-ne, amb el canvi del sistema de gestió de les coses, i espero que sigui positiu.

Em preguntaven també on van els mitjans en el tema de les noves tecnologies. A veure, és molt difícil de contestar això, eh?; d'això en podríem fer unes jornades parlamentàries per parlar d'on es va i no estic segur que arribéssim a un acord de cap allà on anem, per molta gent que hi intervingués. Però, en tot cas, podríem establir alguns principis. El que sí que m'agradaria remarcar és que TV3, o la Televisió de Catalunya, ha estat des de fa molts anys –i és encara també aquests darrers anys– una empresa que inverteix molt en noves tecnologies, en anàlisi, en recerca i en, diguem-ne, creació d'un valor que algun dia es pugui anar rendibilitzant. I això la diferència d'altres empreses que competeixen en el mercat.

La nova llei arreglarà algunes coses que puguin no haver funcionat en el nou escenari? Doncs és possible que sí, però dependrà de com siguem capaços tots plegats de gestionar les coses. Jo crec que la llei deixa les coses una mica obertes, i al final... Miri, si em permet un exemple, la Llei del CAC ha estat una llei que ha donat uns resultats amb el mateix Consell de l'Audiovisual, que avui s'hi han fet algunes referències i que al llarg dels anys ha donat uns bons resultats perquè s'ha gestionat bé. Si som capaços de gestionar-ho bé, jo crec que la resposta serà «sí», però crec que s'ha de demostrar a partir d'ara amb el dia a dia.

I, per últim, el senyor Domingo em preguntava qui va suggerir el meu nom. Jo entenc que qui el va suggerir va ser algú –que això sí que no li sé contestar– de Convergència i Unió. I si he tingut contactes amb altres grups parlamentaris, doncs la veritat que no, més enllà d'alguna amistat, diguem-ne, amb qui hem comentat: «Ostres, quin dia tens la compareixença?»

Com es complirà el mandat de la llei en publicitat? Sincerament, es complirà; es complirà, segur, perquè no pot ser d'altra manera, eh? Aquí l'esforç que haurem de fer... –no, no, segur, segur: les lleis s'han de complir–, el que aquí s'ha de fer és un esforç per ingressar més sense dedicar més espai a la publicitat –en tot cas, de publicitat convencional–; aprofitar tots els racons que hi hagi, diguem-ne, dintre d'una programació, i que siguin legals. Aprofitar totes les finestres que es puguin començar a obrir, fins i tot a nivell europeu, per dir-ho així, no?

Hem d'intentar recaptar més diners i no renunciar –no renunciar– a la part del que seria el finançament públic, eh?, que com a entitat pública tenim i que penso que hem de seguir tenint –que és quan jo parlava abans del desacomplexament. I, en tot cas, només una dada molt ràpida; només recordar que el cost per habitant dels nostres mitjans audiovisuals és molt baix comparat amb els costos per habitant dels principals països europeus quant als seus organismes públics de ràdio i televisió. Això és molt important tenir-ho present, perquè si no, «és que val no sé quants euros!» –ara no m'ho faci dir perquè no me'n recordo, eh?–, però «val no sé quants euros per habitant» –diguem-ne– «un cop a l'any!» És igual si et dic «un» que si et dic «deu»; l'important és que està ple de països molt més grans, que vol dir que tenen molts menys costos –és a dir, la divisió per habitant els dona un resultat molt més baix–, que tenen unes xifres molt, molt més altes.

Per tant, en aquest sentit, desacomplexament, eh?, rigor en la gestió –evidentment, el màxim d'acurada possible– i intent de gestionar els ingressos de publicitat d'acord amb les limitacions que marca la llei, però també buscant, diguem-ne, totes les complicitats que es puguin obrir.

Hi havia tres preguntes més, molt ràpides. «Val tot en programació?», em preguntava. No, en el nostre cas no val tot, perquè hem de complir amb el servei públic, i això és el que ens diferencia i ens limita la competència amb altres mitjans. Per això també es justifiquen les subvencions públiques, perquè estem limitats en aquest sentit, no?

Les últimes coses. Vostè deia que la responsabilitat dels polítics i professionals, allò que he dit si la responsabilitat..., jo no volia dir en la... –potser m'he explicat malament–, jo em referia que en el dia a dia, no avui, no aquests dies, sinó que en el dia a dia de la gestió de la informació, és evident que la política intenta, perquè forma part del joc democràtic, tant des del Govern com des de l'oposició influir d'una manera o d'una altra, convèncer, eh?, l'opinió pública. I l'opinió pública es convenç a través dels mitjans de comunicació, per tant, és normal que la política tingui una influència o un intent d'influència sobre la informació que rebem com a ciutadans. És lògic i natural i és bo que sigui així. El que jo simplement deia és que no hem d'oblidar que aquesta responsabilitat de dir als polítics: «Escolteu, si us plau, no pressioneu, o mantingueu-vos, autoreguleu-vos», això també se'ls ha de demanar, com és lògic, i els professionals ja ho saben; però jo crec que val la pena recordar-ho als mateixos professionals, a la

mateixa professió periodística, que al final és qui té la paella pel mànec i és qui decideix què surt per antena i què no surt per antena.

I, per tant, és el que he volgut dir abans; no estava parlant de nomenaments, estava parlant de la gestió de la informació del dia a dia, que s'ha d'aplicar a tothom, i a tothom s'ha d'exigir la mateixa responsabilitat, i que quan mirem una pantalla ens hem de preguntar, jo crec, com a ciutadà –i jo ho faig així, però, evidentment, a això no hi pots obligar ningú, no?, però jo ho faig així–, que t'has de preguntar per què estàs veient una informació, què hi ha darrere aquesta informació, què hi pot haver darrere, com s'ha arribat aquí, què va sortir ahir, què va sortir fa tres mesos respecte d'aquest tema, si és un tema que no és nou, etcètera.

Per intentar tenir això..., perquè les coses, les notícies normalment no neixen i moren, eh? –a vegades sí. Un gos mossega una criatura i estem quinze dies que cada dia hi ha un gos que surt al *Telenotícies* que ha mossegat una criatura, i es mor aquest tema i no se'n parla més fins que passa una altra cosa. Però normalment les coses, les notícies, en tot cas, el que és la cosa més social, més política, doncs té història, i es poden interpretar les coses. Jo crec que com a ciutadans hem de fer un exercici d'interpretació crítica del que rebem. Bé, perdoneu, ara m'he enrotllat, m'he allargat.

Bé, vostè ha fet aquest comentari sobre que Catalunya, entesa de manera unívoca, deia vostè... Home, vostè ha dit que Catalunya no existeix, que... Home, jo sí, jo crec que sí que existeix, Catalunya. De moment, eh?; si és per mi, seguirà, si és per mi seguirà mil anys més. Però no sé si me'n sortiré, però, en tot cas, jo ho intentaré. Ara, jo no volia dir –bé, no se sap, no se sap si ens en sortirem o no..., no, no, jo no; Catalunya, Catalunya...–, jo no he dit que s'hagi de donar pels mitjans públics una visió unívoca; no ho he dit, això. Si em permet, com que ho tinc escrit, si ho trobo, li ho llegiré. Jo he dit que els països han de mirar de tenir, si pot ser –i que tots els països ho fan, tots: els petits, els grans, els potents i els no tan potents, i si són molt poc potents, ja no ho poden fer, eh?–, han de mirar de tenir maneres d'explicar als seus conciutadans, i a qui ho vulgui sentir, les coses, els seus referents, els seus imaginaris col·lectius, i d'explicar la vida tal com la veuen, que no vol dir explicar-la com la veig jo o com la veu vostè; no, no, vol dir explicar-la com la veu el país, tots. És normal; els països han de tenir manera d'explicar, de perviure, perquè també es perviu a través dels mitjans i a través de la informació. Simplement he dit això; vol dir com a fruit, diguem-ne, d'una anàlisi i fruit d'una visió àmplia i plural, eh?, per entendre'ns, però com ho veiem nosaltres, en aquest país, com ho veu aquest Parlament, que és amb matisos, lògicament. Però no cal que ho veiem com ho fa el parlament del país veí sempre. No sé si m'explico. Això és el que jo crec que és una funció d'aquest mitjà.

Per part meua, dispensin si m'he allargat. Moltes gràcies.

#### La presidenta

El senyor Domingo vol intervenir?

**El Sr. Domingo Domingo**

El parlament de quin país veí?

**El Sr. Marc Puig i Guàrdia**

Bé, no ho sé, en tenim uns quants, al nord, al sud, a l'est, a l'oest. Ai, perdó!

**El Sr. Domingo Domingo**

Ho dic... De totes maneres, hi ha una pregunta que li han fet i que a mi..., que la portava..., jo no l'he fet, que és que li han preguntat si ha participat en campanyes electorals i no n'ha concretat els partits polítics. M'agradaria saber quins partits polítics ha assessorat. Bé, únicament.

**La presidenta**

Jo penso que aquesta resposta no té cap obligació de fer-la. I, a més, no és vostè qui li ho ha preguntat, sinó que ho ha preguntat un altre grup parlamentari. *(Pausa.)*

**El Sr. Domingo Domingo**

Si vol contestar...

**El Sr. Marc Puig i Guàrdia**

Miri, jo, si vol que li parli d'això, i també em pot preguntar sobre les marques per a les quals he treballat, marques comercials, però em sembla que, com que això forma part del meu àmbit professional, estrictament professional, acollint-me, diguem-ne, a la intervenció que ha fet la presidenta, doncs, sincerament, prefereixo no contestar-la; en aquest moment, en tot cas.

**La presidenta**

Doncs moltes gràcies, senyor Marc Puig.

**Compareixença**

d'Armand Querol i Gasulla, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00022/08)

I continuem amb la següent compareixença, el senyor Armand Querol. *(Pausa.)* Té la paraula i per cinc minuts ens pot explicar el seu currículum professional i la seva trajectòria.

**El Sr. Armand Querol i Gasulla** (candidat a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Honorable presidenta, membres de la comissió, senyores diputades i diputats, en principi he de dir que jo, perquè no..., si m'ho voleu preguntar, cap problema, però jo pertanyo a un partit polític, és a dir, tinc una militància reconeguda al Partit Popular. I en aquests moments, doncs, també sóc regidor pel mateix partit a l'Ajuntament de Rubí, però no en dubteu: sé con-

cretament que la llei marca que en tres mesos, doncs, has d'adequar les teves posicions al que marca la llei. Per tant, si realment aquesta comissió, doncs, dóna el vistiplau i el Parlament de Catalunya demà passat dóna la benedicció a la meua candidatura, doncs, la veritat sigui dita, no us preocupeu que ni tres mesos, vull dir, abans d'això adequaré els càrrecs aquests al que hagi d'adequar.

La meua vida ja és una vida llarga per si mateixa, per tant, el currículum també és llarg quant a temps, però probablement limitat quant a pertinença a institucions d'algun tipus. És a dir, jo he estat dedicat, doncs, vint-i-cinc anys de la meua vida a Enher, el que avui seria FECSA Endesa, tenint representativitats més o menys importants, totes dedicades sempre al món econòmic: vaig ser responsable, en part, del que llavors es deia «comptabilitat de costos», que avui seria comptabilitat analítica, i vaig acabar aquesta part de la meua vida professional sent responsable de la delegació comercial que aquesta empresa tenia a Rubí.

He tingut altres activitats i he sigut, un temps curt, assessor de la Diputació de Barcelona; impulsor i creador d'un museu al nord de la província de Castelló, del qual estic plenament orgullós –un museu etnològic–, i des de fa dotze anys, a proposta també del Partit Popular, del Grup Popular, membre de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. I és evident que, bé, la llei fins ara..., és a dir, a Catalunya la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió ha jugat, des de la seva creació, un paper, diguem-ne, fonamental; fonamental i imprescindible dintre del que en podríem dir «un espai públic de comunicació democràtica».

I tot això ha estat molt bé durant un temps, però les coses canvien, i també canvia l'espai públic audiovisual. Avui això va molt més enllà; avui hi ha més finestres obertes, avui hi ha més, diguem-ne, doncs, possibilitats de tot tipus. I, per tant, les coses van canviant, i també hem de canviar nosaltres i, per tant, canvia la llei i canvien les competències de qui d'una manera o d'una altra estem proposats, i el Parlament de Catalunya decidirà o no definitivament el què i com. Jo crec que els membres del consell, els qui siguin, com he dit abans, tindran moltes més competències. Canvia radicalment, és a dir, fins ara un que ja és veterà, doncs, en un consell d'administració que no administrava..., és a dir, podíem fer altres coses, però, la veritat, com a administradors, sí? No.

Els objectius que jo, si sóc membre d'aquest consell, intentaré portar a terme són impulsar, com s'ha dit abans i ha dit algú, la indústria audiovisual catalana, aquesta independència que per la llei..., i que realment tots hem de tirar endavant; independència, imparcialitat, rigor, veracitat informativa –per què no?–, indiscriminació, tot el que vulgueu. Ser també referència –ja ho som– de les televisions públiques catalanes, però anar, si escau, més enllà. Liderar, com s'ha dit també abans, si és possible, totes les franges horàries, tant a Catalunya Ràdio com a la televisió pública catalana, i millorar la qualitat; no hi està renyit, és a dir, jo crec que es poden empaïtar totes dues coses. I, bé, fer un èmfasi especial –que jo crec que s'ha tocat de passada, però no s'ha fet i també ho diu la

lleï— a la viabilitat econòmica de la mateixa Corporació de Mitjans Audiovisuals. És a dir, en aquests moments, la televisió i la ràdio públiques catalanes, però sobretot la televisió, és a dir, la corporació en si —per tant, tot— cobreix un 35 per cent de la seva despesa. I jo crec que això s'ha de millorar, entre tots, els qui siguin; han de mirar què i com i de quina manera, i a partir d'aquí, doncs, la veritat sigui dita, crec que haurem complert el manament de la mateixa llei.

Dit això, jo quedo a disposició de les preguntes que em puguin fer tots vostès, i si les sé les contestaré i si no, doncs, escoltin, ja veurem com ens en sortim. *(Rialles.)*

#### La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Felip Puig.

#### El Sr. Puig i Godes

Gràcies, senyora presidenta. Molt breument; estic convençut que la meua pregunta la podrà contestar, senyor Querol: quants anys fa que exerceix de regidor de Rubí? I, d'altra banda, deixi'm que..., disculpi, però, que l'hagi de contradir: no esperi en aquest Parlament la benedicció, diguem-ho així, apostòlica, sinó, en tot cas, l'aprovació democràtica que espero que tindrà, doncs, demà passat. *(Rialles.)*

#### La presidenta

Senyor Balcells...

#### El Sr. Balcells Gené

Gràcies, senyor Armand Querol, per la seva compareixença. Portem cinc hores aquí i potser de vegades hi ha una certa fatiga, però quan ha explicat vostè la seva trajectòria, a mi m'ha vingut una bona sensació: he pensat que si un dia es produeix una fallada elèctrica, segur que els mitjans de la corporació podran continuar emetent, amb la seva presència. *(Rialles.)*

Vostè ve de la corporació..., ai!, del CAC, del Consell de l'Audiovisual; ha tingut molts moments per repassar dèficits, buits i problemes que hi ha hagut a la corporació. Només jo li voldria preguntar si alguna vegada vostè ha fet servir l'expressió: «Això s'hauria de fer d'una altra manera.» Si ens ho pogués explicar; quines coses creu que s'haurien de fer d'una altra manera, a partir de la seva experiència.

#### La presidenta

Moltes gràcies. Senyora Marina Llansana...

#### La Sra. Llansana Rosich

Gràcies, senyora presidenta. Recollint una mica les paraules del company diputat socialista, i també la mateixa pregunta que hem formulat al candidat anterior, li volíem demanar, senyor Querol, a partir de la seva experiència com a membre del Consell d'Administració —que ho és des de l'any 96 i, per tant, ja deu ser un dels membres més veterans d'aquest consell d'administració—, quines mancances hi ha detectat —ja ho

ha insinuat, que hi havia detectat mancances— i què en canviaria o què espera que es pugui canviar respecte a la capacitat de gestió o a la capacitat de decisió d'aquest nou consell de govern.

Moltes gràcies.

#### La presidenta

Senyor Santiago Rodríguez...

#### El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Gràcies, també, senyor Querol, que acumula una llarga experiència en el Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i que ara, si així ho aprova el Parlament, efectivament, doncs, podrà viure aquest canvi de model cap a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, però també amb una sèrie de canvis de funcions, que era precisament la pregunta que jo anava fent als diferents candidats que han anat passant durant tota la tarda per aquesta comissió, però que vostè ja ens ha expressat, no? Ho suposo, perquè, doncs, si vostè ha tingut unes funcions fins ara i ara té una llei que canvia aquestes funcions en els membres del Consell de Govern, doncs, efectivament, s'ha encarregat vostè ben bé de conèixer quines són aquestes noves funcions i que, efectivament, doncs, són unes funcions que impliquen una major independència de tasques polítiques que vostè hagi pogut exercir fins aquest moment.

Jo la pregunta que li faré, en aquest cas, és respecte de la desgovernamentalització. Com creu que això es pot acabar materialitzant en aquesta nova corporació catalana, aquesta desgovernamentalització que plana sobre la nova llei?

Gràcies, senyora presidenta.

#### La presidenta

Moltes gràcies. Senyor Postigo...

#### El Sr. Postigo i Garcia

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Querol, també una mica..., bé, atès el seu currículum i atesa la seva exposició, per part del nostre grup entenem, doncs, que no és necessari formular-li cap pregunta, amb la confiança que, si així ho ratifica el Parlament, doncs la seva actuació serà absolutament independent i neutral.

Res més.

#### La presidenta

Moltes gràcies. Senyor Domingo...

#### El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señora presidenta. Señor Querol: ¿usted se siente parte de una cuota en esta candidatura conjunta que ha habido? En este sentido, me gustaría saber, con su experiencia como miembro del Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, si era un organismo también conformado en función de determinadas cuotas de poder —por lo menos

eso se podía leer en los medios de comunicación. ¿Usted se ha sentido partícipe de ese consejo o ha tenido la sensación de ser un convidado de piedra durante parte de ese tiempo que ha permanecido en el Consejo de Administración?

¿Tiene usted esperanza que realmente la pluralidad en los medios de comunicación audiovisuales de Cataluña alcance un nivel que a usted le satisfaría, o la considera actualmente adecuada al espacio público de comunicación democrática? Evidentemente es correcta esa definición. ¿Considera que además son suficientemente plurales actualmente los medios de comunicación públicos en Cataluña? Y, en todo caso, ¿qué hará, desde su posición, si es nombrado, si es designado miembro del Consell de Govern, qué hará para favorecer esa pluralidad?

Muchas gracias.

### La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Querol.

### El Sr. Armand Querol i Gasulla

En principi, senyor Puig, vint anys. És a dir, jo fa simplement vint anys que..., vint i el que va d'aquesta legislatura, per tant, al maig en faré vint-i-un com a regidor de l'Ajuntament de Rubí, en principi amb tasques de portaveu i ara com a regidor «de peu». Comparteixo amb vostè que és l'aprovació democràtica i no l'eclésiàstica qui ha de fer això. Per tant, vull dir, ho comparteixo.

Senyor Balcells, jo no he estat membre del CAC, és a dir, he sigut de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Però bé, diu: «Això s'hauria de fer d'una altra manera?», pregunta vostè. Jo crec que fins ara s'ha fet des de la corporació el que la llei ha marcat, però jo crec que era una llei que va néixer quan va néixer; tot això ha evolucionat molt, per descomptat, i el consell el que feia era el que li pertocava, que realment, ho torno a dir, a nivell executiu no és res. Amb la qual cosa la voluntat d'aquesta llei –i després també contestaré en part a la pregunta del senyor Rodríguez– doncs va molt més enllà del que anava, amb la qual cosa aquesta voluntat de canvi, això, si s'hauria de canviar, ja ho canvien realment en la mateixa llei. Amb la qual cosa no sé si és aquesta la pregunta que vostè em feia, però, concretament, va per aquí.

A la senyora Llansana, el mateix. Mancances de gestió? Evidentment que n'hi ha hagut. És a dir, n'hi ha hagut des del punt i manera com que un ha estat en altres consells d'administració i, la veritat sigui dita, el més allunyat de qualsevol consell d'administració era el mateix Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Ho torno a dir: de poders decisius no n'hi havia cap i eren, doncs, un director general i els seus òrgans executius qui realment decidien. Nosaltres, indiscutiblement, en molts punts, doncs, érem informats, però això abans ja era..., vull dir, des que joestic al Consell d'Administració no hi ha hagut cap moviment, ni millor ni pitjor, en aquest aspecte.

Senyor Rodríguez, canvis de funcions? Canvis de funcions? Doncs miri, en són molts. És a dir, a la mateixa llei que vostès, el Parlament ha creat, doncs als membres del Consell de Govern ens diuen que podem nomenar director o directora; que podem proposar noves empreses filials; que hi ha mecanismes de participació en el contracte programa –que ja hi havíem participat; potser no en el fons que caldria, però hi havíem participat–, aprovar plans d'empreses filials –que això fins ara doncs no s'havia fet en excés i jo crec que és important, perquè aquestes empreses filials de la corporació, com poden ser Corporació Interactiva, com poden ser Serveis Generals, TVC Multimèdia, Activa Multimèdia Digital, Activa 3 o TVC Edicions i Publicacions, doncs, la veritat sigui dita, en el pitjor dels casos no són empreses d'amplis dèficits, però tampoc de cap superàvit, amb la qual cosa tot això jo crec que s'ha de perfilar i s'ha d'analitzar–; aprovar retribucions de plantilles –és a dir, nosaltres aprovàvem la plantilla, però no les retribucions de plantilles, i cal comptar que la corporació tancada i plegada té potser al voltant de 2.200 empleats, amb la qual cosa és important aprovar retribucions–; aprovar endeutament i moltes més aprovacions que..., quotes de producció. Vull dir que tot això canvia.

La desgovernamentalització. Doncs jo crec que en la voluntat de la llei hi ha aquesta desgovernamentalització. Què passarà? Serem capaços tots plegats que això sigui així? La meua voluntat és que sí. I si no evidentment jo no acceptaria el càrrec per al qual he estat proposat i que no sé si vostès, doncs, ho torno a dir, aprovaran en aquesta aprovació democràtica que deia el senyor Puig i el Parlament ratificarà o no, no ho sé. Vull dir, però la voluntat és aquesta. Per tant, no sé si li he contestat.

Gràcies, senyor Postigo. Vull dir, jo crec que el temps en aquests moments és important per a tothom, i encara em penso que falten tres compareixences.

A veure, senyor Domingo, vostè em diu que quina quota. Doncs, miri, escolti'm, jo entenc que concretament jo personalment sóc una setmilionèsima part de Catalunya; és una quota de ciutadans de Catalunya, no per Catalunya. I aquesta és la meua quota; jo de quota no en tinc cap més.

Fins ara hem sigut convidats de pedra? No; hem sigut membres d'un consell d'administració amb poques atribucions. D'aquí a ser convidats de pedra hi va un abisme, i l'abisme és radical i substancial. Nosaltres participàvem en el que la llei marcava i la llei deia. Aquesta llei es va crear al Parlament de Catalunya i aquesta llei és la llei que ara s'ha modificat, però de tenir poques competències, que ara en seran moltes, a ser convidat de pedra hi va un veritable abisme.

Esperança de pluralitat? Doncs miri, no dubti que la meua feina durant molts anys, en posicionaments que no he acabat de compartir, no ha estat visceral, però sí crítica. Si el que vostè vol dir aquí és això, doncs jo continuaré fent el mateix camí, però indiscutiblement respectant i complint la llei.

I què faré per tot això? Doncs el que li he dit ara, és a dir, respectar i complir la llei. No obstant, en alguns



aspectes, doncs, evidentment aquest conseller fins ara –que encara ho sóc, conseller de la corporació, evidentment– en alguns aspectes ha estat crític, i així ho dic públicament, perquè no tinc per què amagar-ho i perquè les actes hi són per llegir-les quan vostè ho cregui.

#### La presidenta

Molt bé, moltes gràcies.

*(El Sr. Domingo Domingo demana per parlar.)*

#### El Sr. Domingo Domingo

Una pregunta muy breve.

#### La presidenta

D'acord, senyor Domingo.

#### El Sr. Domingo Domingo

Con esa esperanza que manifiesta en este acto, ¿considera que formar parte de ese consejo de gobierno que se apruebe... –si se aprueba, el próximo miércoles–, usted cree que con esa composición tiene posibilidades de realmente establecer su contribución a la mayor pluralidad a la que yo me he referido anteriormente?

Y en cuanto a la cuota, permítame que le valore más, es decir, usted vale más que una parte «milicentésima»; vale la representación de un partido político, vale mucho más.

#### La presidenta

Té la paraula.

#### El Sr. Armand Querol i Gasulla

Gracias. No juzgue la composición, juzgue las voluntades, y yo en las composiciones asiduamente no creo; en las voluntades de esas composiciones, sí. Y yo creo que todas las personas que están elegidas pues evidentemente todas buscan la misma pluralidad, y si no es así, pues evidentemente lo tendremos que poner sobre la mesa y denunciarlo cuando proceda. Pero aquí creo que sobradamente, tal como se ha dicho antes, el 98 no-sé-qué que ha dicho el señor Miralles pues evidentemente lo que representa es eso, una composición que creo que defenderá todos los intereses de los ciudadanos de Cataluña, al menos en el 98,7 por ciento, y yo lo que pediría, espero y deseo es que sea el cien por cien.

#### La presidenta

Moltes gràcies.

#### Compareixença

d'Albert Sáez i Casas, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00023/08)

A continuació, demano al senyor Albert Sáez que comparegui. *(Pausa.)* Senyor Albert Sáez, té la paraula.

#### El Sr. Albert Sáez i Casas (candidat a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Gràcies, honorable presidenta. Senyores i senyors diputats, jo voldria començar dient-los que per a mi personalment, després de més de vint anys d'exercici professional del periodisme, m'agradaria dir-los que m'honora d'una manera molt profunda que el Parlament de Catalunya prengui en consideració la meva candidatura per formar part d'aquest nou òrgan de govern per als que són els principals mitjans de comunicació públics del meu país.

També els voldria dir que, com ja coneixen en el meu currículum, crec que aquest fet té encara un significat més especial per a tots aquells professionals –que n'hi ha molts en el país– que hem dedicat una part substancial de la nostra vida professional a consolidar el periodisme en llengua catalana, sense anar contra res ni contra ningú. I per a aquest grup de gent, que és molt nombrós, que és la majoria d'aquesta professió, els mitjans de la corporació signifiquen les principals empreses de comunicació en la llengua del país que han existit a Catalunya en els últims vint-i-cinc anys.

I, finalment, com ha assenyalat algun altre dels meus col·legues, crec que també aquesta candidatura que vostès avui sotmeten a la seva consideració té o significa, en el meu cas, la culminació d'un treball de reflexió acadèmica entorn de la importància dels mitjans de comunicació en la configuració de les societats contemporànies i molt especialment en la redefinició de la cultura com un element de cohesió social, de respecte a la pluralitat i de fonament de la participació democràtica.

Atès que, segons la documentació presentada pels grups parlamentaris, doncs, la meua persona serà objecte d'un doble examen, sí que demanaria la clemència, per part de l'hora, sobre la meua intervenció, que crec que ha d'abastar també altres aspectes.

Ja s'ha dit, però crec que s'ha de repetir, que la constitució d'aquest primer consell de govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals és un pas més en un procés que va encetar aquest Parlament el desembre de 1999 i que pretenia actualitzar, com deia ara el senyor Querol, la llei de 1983 que va impulsar la creació de la ràdio i la televisió públiques catalanes. Des del 1999 fins avui, el Parlament és prou coneixedor de les moltes dificultats derivades de la conjuntura política que han influït en aquest procés, en el qual els diversos grups parlamentaris han passat del Govern a l'oposició i de l'oposició al Govern. Però crec que, malgrat això, en aquesta activitat que es porta a terme des del 1999 en

l'àmbit audiovisual s'ha seguit sempre el camí en una mateixa direcció, basada en la millora, en la voluntat de millorar el servei públic als ciutadans, d'enfortir les empreses públiques de comunicació, de preservar la independència dels seus professionals i d'aprofundir en els principis democràtics.

Crec que la lectura successiva, i entesa com un sistema, de la llei de reforma del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, de la llei de la comunicació audiovisual i, finalment, d'aquesta llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals permet –i crec que s'ha de reconèixer en aquest Parlament– dir que la legislació catalana en aquest àmbit es troba en l'òrbita dels països europeus més avançats i que dona l'oportunitat, aquest marc legislatiu, a la corporació d'afrontar els reptes actuals en un marc institucional, coherent i adequat que servirà, sens dubte, des del meu punt de vista, per preservar i reforçar el seu caràcter nacional, que vol dir estar al servei de totes les persones que viuen i treballen a Catalunya i de la seva llengua i de la seva cultura.

Des d'aquesta perspectiva, crec que cal entendre que la posada en marxa d'aquest nou consell de govern permetrà convertir aquest organisme en una instància de conciliació entre les demandes socials adreçades als mitjans públics que depenen d'aquest Parlament, les exigències dels professionals que hi treballen i la necessitat d'adequar el seu funcionament i el seu finançament a la legislació europea. El nou consell de govern té les atribucions, com s'ha dit abans, i, per tant, també té la responsabilitat de preservar els valors que conformen avui els mitjans de la corporació –l'índex d'acceptació social, ambició professional i rigor en la gestió econòmica–, però també té la responsabilitat d'actualitzar-se en els nous escenaris de la comunicació audiovisual, on encara tindran molta importància els formats tradicionals però on la digitalització presenta nous reptes, tant pel que fa a la producció audiovisual com a les plataformes d'accés dels ciutadans.

La corporació, des del meu punt de vista, d'acord amb el mandat marc que ha d'aprovar aquest Parlament i que ha de definir els objectius del sistema de comunicació dels mitjans públics de comunicació de Catalunya, i d'acord també amb el consell assessor de continguts i programació que ha d'escollir aquesta cambra, ha de trobar la manera de fer possible i viable el concepte de «servei públic en l'entorn digital», sempre d'acord amb les exigències d'una societat complexa com la nostra. No podem oblidar en cap cas que els mitjans de comunicació públics existeixen, en primer lloc, per servir els ciutadans, per millorar les condicions de la convivència i, en última instància, per fer una aportació al benestar personal i col·lectiu. I la manera de servir aquesta missió és combinar, com s'ha fet fins ara, però d'acord amb les noves exigències, una alta penetració social d'aquests mitjans i una alta qualitat dels seus continguts.

Aquests principis, que crec que podrien servir per a qualsevol mitjà de comunicació públic, compten, des del meu punt de vista, amb alguns elements de valor afegit en el cas dels mitjans de la corporació. Van ser creats, en la llei de 1983 –i s'hi insisteix en el preàmbul de la llei actual–, per impulsar un espai català de

comunicació que pugui ser prou potent per garantir plenament l'ús social de la llengua catalana. Uns mitjans que, al mateix temps, com ja s'ha dit, han de donar suport a la configuració d'una indústria audiovisual que compta amb una tradició cultural prou rica i amb un mercat potencial de dimensió suficient per salvar les traves que determinades legislacions i dinàmiques de mercat li posen.

La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals el que intenta, en definitiva, és fer efectiu a Catalunya el principi de diversitat cultural definit per la UNESCO. Per mantenir i millorar la tasca que ha fet fins ara la corporació en aquest sentit, el Consell de Govern ha de ser capaç de justificar davant d'aquest Parlament els diners públics que s'hi destinen i de negociar amb el Govern un contracte programa que especifiqui, amb rigor i transparència, els objectius de servei públic que es pensa atendre. Igualment, el Consell de Govern ha de ser capaç d'impulsar una organització de les empreses de la corporació que permeti potenciar el talent demostrat pels seus professionals en aquests primers vint-i-cinc anys i que permeti també adequar les seves condicions de treball a les pròpies d'una empresa que es vol competitiva en un entorn comunicatiu com el del segle XXI.

Les condicions objectives per atendre aquests reptes crec que són indubtablement millors que les de 1983, i el marc institucional derivat de la nova llei permet enfortir els mecanismes interns de presa de decisions. La corporació ha de trobar la manera de mantenir i ampliar la seva connexió amb la societat en aquells àmbits que compten amb un ampli consens en aquest Parlament, com són la millora de la qualitat i de la participació democràtica, la potenciació de la llengua catalana, la defensa de l'autogovern, la modernització i la competitivitat de l'economia, l'atenció a la immigració o la millora de l'educació i el benestar dels ciutadans.

Finalment, crec que la corporació ha d'afrontar aquesta nova etapa conscient dels canvis que viuen arreu del món les indústries de la cultura i de la comunicació. Parlem d'un sector que té una creixent importància social, cultural, però també econòmica. Els mitjans de comunicació són avui una realitat que supera els límits de l'estricta informació o del pur espectacle; són un dels elements nuclears que conformen la convivència de les comunitats polítiques i que construeixen les cultures populars nacionals. Són igualment un sector emergent per configurar les economies madures. La corporació, en aquest sentit, no pot defugir, com crec que no ho ha fet fins ara, el seu paper de lideratge, que ha de definir de manera complexa. Hem de parlar de lideratge en la programació de servei públic, però també de lideratge en la creativitat i en la innovació dels continguts i en la capacitat de sumar energies amb les indústries culturals del país i amb les indústries culturals en la pròpia llengua.

El país té avui una indústria audiovisual que pràcticament no tenia fa vint-i-cinc anys, i la indústria audiovisual té actualment una importància estratègica i econòmica que no tenia fa vint-i-cinc anys. I en aquest marc els mitjans de comunicació són una plataforma

imprescindible de difusió de la creativitat cultural i de la vitalitat social, de la mateixa manera que els continguts de qualitat són una necessitat bàsica per a qualsevol indústria de la comunicació.

En aquest terreny, és imprescindible actualitzar els vincles de la corporació amb el sector audiovisual de Catalunya i enfortir la seva col·laboració amb totes aquelles empreses públiques de comunicació del nostre entorn: les de l'àmbit local, com ja s'ha dit, però també amb els ens públics de ràdio i televisió de les Illes Balears i del País Valencià, amb acords que abracin tant aspectes de reciprocitat en les emissions –com ja s'està fent amb les Illes Balears– com aspectes tecnològics i industrials.

Per fer possibles aquests reptes, el nou consell de govern ha d'actuar des del primer dia amb els principis de la nova llei que en desencadena la creació, ha d'exercir les seves atribucions amb autoritat i amb cohesió, i això només és possible des del consens en totes les seves decisions, tant aquelles que hi obliga la llei com la resta; tant en el nomenament de les estructures directives com en la definició de l'organització i dels objectius de programació de les empreses que en depenen; en l'elaboració del pressupost i el contracte programa, i en la resolució dels hipotètics conflictes entre les demandes socials vehiculades a través del Parlament i la dinàmica de les empreses que en formen part.

En aquest sentit, entenc que la presidència del Consell de Govern té un paper decisiu en la construcció d'aquest consens i que l'organització interna del nou organisme hauria de servir aquests objectius amb la creació d'almenys quatre comissions de treball que es corresponguin a les àrees de gestió, televisió, ràdio i noves plataformes de distribució, amb un conseller o consellera responsable al capdavant de cadascuna d'aquestes que elevi les seves propostes al ple. Igualment, el reglament del consell hauria d'incorporar l'elecció d'un vicepresident i d'un conseller secretari, a més de recuperar la secretaria general de la corporació, que havia desaparegut en l'últim temps.

Crec que aquest quadre de comandament ha de servir perquè la societat entengui i pugui avaluar les noves atribucions que tindrà aquest organisme i per vehicular un procés de presa de decisions que generi el consens suficient perquè l'activitat executiva de les empreses de la corporació quedi al marge de la controvèrsia política i assumeixi les demandes de la societat des del rigor professional i empresarial, i esvaeixi tots els dubtes que s'haguessin pogut generar fins ara, la majoria comprensibles, però no sempre atents a tots els aspectes de la realitat.

Els reptes que es plantegen penso que són tan apassionants com vertiginosos i, en tot cas, el fet que les candidatures per formar part d'aquest consell hagin estat preses en consideració amb el suport de cinc dels sis grups parlamentaris constitueix un estímul molt important per a tots nosaltres, amb independència de la decisió que vostès finalment prenguin.

Moltes gràcies.

### La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, els grups parlamentaris. Senyor Felip Puig, en nom de Convergència i Unió.

### El Sr. Puig i Godes

Moltes gràcies, senyora presidenta. En aquesta intervenció, si vostè m'ho permet, trencaré la meua reiterada exposició sintètica, obviaré les preguntes que he fet i repetit perquè ha quedat clar que el senyor Sáez, doncs, aporta, en aquest cas, al marge de la seva responsabilitat com a secretari de Comunicació del Govern, doncs una trajectòria estrictament professional.

I voldria donar una certa transcendència al fet que vostè incorpora *in pectore*, i sense prejudicar el que pugui decidir el Parlament de Catalunya demà passat, doncs una certa condició de *primus inter pares*; és a dir, vostè no serà només, suposadament, un membre del Consell d'Administració, sinó que és obvi –i la seva intervenció així també ha estat feta amb aquesta perspectiva– que vostè està cridat, si així té la confiança d'aquest Parlament, a poder ser el nou president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

És des d'aquesta perspectiva que em permeto, si a vostè no li sembla malament, donar una certa reflexió al voltant d'allò que està fent aquesta comissió. Estem donant compliment estrictament i democràticament a allò que preveu la llei de creació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals –llei aprovada per aquest Parlament– i, d'una manera especial, a allò que preveuen l'article 7 i l'article 8, és a dir, que els membres del Consell de Govern seran elegits pel Parlament per majoria de dos terços, després que el Consell de l'Audiovisual –com així ha fet– els proposa i en verifica la idoneïtat, i que a aquest efecte s'ha de valorar especialment que hagin exercit funcions d'administració, d'alta direcció, de control, d'assessorament o funcions de responsabilitat similar en entitats públiques o privades.

I la veritat és que vull reiterar el que ja he anat dient: hi han cinc grups d'aquest Parlament que proposen conjuntament dotze membres que estem convençuts –que estem convençuts– que compleixen i, per tant, aporten aquesta idoneïtat, aquestes funcions que se'ls encomanaran –totes les persones avui aquí subjectes a aquest procés de valoració.

Però voldria, d'alguna manera..., i per això m'he permès, i amb independència que encara quedin dos altres membres que s'han de sotmetre a aquesta petita contrastació dels seus currículums, em permeto reafirmar que les persones suggerides pel Grup de Convergència i Unió –el senyor Berraondo, el senyor Duart, el senyor Loppacher, la senyora Llorach i el senyor Puig– aporten els criteris que nosaltres interpretem que exigeix aquesta llei en el seu article 7.1: han de ser persones, han de ser persones amb mèrits professionals rellevants. I dic que les persones que avui han vingut a exposar el seu currículum doncs han demostrat, des del primer fins a l'últim, tots, però d'una manera especial, d'una manera exclusiva aquests cinc membres –i vostè també, només–, mèrits en el camp del periodisme, de la publicitat, del dret públic, de l'administració i la gestió

públiques o la seva experiència en els camps del Consell d'Administració de l'actual Corporació Catalana, del CAC o, diguem-ho així, en especialitats o camps com els esports, les polítiques de gènere, la protecció dels infants o fins i tot la seva visió personal, també, del que és la comprensió dels Països Catalans com a àmbit, també, de presència d'aquesta corporació, no?

Aquesta ha estat la interpretació de la llei que ha fet el Grup de Convergència i Unió amb els seus suggeriments, i aquesta és la interpretació que en fa el Grup de Convergència i Unió, respectant les que puguin fer els altres grups parlamentaris; tant ho respectem que, no només ho assumim, sinó que, a més, ho votarem. Però vull manifestar que nosaltres no hem vetat a ningú, amb independència que s'hagin pogut aportar també altres mèrits més enllà dels que diu la llei, mèrits professionals rellevants. La resta de membres aporten també altres mèrits que s'han exposat aquí i que nosaltres acceptem, assumim i votem. Però he volgut manifestar clarament que els proposats per Convergència i Unió tenen, en tot cas, aquesta peculiaritat.

Vull també, d'alguna manera, afegir –i ja vaig acabant, senyora presidenta– que al llarg d'aquestes intervencions s'ha produït una certa imputació reiterada d'un cert cinisme polític a la pràctica totalitat dels grups parlamentaris per part del diputat senyor Domingo, que està atribuint sistemàticament a la resta dels grups d'aquest Parlament que els seus tres diputats que configuren avui el Grup Mixt..., la resta, doncs, de 132 diputats estan d'alguna manera pervertint la interpretació que puguem fer d'aquesta llei. Jo voldria dir que clarament em fa la sensació que 3 sobre 135 són, en tot cas, els qui van en direcció contrària per aquesta autopista que ens porta a tenir una nova corporació, i que els qui estan desvirtuant aquest exercici de respecte a la pluralitat amb un pacte fonamentat avui sobre precisament el reconeixement de la diversitat són aquests diputats o aquest grup que està imputant una certa actuació de cinisme que vull negar rotundament.

I, d'altra banda, una de les seves intervencions últimes, senyor Domingo, em fa dubtar que... –vostès estan aquí, evidentment, democràticament, no?–, però si no creu en l'existència de Catalunya com a subjecte de dret, què està fent en aquest Parlament?

Finalment, vull recordar també que aquesta és una sessió de la Comissió d'Afers Institucionals del Parlament de Catalunya; no és cap junta general d'accionistes, no és un consell d'administració, sinó l'expressió sobirana del poble de Catalunya a través dels seus representants lliurement escollits. I, tot i respectar la llibertat d'expressió, vull dir que alguns comunicats o articles que hem pogut llegir durant aquests dies obvien aquesta singularitat: això és el Parlament de Catalunya.

Per tot això, i, senyor Sáez, valorant molt positivament algunes de les manifestacions que ha fet de preservar el caràcter nacional, doncs, dels mitjans de comunicació públics, els valors que han desenvolupat durant anys aquests mitjans i avui encara, els reptes financers de tecnologies, la convivència a la qual també està cridada com a funció la seva corporació..., perdó, la futura

corporació que vostè segurament presidirà, li vull fer finalment dues preguntes.

La primera la dic perquè a aquestes hores està bé que puguem també conèixer la seva valoració de fets que han succeït en els darrers dies o en les darreres setmanes, no?: què pensa sobre la suposada existència d'una «crosta nacionalista» dins dels mitjans de comunicació públics que vostè pot estar a punt de presidir? No es deixi impressionar per tenir al costat, doncs, el diputat d'aquesta cambra que va fer aquestes manifestacions. Com pensa també, en segon lloc, orientar la seva responsabilitat per fer front al que des del Grup de Convergència i Unió valorem que s'ha produït en els darrers mesos: d'una banda, a la pèrdua de lideratge de TV3 – l'any 2007 ha estat el pitjor de la història en els índexs d'audiència de la nostra televisió–, i també, evidentment, per reconduir allò que avui continuem interpretant que és una creixent governamentalització dels mitjans de comunicació públics?

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Partit dels Socialistes, el senyor Balcells.

#### **El Sr. Balcells Gené**

Gràcies, honorable presidenta. Penso realment que el senyor Albert Sáez ha exposat un ambiciós pla d'actuació ja com a potencial president del consell. Jo valoro molt la trajectòria del senyor Albert Sáez. He treballat amb ell a la universitat i a la televisió; li tinc una gran estima, avalo la seva professionalitat i competència i la seva capacitat d'aconseguir consens al si del consell, que això jo penso que és molt i molt important.

Arriba en aquesta comissió amb aquesta perspectiva de presidir el consell, acompanyat d'onze persones més avalades per tots, la majoria de grups parlamentaris. Ara el senyor Puig feia una referència a si al llarg d'aquest procés hi ha hagut algun veto, alguna... En fi, jo, que no hi he participat, en aquesta negociació, senyor Puig, quan llegia els possibles noms que entraven en els mitjans de comunicació em preguntava: «Home, estan en fase de negociació, i la negociació d'un pacte..., quan hi ha una negociació d'un pacte normalment no es publiquen les coses abans de tancar-se els acords.» I llavors, quan algú publicita si aquest hi era i ara l'han retirat o no d'alguna manera traeix l'esperit del diàleg per al consens. Bé, però ho deixo, que això no toca, em sembla, en aquests moments.

Jo, en tot cas, voldria fer-li també, plantejar-li algunes qüestions, al senyor Sáez. Com pensa blindar l'autonomia del Consell de Govern davant les pressions que tindran dels poders fàctics? Tots, no només els polítics; pressions del món de l'economia, del món empresarial, de grups ideològics... Com blindarà això?

Segona cosa. És imprescindible per posar en marxa aquesta nova etapa la complicitat dels treballadors. La pregunta seria també: com pensa guanyar-se la confiança dels professionals que hi estan treballant? Imprescindible, importantíssim.

Tercera cosa. Per on es decanta? En aquests moments hi ha una producció pròpia, hi ha una externalització de programes... Quin pes tindrà, en quina proporció considera vostè equilibrat de tirar endavant aquesta etapa en aquest camp?

I una altra qüestió, potser l'última. És a dir, és clar que en aquest marc Catalunya, com a nació, serà un referent central en el tractament informatiu dels mitjans de la corporació. A això, que és evident i que reconeix, jo hi voldria afegir una pregunta: què ha de ser Espanya en el context aquest, també, de les informacions que genera i en aquest marc polític que tenim?

Aquestes són les qüestions que jo li volia posar i, en fi, sàpiga que, amb la independència que nosaltres reconeixem que ha de tenir el consell, tindrà la plena col·laboració del grup parlamentari que represento.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació la senyora Marina Llanterna, en nom d'Esquerra Republicana.

#### **La Sra. Llanterna Rosich**

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Sáez, benvingut en aquesta comissió. Li agraiem la seva intervenció, que ha estat tota una declaració de principis. Ens satisfà tenir-lo aquí perquè el seu perfil és segurament dels més complets que hauríem pogut trobar; al nostre entendre, representa la suma de quatre aspectes que per nosaltres són molt importants.

En primer lloc, la seva militància ideològica a favor de l'espai de comunicació català, amb tot el que això implica de defensa de la llengua, de defensa de la cultura, de defensa d'una determinada manera d'entendre què és el que passa al món des de casa nostra.

En segon lloc, aquesta aportació, aquesta visió acadèmica de l'àmbit universitari. Vostè –no sé si ho ha mencionat a la seva intervenció– és doctor en comunicació.

En tercer lloc, els coneixements dels mitjans des de dintre, allò que es diu popularment «a peu de redacció», perquè vostè ha treballat, ha exercit la professió durant molts anys en diferents mitjans.

I, en quart lloc, aquest coneixement de l'Administració i tot allò que fa referència a una empresa pública, coneixements que ha pogut adquirir en la seva darrera etapa com a secretari de comunicació del Govern.

I si em permet afegir-hi encara una cinquena virtut per tenir en compte –potser una mica més personal–, però em sembla que tothom qui el coneix poc o molt coincideix que és una persona dialogant, de consens, que sap transaccionar, i això ens sembla fonamental, tenint en compte que segurament haurà de portar les regnes d'aquest grup de dotze persones i que, per tant, l'esforç de consens i de diàleg serà un valor per aplicar diàriament.

Pel que fa als reptes, vostè ja n'ha citat alguns; ha parlat de gestió econòmica transparent, de digitalització, del suport a la indústria audiovisual del país. Nosaltres, si ens permet, hi afegiríem un nou repte: és que li dema-

nem que tingui valentia per canviar allò de l'estructura que no funciona. Fa més de vint-i-cinc anys del naixement dels mitjans de comunicació públics i segurament és un bon moment per repensar de zero alguns aspectes. En citava un el company socialista: el percentatge d'externalització de la programació, per exemple, especialment en el cas de Televisió de Catalunya, que des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana sempre a través de la comissió de control de la corporació hem manifestat que ens semblava excessiu aquest percentatge d'externalització. O bé també la revisió d'aquesta superposició de capes de càrrecs directius intermedis que es va eixamplant cada vegada més tant en el cas de la ràdio com en el cas de la televisió.

Li demanem també que continuï la bona feina feta que va iniciar des del Govern per acordar convenis de reciprocitat per tal que es permeti la cobertura pel que fa als mitjans públics arreu dels Països Catalans –tal com oportunament assenyalava el senyor Brauli Duart– que diu la llei de l'audiovisual que han de fer els mitjans públics.

I, per últim, li desitgem, doncs, a vostè –i no només a vostè, sinó als altres onze membres del futur consell de govern– molts encerts en el nomenament de qui haurà de ser el director general, el director de la televisió i el director de la ràdio, i tots els càrrecs directius. Li demanem que no permeti, ni vostè ni ningú, que cap partit polític interfereixi en el nomenament d'aquests càrrecs d'altíssima responsabilitat, perquè això sí que seria atemptar frontalment contra l'esperit de la llei.

Té, doncs, el nostre suport, perquè considerem que té la formació, que té els coneixements, que té el compromís, que té una capacitat de treball que tothom li reconeix i que té il·lusió per fer-ho. Estem segurs no només que serà un digníssim representant del Consell de Govern, sinó que serà també un digníssim president d'aquesta institució. Nosaltres hem formalitzat ja la proposta perquè vostè pugui ocupar la presidència d'aquest consell, si així ho decideix el Ple previst per al proper dia 23.

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

A continuació, en nom del Partit Popular, el diputat senyor Santi Rodríguez.

#### **El Sr. Rodríguez i Serra**

Gràcies, senyora presidenta. Gràcies també al senyor Sáez per la seva intervenció i per la seva exposició del que crec que és, en tota regla, un programa de govern, fruit de..., doncs, efectivament, sembla cridat a assumir la màxima responsabilitat d'aquest consell de govern, la composició del qual i els membres del qual n'avaluem avui la idoneïtat en aquesta comissió parlamentària.

Nosaltres, en conjunt, volem valorar, pel que fa als membres –i ja sé que ho estic fent abans que acabin de passar tots els membres proposats–, un conjunt, un grup de professionals de diversos àmbits de molt diverses experiències professionals. Hem vist també persones que han expressat tendències polítiques, legítimes, perfectament legítimes, però que entenem que han de deixar a un

costat –no m'estic referint a vostè, m'estic referint a altres persones–, però que hauran de deixar a un costat en aquesta nova etapa de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, si finalment acaben gaudint de la confiança del Ple del Parlament.

Aquestes expressions polítiques que hem sentit avui aquí en algun cas ens impedirien fins i tot donar el vistiplau a la idoneïtat d'alguns candidats, però no ho farem. I no ho farem perquè creiem en la pluralitat de la societat catalana i que aquesta pluralitat ha de ser present també en aquest consell de govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais.

No puc deixar d'expressar l'estranyesa que representa que precisament aquells qui demanaven que el Consell de Govern pogués arribar a tindre vint-i-tres membres per poder nomenar un candidat, per poder-hi nomenar una persona, s'erigeixin avui en els màxims defensors de la puresa del procés de proposta dels membres del Consell de Govern.

Respecte a la seva intervenció, jo només li faré dues consideracions i preguntes alhora, no? Vostè ha fet servir una expressió que m'ha agradat, però que en voldria el matís, perquè crec que el matís és important, i ho veurà perfectament. Vostè ha dit que vol uns mitjans de comunicació públics al servei de la gent de Catalunya, de la seva llengua i de la seva cultura. Jo m'he quedat amb el dubte que, quan vostè es refereix a «la seva llengua», si es refereix a una única llengua de la gent de Catalunya o es refereix a la llengua de cada una de les persones de Catalunya, que oficialment són dues. I, per tant, aquest és el matís que ens agradaria que vostè ens aclarís. I ja li avanço, sense perjudici que nosaltres considerem necessari, important i fins i tot imprescindible la potenciació de la llengua catalana, que també estem convençuts de la necessitat i que també és imprescindible no excloure la llengua castellana, també oficial segons el mateix Estatut i segons la mateixa Constitució espanyola.

Aquest era el primer matís. I el segon: el fet que sigui una persona que té en aquests moments responsabilitats de govern –han passat altres candidats que han tingut responsabilitats de govern en èpoques anteriors, però que acabaran formant part del consell; jo dic, en el seu cas, més concretament, que vostè encara avui té responsabilitats de govern–, el fet que sigui la persona cridada a presidir aquest consell de govern creu que fa cap favor a la desgovernamentalització de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais?

Gràcies.

#### La presidenta

A continuació, el senyor Lluís Postigo en nom d'Iniciativa per Catalunya.

#### El Sr. Postigo i Garcia

Sí, gràcies, senyora presidenta. Per agrair també l'explicació, bé, l'exposició que el senyor Sáez ha fet d'una manera extensa, prou extensa. No els reiteraré, diguéssim, algunes de les reflexions que al llarg de la sessió que hem tingut hem anat fent. Jo crec que d'aquesta

manera hem volgut deixar constància de quin ha estat el nostre parer amb relació a la forma i al procediment que s'ha seguit.

En tot cas, volia també deixar clar que per part del nostre grup parlamentari hem renunciat a formular preguntes a la immensa majoria dels membres que fins ara han fet la seva exposició per un únic motiu, i és l'absolut convenciment que tots i cadascun dels membres tenien el perfil idoni, eren, són professionals i realitzaran una bona tasca; de *tots* els membres, no només del que ha estat suggerit, diguéssim, des del nostre grup parlamentari, sinó de tots els altres. Si en algun moment haguéssim pensat que algun dels membres no tenia aquest perfil i no era idoni, segurament l'actitud per part nostra hauria estat diferent. No ha estat així, i vull deixar constància d'aquest fet.

En el seu cas, volia fer-li dues preguntes que en certa manera ja s'han fet, però voldria que vostè, ara que en té l'oportunitat, diguéssim, si d'alguna manera pot tranquil·litzar l'opinió pública en el fet de garantir tant la seva actuació com la del Govern, que sembla, si tots els pronòstics es confirmen, doncs..., l'actuació d'aquest Govern, la independència i la neutralitat d'aquest. Vostè com creu o quines actuacions, què farà per intentar que això sigui així?

I en segon lloc –el senyor Balcells també hi ha fet referència i jo al començament m'hi referia, a aquesta carta que hem rebut, diguéssim, dels professionals de Catalunya Ràdio i Televisió de Catalunya–, de quina manera vostè i la resta de membres s'intentaran guanyar el respecte i el suport de la resta de professionals?

Per part meua no hi hauria res més a dir. I, bé, desitjar-li tota la sort, que em sembla que la necessita.

#### La presidenta

Moltes gràcies. A continuació el senyor Domingo, del Grup Mixt.

#### El Sr. Domingo Domingo

Gracias, señora presidenta. En primer lugar, quiero hacer un posicionamiento de nuestro grupo parlamentario en relación con todo lo que ha sido el proceso y al hilo de las manifestaciones que se han efectuado tanto por otros grupos parlamentarios como por el propio candidato integrante del Consell de Govern i a presidente del Consell de Govern, puesto que hemos de entender que es en estas dos facetas a las que se ha presentado en este acto.

Nosotros hemos sido críticos en el proceso. Y hemos sido críticos en el proceso porque hemos entendido que se traicionaba la ley. Efectivamente, durante todo el proceso de tramitación de la ley, nuestro grupo defendió la existencia de un *consell de govern* de veintitrés miembros precisamente para que todos los representantes de todos los grupos políticos pudieran tener su cuota dentro de este modelo, a pesar de que este no era el modelo que nos gustaba, porque el problema es que no confiábamos. Y no confiábamos porque entendíamos que, reduciendo el número, al final se iría a la vía de la cuota y no a la vía de la profesionalización.

¡Claro que debo hablar de cinismo político! ¡Y claro que he de hablar de hipocresía política! Porque lo que estamos aquí escenificando hoy es un acto de cinismo político y de hipocresía política. ¡Si al final han sido las cuotas las que han marcado el régimen de propuesta de los candidatos! Señor Puig, usted mismo ha reconocido que cinco de sus candidatos han sido objeto de integración en la candidatura conjunta. Es más, cinco más uno, convenido el presidente del *consell*; es decir, seis. Es así que está claro que no puede empezar aquí a rasgarse las vestiduras y a criticar que le saquemos los colores, cuando está reconociendo, aquí, en esta sede, y ahora mismo que ese ha sido el régimen.

Habla de consenso, habla de número, pero yo voy a recordar unas palabras de la señora Ortega. Cuando se debatió la ley, el dictamen de la ley en la cámara, se solicitaban consensos amplios, «consensos totales», se llegó a decir, para hacer posible la gobernabilidad de la *corporació en aquest sentit*. Para llegar a consensos, un principio básico es hablar. Si no hay diálogo, si no hay información, es muy difícil *arribar* a un consenso. Es usted... —me refiero ahora a su grupo parlamentario, bueno, o a su partido político—, especialistas en excluir —todos recordamos la famosa escena del notario—, pero está claro que al menos le invito a que cambie ese modo de actuar.

Cuando se habla de consenso, se habla de hablar con todos y de todo —con todos y de todo. Y de aquí nuestra protesta sobre el procedimiento y nuestra protesta sobre lo que aquí hoy se va a aprobar. Yo antes me he referido a que estábamos escenificando la muerte de la ley; a nuestro juicio es así. El espíritu de la ley que salió del Parlamento no es el que el próximo Parlamento... —todos estamos teniendo mucho tiempo, señora presidenta...

#### La presidenta

No, no digui això, senyor Domingo, perquè no tothom ha tingut, en absolut, el temps que ha tingut vostè. I jo des del primer moment he posat uns terminis per a tothom. En aquest moment, si l'he mirat per interrompre'l, és perquè porta tres minuts i mig i el que està fent és anar criticant les posicions dels diferents grups...

#### El Sr. Domingo Domingo

Ya entro en el...

#### La presidenta

Entri-hi directament i procuri no passar-se d'un minut i mig.

#### El Sr. Domingo Domingo

Entro en el fondo, entiendo que también forma parte de la crítica política la exteriorización del proceso con que se ha procedido a la designación de los candidatos. Y es por eso, por lo que aquí se ha manifestado, puesto que otros grupos han hecho alusiones a mi intervención en esta cámara.

En este sentido, quiero reflejar que nosotros hemos defendido la no gubernamentalización de este órgano. Evidentemente, como aquí se ha anticipado, la carta de

presentación con la que viene hoy, siendo actualmente *secretari* de Mitjans de Comunicació del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, no es la mejor carta que dé credibilidad a la desgubernamentalización.

En todo caso, nosotros le pedimos, le solicitamos que, si se convierte en el presidente del *consell*, no se convierta en el correveidile del Gobierno —correveidile del Gobierno. Fundamental. Y, en todo caso —se ha referido en su intervención al consenso—, también le pedimos que el consenso pase por la integración, por la aceptación de la pluralidad y de la diversidad de Cataluña, y también por la aceptación de nuestro grupo parlamentario en ese consenso y en los medios de comunicación públicos audiovisuales en Cataluña.

Nosotros tenemos otra forma de entender Cataluña. ¡Claro que creemos en Cataluña! Formamos parte de esa. Y, desde luego, solamente como un retruécano podemos entender esa absurdidad de que nosotros no creemos en Cataluña. Nosotros creemos en Cataluña, a lo mejor otra Cataluña distinta, pero desde luego una Cataluña que no es propiedad de ningún grupo y, en todo caso, que no se entiende como dominio de ninguno.

Es así que me referiré a unas expresiones que a mí me han preocupado de su intervención, cuando ha hablado del espacio catalán de *comunicació*. Cuando ha hablado del espacio *català de comunicació*, ¿he de entender que también forma parte, este espacio catalán de comunicación —e hilaré esta pregunta con alguna que se ha realizado con anterioridad—, del espacio de comunicación español? ¿He de entender que su ámbito de mira solamente va a ser la Comunidad Valenciana y Baleares? ¿O también va a tener en cuenta la radio y televisión española? No me ha parecido sentir, a la hora de fijar acuerdos o convenios, ninguna intención de formular estos acuerdos con la radio y televisión española.

Se ha hablado de cultura, aquí. Usted ha hablado de cultura abundantemente. Evidentemente, el concepto de cultura es muy amplio. La Feria de Frankfurt y la materialización de ese concepto en la Feria de Frankfurt nos han dejado a todos, en algunos casos, preocupados sobre el concepto de cultura que tiene el gobierno catalán. ¿Su concepto de cultura incluye también la expresión en lengua castellana? ¿Y conformaran parte de la actividad usual, ordinaria de la programación aquellas expresiones en lengua castellana y de autores que se expresen en castellano en los medios de comunicación públicos audiovisuales en Cataluña?

Es notoria nuestra discrepancia sobre el proceso, pero no queremos cerrar la posibilidad del acuerdo y de la invitación a que cambien el talante —*el tarannà*— de lo que hasta ahora hemos vivido. Confiamos en que eso acontezca. En tanto que no sea así, desde luego reconozca que tenemos legitimidad para la desconfianza, puesto que hemos sido marginados del consenso y tantas veces de los medios de comunicación públicos.

Y termino con una última pregunta. ¿El concepto de lengua institucional que reconoce la ley va a ser interpretado en el sentido que hace el Consell Consultiu,

en el sentido de considerar que no es excluyente, sino incluyente y que conforma la expresión en lengua catalana y en lengua castellana?

Muchas gracias.

### La presidenta

Per contestar té la paraula el senyor Sáez. Intenti ser concís.

### El Sr. Albert Sáez i Casas

Bé, entenc que jo he de contestar les preguntes directes que se m'han fet i no les consideracions del procés, en el qual no hi tinc res més a veure que ser avui aquí.

Miri, sobre l'existència d'una suposada «crosta nacionalista», crec que, en tot cas, hauríem de tenir un debat sobre com el senyor Ferran l'entén exactament, eh? Crec que pronunciar-se sobre un titular periodístic, doncs és poc rigorós. Si per «crosta nacionalista» vol dir que algú pensa que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals –no dic que ho fes el senyor Ferran, eh?–..., si algú entén que s'ha de refer de cap a peus perquè la voluntat amb què va ser creada i amb què la nova llei la defineix hauria de ser una altra, doncs jo no hi estaria d'acord.

Si es refereix a algun altre aspecte de superar certs debats –i això també, amb permís del senyor Balcells, ho situaria en la pregunta que m'ha fet sobre la paraula «Espanya»–, jo crec que estem en disposició de, en aquest consell de govern, superar debats que hem reiterat successivament i que em sembla que, tant des del punt de vista dels ciutadans com de la majoria dels professionals, no són els nuclears. I amb això no vull amagar el cap sota l'ala, eh?; simplement vull dir que em sembla que precisament les atribucions que té el Consell de Govern permeten un debat tranquil i sincer amb les forces del Parlament i amb els professionals de la casa per veure com resoldre aquesta sospita contínua, en un sentit o en un altre, que regularment hi sotmetem els mitjans de la corporació.

Això és el que jo volia dir quan he dit que el Consell de Govern havia d'alliberar les decisions de les estructures executives, de les controvèrsies polítiques. Si no estem d'acord en alguna cosa de la configuració de la corporació, l'hem de discutir en el Consell de Govern i l'hem de discutir amb el Parlament. Em sembla a mi que això és el que estableix la llei tal com està dibuixada.

Sobre la pèrdua de lideratge, jo crec que hem de definir amb claredat i objectivitat en quins aspectes han de ser líders els mitjans de la corporació. Estem en un procés, com segur que vostès saben perfectament, de fragmentació de l'audiència i de canvi d'hàbits de consum per part de l'audiència. Hi ha més oferta; amb la implantació de la TDT també hi haurà més oferta en llengua catalana i, per tant, el que hem de definir és en quins aspectes, de manera indefugible, els mitjans de la corporació han de ser líders, amb quin cost i amb quins ingressos, i sobretot crec que han de continuar sent líders –i, si pot ser, aprofundir-ho– a trobar els nous serveis públics que s'han de donar en l'entorn audiovisual digital, que possiblement no són només serveis de ràdio i televisió, sinó que són serveis a través d'inter-

net, serveis a través de la telefonia mòbil, etcètera. Per tant, crec que s'hauria de definir de manera objectiva el concepte de «lideratge» i, després, atendre si s'és capaç d'assolir-lo.

La fórmula per blindar l'autonomia del Consell de Govern jo crec que és una feina de tots els membres del Consell de Govern. Crec que la capacitat d'actuar per consens és el millor blindatge, perquè ens obliga a tots a aportar les nostres visions personals i les nostres visions de la diversa pluralitat social i política, però també ens obliga a posar-nos d'acord en el que han de fer els mitjans. I, per tant, crec que si això som capaços de fer-ho, serà el mateix Consell de Govern qui blindarà qualsevol interferència.

Segon aspecte que ha comentat el senyor Balcells, i també el senyor Postigo. Realment, doncs, crec que és legítima la preocupació que poden haver expressat els professionals. Crec que el marc institucional que dona la nova llei permet al Consell de Govern –a tot el Consell de Govern, no només al president– liderar les empreses de la corporació, i crec que els professionals han de trobar en el Consell de Govern un paraigua per a les polèmiques que es puguin originar sobre la seva feina, una instància de diàleg sobre els possibles xocs entre els criteris professionals i les exigències de la mateixa dinàmica empresarial i que, des del punt de vista dels professionals, el Consell de Govern s'ha de veure com una instància de millora de les seves condicions professionals des del punt de vista de la independència i de la professionalitat. Jo no penso que es pugui entendre d'una altra manera. Ara, és ben cert que això només es podrà demostrar si el Consell de Govern és capaç d'actuar amb els principis que ja he esmentat.

Sobre els conceptes de «producció pròpia», «externalització», etcètera, crec que sí que s'ha de fer un procés, i potser en aquest sentit la nova estructura de gestió ho permet, de tenir una informació més acurada i més detallada de l'estat de la producció en aquest sentit. Crec que també s'haurien d'assumir els criteris, tant de la Unió Europea com del Consell de l'Audiovisual, en la definició de què entenem per «què»; és a dir, què vol dir exactament «producció externa», què vol dir exactament «producció associada», què vol dir exactament «coproducció», etcètera.

I també crec que hi ha determinades àrees de la programació que haurien de quedar excloses de qualsevol producció externalitzada, especialment aquelles que es refereixen al servei públic, eh?, però no només. I també crec que, possiblement, si hi ha capacitat de lideratge per part de tot el Consell de Govern i si hi ha la capacitat de dibuixar un horitzó a mitjà termini clar per part del mandat marc del Parlament i per part del contracte programa amb el Govern, serà molt més fàcil generar a l'interior de les empreses de la corporació el clima suficient perquè els treballadors també entenguin els canvis que s'hagin de fer, simplement no fruit de la conjuntura política, sinó fruit del canvi de l'entorn on actuen les empreses de la corporació, tant de l'entorn social com de l'entorn dels mitjans de comunicació. Amb això també contesto una mica al que em preguntava la senyora Llansana.



És a dir, crec que, des del meu humil punt de vista, una de les virtuts que té la llei és donar capacitat de lideratge al Consell de Govern. I en aquest cas no parlo del president, eh?; crec que la feina del president està més a teixir els consensos a l'interior del consell que no a imposar o abanderar-ne la dinàmica, no? Això mateix també crec que s'hauria d'aplicar en el tema dels nomenaments perquè em sembla que el que hem d'aconseguir és que tots els nomenaments que s'hagin de fer es facin d'acord amb una àmplia majoria del consell, i si pot ser per consens, millor.

Em preguntava el senyor Santi Rodríguez –al qual agraeixo les seves paraules, també– què entenien jo quan deia «al servei de la seva llengua i de la seva cultura», eh? Miri, a mi em sembla que la llei és bastant clara en aquest sentit, tot i la insistència... Jo he llegit el dictamen del Consell Consultiu i en faig una interpretació una mica diferent respecte a la que ha fet el senyor Domingo. Jo crec que cadascú ha de..., tota persona, tota institució, tot col·lectiu ha de saber quina és la seva missió, eh? –això que fan les empreses de definir la seva missió–, i n'hi ha algunes que són principals i d'altres que no ho són tant. A mi em sembla que podem estar tots d'acord que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals no tindria ni la dimensió, ni el volum econòmic, ni l'ambició ni demanaria al Govern, a través del Parlament, els recursos que demana si Catalunya no tingués una llengua pròpia. Em sembla que això és bastant evident.

Per tant, jo crec que no cal donar-hi més voltes. És a dir, igualment, tan veritable com això és que uns mitjans de comunicació finançats amb fons públics han de tenir vocació de servei públic. Això, tan veritable com això són..., crec que les coses a vegades poden ser dues coses veritables alhora, sense necessitat de caure en falses contradiccions –potser per això algú amablement ha dit que jo buscava els consensos. Però és que em sembla que hi han discussions infinites que simplement el que fan és afirmar dues coses que són igualment certes.

Per tant –jo, si vol, li ho defineixo totes les vegades que vulgui, eh?–, em sembla que evidentment la prioritat dels mitjans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, per mandat d'aquest Parlament –i el dia que el Parlament mani una altra cosa, doncs m'imagino que el consell de govern que correspongui o els professionals que hi treballin faran una altra cosa– des del 1983, és aquesta. I això és el que en justifica l'existència. I jo no he sentit en aquest Parlament ningú que proposi la supressió de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals; més aviat he vist un gran interès, tant en el Parlament com en el conjunt de la societat, sobre tot allò que fa la corporació. Per tant, no li contesto. Perdó –no, perdó, eh?–, vull dir que no em vull allargar, eh? Disculpi, eh?

Sobre les meves responsabilitats al Govern, doncs escolti, jo sé que és un element que es pot valorar negativament, no li ho nego. I, per tant, doncs, ho sotmeto a la seva consideració. Ara bé, sí que m'agradaria dir dues coses. La primera –i ho dic jo, que no sóc militant de cap partit polític, eh?–, jo m'he llegit la llei diverses vegades –els esborranys, etcètera– i en cap lloc he vist que es digui que els membres del Consell de Govern no poden ser militants de partits polítics; no ho he vist en-

lloc –i ho dic jo, que no sóc militant; crec que ho puc dir una mica més que altres companys–, entre altres coses perquè, si diguéssim això, seria inconstitucional.

Per tant, a mi em sembla que –no nego el punt dèbil de la meua candidatura, no el nego– no podem fer trampes al solitari. És a dir, quan parlem de desgovernamentització, parlem que els màxims responsables executius de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals no es nomenaran amb un decret del Govern, sinó amb una majoria del Parlament de dos terços. Crec que l'essència de la desgovernamentització és aquesta. El que s'entén a tot Europa és això.

I crec que també vol dir moltes coses; entre altres coses, que el cicle del mandat dels membres del Consell de Govern no coincideix amb el cicle de les legislatures del Govern. També vol dir això. I, escolti, això té uns efectes sobre el funcionament de les corporacions. La corporació de Radio y Televisión Española, que es va plantejar aquest procés molt més tard que aquest Parlament però que hi va arribar abans, viu en aquests moments el procés electoral d'una manera molt diferent de com el va viure fa quatre anys –i em sembla que en això hi podran estar d'acord tots els professionals i tot l'entorn social. Per tant, no nego, eh?, la «pega» que pugui tenir, però em sembla que del que en parlem és d'una altra cosa.

Sobre la independència i la neutralitat del mateix consell, doncs em sembla que, senyor Postigo, ja li ho he contestat una mica. I penso que sí, que el repte que tenim tots els membres del Consell de Govern és guanyar-nos el respecte –suposo que el respecte personal el tenim, però sí el respecte institucional– i l'acceptació per part dels professionals.

Al senyor Domingo. No és la millor carta de presentació –primera pregunta. Segona pregunta: no seré –perquè no ho he sigut ni ho pretenc ser– el *corveidile* del Govern. El tercer: crec que els mitjans de comunicació –la tercera pregunta– efectivament poden fer una contribució a la integritat de la pluralitat, però la primera condició per integrar la pluralitat és que la pluralitat es reconegui com a tal i com que forma part d'un mateix projecte.

Sobre l'espai català de comunicació –que veig que hi ha una certa mitologia en aquesta cambra sobre aquest aspecte–, simplement vull dir-li que l'espai català de comunicació, el que s'ha definit des del punt de vista acadèmic és que ha d'haver-hi la possibilitat..., que avui en dia una llengua necessita la possibilitat d'expressar-se en uns mitjans de comunicació perquè, si no, com a llengua no té possibilitat d'existir. Jo no sé què entén vostè per «espai català de comunicació», però els acadèmics entenem això –entenem això. Per tant, és evident que, si vostè s'ho mira des del punt de vista legislatiu, eh?, hi han influències de l'espai espanyol de comunicació sobre l'espai català de comunicació, perquè tenen una legislació compartida. És a dir, quan Catalunya ha de crear el mapa de la TDT, el crea sobre una llei estatal, amb un pla tècnic estatal, espanyol. Jo no tinc problemes a dir-ne «espanyol», eh?; és espanyol, de l'Estat espanyol, per tant, m'és igual el subjecte que l'adjectiu: de l'Estat espanyol. És bastant fàcil de dir. Per tant, no sé ben bé quina és la pregunta.

Acords amb Radiotelevisió Espanyola, els que calguin i els que convinguin entre radiotelevisions públiques. I si Radiotelevisió Espanyola, com diu a la seva llei de recreació, doncs atén la diversitat cultural de l'Estat, estic convençut que tindrem oportunitat de col·laborar. Perquè el que hem de fer des dels mitjans públics és no duplicar la despesa pública en mitjans de comunicació, ni triplicar-la ni quadruplicar-la. Però també hem d'entendre que hi ha especificitats que han d'atendre, canalitzar la comunicació, eh?

I el concepte de «llengua institucional», doncs em sembla que ja li he dit que jo l'entenc com l'entén el Consell Consultiu, que em sembla que és el que em toca, estigui on estigui; també si sóc membre del Consell de Govern de la corporació.

#### La presidenta

Molt bé, moltes gràcies. (*El Sr. Puig i Godes demana per parlar.*) Senyor Felip Puig...?

#### El Sr. Puig i Godes

Sí, gràcies, senyora presidenta. Per repreguntar, perquè el que no faré serà entrar en debat amb el senyor Domingo per rebatre, en tot cas, la constatació que estem davant d'un exercici d'hipocresia política monumental. Si no hi ha hagut unanimitat i «només» hi ha hagut un ampli consens de 132 diputats sobre 135 és perquè hi ha hagut un grup que volia la seva «suposada quota», perquè si l'hagués tingut hi hauria hagut unitat.

Dit això, entenc la seva prudència i el felicito, senyor Sáez. El felicito perquè crec que des del nostre grup podem compartir pràcticament totes les manifestacions que vostè ha fet i les seves –malgrat, doncs, la urgència del temps– il·lusions i orientacions que pensa donar en la seva futura i suposada responsabilitat. Per tant, no li demanaré judicis de valor. I, per no allargar-me més, només li demano un monosíl·lab a cadascuna de les dues preguntes que li reitero.

Vostè està d'acord que a Catalunya Ràdio hi ha gurus mediàtics que no informen, que editorialitzen i que usen les emissores com si fossin el seu púlpit particular? Primera pregunta –la pregunta va adreçada al senyor Sáez. (*Rialles.*)

Segona pregunta –perquè sabem la seva opinió, ja, senyor Ferran. I segona pregunta: vostè intentarà, malgrat les dificultats que som conscients que hi han en un camp de fragmentació del mercat dels mitjans de comunicació, de les noves tecnologies, de la nova situació del país, etcètera, vostè intentarà mantenir la situació de lideratge de la televisió pública catalana com la televisió de referència de la majoria dels ciutadans de Catalunya i, en especial, el paper del lideratge dels informatius dels mitjans de comunicació públics? Només un monosíl·lab.

Gràcies, senyor Sáez.

#### La presidenta

Moltes gràcies. Algun grup vol fer alguna altra pregunta? (*Pausa.*) Senyor Domingo, el més breu possible; una pregunta, com ha fet el senyor Felip Puig.

#### El Sr. Domingo Domingo

Señora presidenta, si alguno está cansado hoy soy yo. (*Rialles.*) Y, en este sentido, trataré de ser breve, pero evidentemente las manifestaciones que ha formulado el señor Sáez me hacen pedirle algunas concreciones.

En primer lugar, me ha inquirido para que defina qué entiendo yo por el espacio catalán de *comunicació*. Le explicaré cual es la definición; he leído a Gifreu y a Tresserras y sé cual es la concepción del *espai català de comunicació*, y sé que es la idea que está ahora mismo presente en la conselleria, y por eso me preocupa que esa concepción sea la que vaya a aplicar en los medios de comunicación públicos, medios de comunicación audiovisuales de Cataluña. Por eso el nombre de las palabras es importante, pero lo importante es el contenido. Y yo le diré cual es la expresión que entiendo por tal: la del artículo 20 de la Constitución, que es la que establece el respeto al pluralismo. Tampoco se decide en el ámbito español, en la Constitución española qué es el pluralismo; yo entiendo que el pluralismo es el respeto a la diversidad, también de Cataluña. Pero matiza: pluralismo de la sociedad y de las diferentes lenguas de España.

Evidentemente, cuando se habla de los medios de comunicación, la Constitución establece el criterio, y es el que entendemos nosotros que debe aplicarse también en los medios de comunicación públicos de Cataluña: el respeto al pluralismo de la sociedad y a las diferentes lenguas de Cataluña. Ese es el concepto y por lo que nosotros hablamos. Igual que entendemos el espacio español de comunicación también en catalán, entendemos que el espacio catalán de comunicación debe ser también en castellano.

En todo caso, sí que hay un aspecto que me gustaría que completara, que es el aspecto de los profesionales. Se ha hecho referencia a él en su intervención, y considero pertinente que concrete su concepción de la autorregulación de la..., y nos exprese si los medios informativos, los espacios informativos van a tener una cierta posibilidad de autorregulación por parte de los profesionales de la casa.

Nada más.

#### La presidenta

Senyor Sáez, té la paraula.

#### El Sr. Albert Sáez i Casas

És obligatori el monosíl·lab? (*Rialles.*)

#### La presidenta

És convenient, de totes maneres. (*La presidentariu.*)

### El Sr. Albert Sáez i Casas

Li faria una broma que segur que el senyor Puig m'acceptarà: ni, ni. (*Rialles.*) Em sembla que ja ens hem entès, eh? Jo crec que tots ens entenem i crec que hem de tenir tots molt clar, professionals i Parlament i tothom, que en aquest procés fem dues coses alhora, que és guanyar independència, i guanyar independència vol dir créixer en responsabilitat. Un és més responsable d'un mateix quan s'independitza de casa –no estic parlant en termes polítics, senyor Domingo, no es preocupi. Estem d'acord en això, Felip, senyor Puig. Per tant, jo penso que tots entenem que els professionals dels mitjans públics han de ser especialment responsables si tenen les condicions per treballar amb independència.

I també crec que qualsevol tipus de consideracions genèriques sobre els professionals de les emissores de la corporació –i ho sento molt, però també ho diré– o sobre els candidats a membres del Consell de Govern em semblen inadequades i poc democràtiques. Ho dic tal com ho penso.

Per tant, crec que a través del Consell de Govern, a través de la presència d'aquest consell de govern en aquest Parlament, i amb permís... –no sé si em salto el protocol parlamentari–, estic segur que el senyor Ferran, si creu que hi ha algun indici per pensar que això afecta algun professional de la casa, doncs tindrà la capacitat d'expressar-ho i el Consell de Govern, de discutir si aquesta demanda del Parlament s'ajusta al comportament dels professionals de la casa. Crec que amb això contesto.

Lideratge? Sí. De referència? Sí. En informació? Imprescindible. Però, atenció, perquè hi haurà una ofensiva europea contra el finançament públic dels mitjans en general, i Catalunya no té en aquests moments, no disposa de mecanismes com el que pugui tenir el senyor Sarkozy o com el que proposa el senyor Sarkozy a França. Aquests mecanismes no els té aquest Parlament, del qual depèn la corporació, i no els té..., no ens els dona el nostre Estatut.

Miri, tenim conceptes diferents; potser no hem llegit els mateixos llibres sobre l'espai català de comunicació. (*Veus de fons.*) Perdó, senyor Puig. (*Algú diu: «El senyor Puig no llegeix.» Rialles.*)

Fins i tot algun podria haver-lo escrit. Però deixi'm dir-li una cosa. El concepte d'«autoregulació» que vostè ha fet servir al llarg de tota la sessió m'agradaria dir-li que es refereix a un aspecte molt concret. És a dir, hi ha un debat en la professió periodística a Catalunya, a Espanya i a Europa entorn de si el dret a la llibertat d'expressió i d'informació ha de tenir alguna regulació que desenvolupi la garantia d'aquests drets més enllà de les mateixes constitucions o cartes fonamentals. Aquest és un debat que existeix. Contra aquesta possibilitat, tradicionalment el que han defensat els professionals del periodisme és que no hauria d'haver-hi cap llei específica que regulés la professió periodística, sinó que haurien de ser els mateixos professionals del periodisme, organitzats a través dels seus col·legis professionals, els qui determinessin les condicions d'exercici de la professió. Això és l'autoregulació.

Si vostè em pregunta què opino jo de l'autoregulació, m'està demanant que opini sobre un àmbit que no té res a veure amb les competències del Consell de Govern. L'autoregulació vigent, proposada pel Col·legi de Periodistes, està plenament incorporada a la cultura dels mitjans de la corporació. Tots els mitjans de la corporació disposen d'estatut de la redacció, disposen de comitès professionals –ho hem vist aquests dies– i disposen de consells de redacció. Aquesta és la cultura d'autoregulació vigent en el nostre entorn cultural. Si hi han altres propostes, suposo que el Consell de Govern estarà encantat d'analitzar-les, però aquestes estan en marxa.

### La presidenta

Bé, doncs hem acabat aquesta compareixença.

### Compareixença

d'Àngela Vinent i Besalduch, proposada com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00024/08)

I demano a la senyora Àngela Vinent que s'incorpori a la Mesa per a la seva presentació. (*Pausa.*) Senyora Vinent, té la paraula per fer la presentació de la seva trajectòria i el seu currículum.

**La Sra. Àngela Vinent i Besalduch** (candidata a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais)

Gràcies, honorable presidenta. Il·lustres diputades i diputats, agrair, primer de tot, la confiança expressada –i aniré de pressa perquè és molt tard. Voldria destacar quatre punts com a consideració prèvia.

Primer, més de la meitat de la meua vida professional he estat treballant a diferents mitjans de comunicació –més de la meitat vol dir uns divuit o dinou anys.

Segon, tinc experiència i crec que bones aptituds per dirigir equips, també per gestionar i per organitzar.

Tercer, les meves expectatives, si rebo la confiança de la cambra, són que la feina del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sigui reconeguda per la seva bona gestió i excel·lència del conjunt de la programació de les empreses que la formen. Així mateix, que la feina del consell sigui reconeguda per la seva capacitat de crear consensos entre els seus membres.

I quart, crec que una cosa és la ideologia que tingui cadascú i l'altra és la independència de criteri a l'hora d'actuar en organismes determinats, com, en aquest cas, el consell.

Faré una breu repassada pel meu currículum. Vaig estudiar ciències de la informació, quan encara es deia «de la informació», a la Universitat Autònoma, i simultàniament quatre cursos de sociologia a l'ICESB; l'ICESB era un... –no sé si encara existeix–, es deia l'Institut Catalònic d'Estudis Socials de Barcelona, el Seminari.

Els primers mitjans on vaig treballar com a periodista, a partir de l'any 1975, van ser dos diaris de l'antic Grup Mundo, com el company Berraondo: *Catalunya Express* i *Mundo Diario*. Més tard vaig anar al *Noticiero Universal* i, anys després, al diari *Avui*, on hi vaig estar vuit anys, tres dels quals, els últims, vaig ser-ne subdirectora, quan era director el Santiago Ramentol.

La perspectiva de treballar prop de l'organització dels Jocs Olímpics de Barcelona em va engrescar al fet que l'any 1990 deixés l'*Avui* i acceptés anar de cap de premsa de l'Ajuntament de Barcelona; hi vaig ser sis anys, prop de sis anys.

En deixar l'ajuntament, i després d'una estada llarga a Londres, el director cinematogràfic Manel Huerga em va demanar si volia integrar-me al seu equip per idear i dirigir una nova etapa de BTV –Barcelona Televisió. La productora de Huerga en aquell moment havia guanyat el concurs públic que s'havia fet. Vaig estar a BTV tres anys, bàsicament portant els informatius, com a direcció d'informatius.

Del 1999 al 2003 vaig tornar a col·laborar amb Pasqual Maragall, aquest cop ja fora de l'ajuntament i precisament instal·lada entre aquestes parets. I del 2003 al 2004 vaig estar un any al Govern de la Generalitat com a cap de premsa del president.

Entremig de tot això he escrit guions per a televisió, he col·laborat amb projectes editorials i he fet algunes substitucions com a professora a la universitat.

He estat quasi dos anys –ara, aquests dos últims– en l'anterior –o encara actual– consell de la corporació. La veritat és que n'he quedat una mica decebuda –tot i que, bé, ja m'ho imaginava– perquè, és clar, tal com ho establia la llei anterior, no es podia gestionar ni decidir quasi res. I si ara sóc aquí és precisament perquè estic convençuda que en la nova etapa pot ser molt diferent, precisament perquè tindrà unes funcions més executives i més atribucions.

I crec que si rebem la confiança, aquest consell pot demostrar que les seves decisions estan a l'alçada de l'esperit de la llei que va aprovar aquest Parlament.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. A continuació, els grups. En nom de Convergència i Unió, el senyor Felip Puig.

#### **El Sr. Puig i Godes**

Moltes gràcies. A la senyora Vinent li agraeixo que ja m'hagi contestat a l'avançada la meva pregunta i, per tant, doncs, li agraeixo que ens hagi recordat també el seu perfil polític.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Molt bé, moltes gràcies. El senyor Balcells.

#### **El Sr. Balcells Gené**

Gràcies, honorable presidenta. Jo tampoc aquesta vegada renuncio a fer preguntes. Jo conec la senyora Àngela

Vinent i avalo també aquesta trajectòria com a dona, com a periodista, com a professional. I penso que ha sigut transparent en l'explicació de la seva trajectòria professional.

I de vegades aquesta mena de petites referències que han sortit als mitjans de comunicació... –que si ha sigut cap de premsa, doncs, de Pasqual Maragall o ha estat aquí, doncs, en el Govern. Jo més d'una vegada m'he preguntat quants anys han de passar per esborrar aquesta mena d'estigma de les persones que han exercit una professió al costat d'un polític. Vull dir que aquestes coses ens ho hauríem de preguntar tots.

Jo penso que és un bagatge important en els mitjans escrits i audiovisuals el que ha adquirit la senyora Àngela Vinent, i el que li desitjo ara és que aquesta experiència pugui ajudar, doncs, a portar-la al nou consell amb la mateixa professionalitat i amb la mateixa dedicació que la caracteritza.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. La senyora Marina Llansana...

#### **La Sra. Llansana Rosich**

Gràcies, presidenta. Puc dir que el senyor Balcells m'ha tret gairebé les paraules de la boca. La seva trajectòria periodística és indubtable. Estem convençuts que podrà desenvolupar amb total professionalitat aquesta nova missió que se li encomana i que les responsabilitats que hagi tingut en el passat «a l'altra banda», que diem popularment els periodistes que ens dediquem a la política –perquè en som uns quants, i en aquesta comissió, exercint de portaveu, també en som, en plural–, doncs, al marge que hagi estat a l'altra banda, això no li impedirà en cap moment actuar amb els criteris de neutralitat i objectivitat que donem per suposat que vostè podrà exercir.

Ànims i endavant.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. El senyor Santi Rodríguez.

#### **El Sr. Rodríguez i Serra**

Gràcies, senyora presidenta. També gràcies a la senyora Vinent per la seva intervenció, que suposo que també, fruit de les moltes intervencions que ja hi han hagut aquesta tarda, m'he sentit contestat en la pregunta estàndard que anava fent a la resta de membres, que era les diferències que hi havien entre el consell d'administració actual i la perspectiva futura, i això ja ho heu contestat. Per tant, renunciaré a fer preguntes.

Gràcies.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. El senyor Lluís Postigo.

#### **El Sr. Postigo i Garcia**

Sí, gràcies, senyora presidenta. I en la mateixa línia de les intervencions anteriors, només, diguéssim, agrair-

li la seva exposició i desitjar-li tota la sort en aquesta nova etapa que de ben segur iniciarà una vegada ho hagi ratificat així el Parlament.

**La presidenta**

Moltes gràcies. El senyor Domingo.

**El Sr. Domingo Domingo**

Yo no renuncio a la posibilidad de hacer preguntas...  
(*Rialles.*)

**La presidenta**

Però sigui breu, senyor Domingo.

**El Sr. Domingo Domingo**

Y quiero manifestar, en primer lugar, que de su exposición me ha preocupado o me ha inquietado una afirmación: su decepción por el funcionamiento de la corporación, del Consell d'Administració de la *corporació*. Me gustaría que concretara por qué se produce esa decepción.

Y, en todo caso, por qué, a la vista de las manifestaciones que se han producido por parte de distintos sindicatos de periodistas, el propio CAC, le ilusiona el nuevo formato.

Y ya para terminar, me gustaría saber también a qué grupo corresponde la cuota.

**La presidenta**

Senyora Vinent, té la paraula.

**La Sra. Àngela Vinent i Besalduch**

Gràcies, senyora presidenta. Bé, de fet, a mi em sembla que ja ho he dit una mica, però jo la decepció que expressava era en el sentit que l'actual, encara actual consell de la corporació, clar, té molt poca feina per fer, vull dir, no té gairebé atribucions, i a mi m'agrada tenir feina per fer. Una mica és això, eh?

I sobre la quota, és que no sé res, jo, de la quota, de veritat.

**La presidenta**

Doncs moltes gràcies.

**Compareixença**

de Josep Viñeta i Balsells, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00025/08)

I demano ja l'última compareixença, el senyor Josep Viñeta. (*Pausa.*) Senyor Viñeta, té la paraula per explicar la seva trajectòria i el seu currículum. I endavant.

**El Sr. Josep Viñeta i Balsells** (candidat a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Gràcies, honorable presidenta. Senyors i senyores diputades, abans que res vull agrair molt sincerament el fet d'haver estat proposat per formar part del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Els mitjans de comunicació dependents de la Generalitat han d'obrir una nova etapa amb l'aplicació de la llei que aquest Parlament va aprovar el passat 3 d'octubre. El fet de formar part d'aquest nou consell, si és que acabo sent mereixedor de la confiança d'aquesta cambra, és un repte encoratjador, ja que es tracta de situar la corporació en la línia del que des de fa anys fan altres empreses públiques audiovisuals en els països del nostre entorn.

Del meu currículum, de la meva experiència professional m'agradaria destacar algunes coses que, al meu parer, poden permetre que la meva presència en aquest nou organisme es pugui traduir en aportacions d'utilitat per a la corporació.

Sóc periodista. He estat membre de la Comissió de Mitjans Públics del Col·legi de Periodistes de Catalunya. Des d'aquest organisme he pogut participar en els debats sobre la funció social que poden i han de desenvolupar els mitjans de comunicació, i en especial els de titularitat pública.

La meva experiència professional en el camp dels mitjans de comunicació s'ha centrat bàsicament en l'àmbit local o supralocal. He exercit funcions de direcció en la Xarxa Audiovisual Local, empresa de la qual depenen la Xarxa de Televisions Locals i el diari electrònic *laMalla.net*. La XAL és una estructura que dona servei a la pràctica totalitat de televisions de proximitat que operen a Catalunya. Des de la meva responsabilitat com a director d'acció local, he pogut viure de ben a prop tot el procés que representa i que representarà la implementació de la TDT.

En el camp de l'administració d'empreses, he format part, entre d'altres, dels consells d'administració d'Informació i Comunicació de Barcelona, empresa de la qual depèn Barcelona Televisió; de Comit Audiovisual, empresa participada per grups de comunicació locals, com *El Punt*, *El Segre* o *El 9 Nou*; o de l'Agència de Comunicació Local, de la qual depèn COM Ràdio.

Tot el bagatge acumulat en el decurs d'aquests anys confio que podrà servir en la nova etapa que ara hem d'encetar els mitjans de comunicació de titularitat de la Generalitat.

El futur consell de govern de la corporació tindrà com a repte aplicar la nova llei, les noves regles del joc. Crec fermament que aquest Parlament va aprovar una bona llei que ha de permetre que Catalunya disposi d'un sector públic audiovisual de qualitat, plural i independent del poder executiu. El rol del futur consell de govern no és el mateix que el que li corresponia al consell d'administració que ha existit fins ara. El nou consell tindrà ara majors competències, cosa que equival a una major responsabilitat.

El procés que ha acompanyat o que acompanya l'elecció dels futurs membres del consell possiblement no ha estat tan planer com hauria estat recomanable. Segur que s'ha arribat a aquesta situació per una suma d'elements que no em pertoca a mi o no ens pertoca a nosaltres, els qui hem estat proposats com a consellers, valorar aquí en aquest moment. Del que sí que estic absolutament convençut és que en aquest context el nou consell haurà d'assumir una major responsabilitat i haurà de fer un sobreesforç per guanyar-se la confiança, la credibilitat i l'autoritat que li correspon. Haurà de ser, no des de les declaracions de principis o de bona voluntat, sinó des del treball del dia a dia i des de les decisions que vagi adoptant que s'haurà de guanyar la credibilitat que li pertoca a un organisme d'aquestes característiques.

Al meu parer, tots els membres del consell han de tenir un mateix objectiu i un mateix encàrrec: mantenir el prestigi –i, si pot ser, incrementar-lo– de les empreses que formen part de la corporació; aconseguir una gestió eficaç de totes aquestes, generant totes les sinergies que siguin possibles, i, sobretot, que els mitjans de comunicació exerceixin les funcions de servei públic que justifiquen la seva existència.

Jo entenc el futur consell com un organisme col·legiat en el qual tots treballen en una única direcció. En aquest sentit, crec que un dels primers deures que haurà de realitzar el nou consell és el de reforçar la independència i la pluralitat d'aquests mitjans, tal com apunta la nova llei, posant les condicions i apostant per tal que els professionals que depenen de la corporació puguin exercir plenament la funció social que se li pressuposa al periodisme, és a dir, informar amb llibertat, amb rigor, independència, amb criteris de qualitat de tot allò que passa i ens afecta, donant les claus interpretatives que permetin comprendre millor la realitat que ens envolta.

Un altre repte que crec que el futur consell haurà d'abordar és el de reforçar, des del respecte i l'autonomia de cada part, les relacions entre els diferents nivells o àmbits de l'audiovisual català –el senyor Balcells abans hi feia alguna referència. Aquest és un país prou petit per permetre'ns el luxe d'estar treballant d'esquena ràdios i televisions de proximitat o nacionals. S'han de buscar els punts de trobada, els nexes que permetin fer més viable tot aquest sector, alhora que es reforça i s'impulsa la indústria audiovisual del país.

El repte és molt engrescador i apassionant. És per tot això que reitero l'agraïment per haver estat proposat per formar part d'aquest consell.

Moltes gràcies.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies, senyor Viñeta. Té la paraula el senyor Felip Puig, de Convergència i Unió.

#### **El Sr. Puig i Godes**

Sí, brevíssimament. En tot cas, del seu currículum, senyor Viñeta, doncs ja destaca que ha estat cap de comunicació a l'Ajuntament del Prat de Llobregat durant

uns anys; intueixo, doncs, que prop, en aquest cas, de l'alcalde Lluís Tejedor.

Però, assessor de comunicació del vicepresident de la Diputació de Barcelona –és només petita curiositat: de quin vicepresident de la diputació?

I, en tot cas, vull insistir-hi: si haguéssim tingut cap dubte sobre la idoneïtat de cap dels membres d'aquesta proposta, dels dotze, no estaríem, des del Grup de Convergència i Unió, donant-hi un suport absolutament incondicional. I si hi ha hagut algú que ha observat estigmes en algun dels possibles candidats que finalment arriben aquí, no ha estat Convergència i Unió, sinó altres grups que, ho torno a repetir, doncs han posat el seu dret de veto –també legítim en la negociació política– en altres noms que han sortit durant aquesta negociació.

#### **La presidenta**

Senyor Balcells.

#### **El Sr. Balcells Gené**

Gràcies, presidenta. Compartiria en part les observacions o comentaris del senyor Puig. Jo m'alegro de la incorporació del senyor Viñeta al nou consell de govern. Conec també bé la seva trajectòria professional.

M'alegro de la referència que ha fet a la necessitat de teixir complicitats amb la Xarxa de Televisions Locals, d'alguna manera, com a televisions públiques. I el que demano és que la seva presència en el consell ajudi a reforçar aquest pluralisme i aquesta obertura a la societat.

Gràcies, senyor Viñeta.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. Senyora Llansana.

#### **La Sra. Llansana Rosich**

Gràcies, senyora presidenta. En la línia del que dèiem arran de la intervenció de la senyora Vinent, el senyor Viñeta també té un currículum professional que, vaja, estem convençuts que sabrà aplicar al servei d'aquest nou consell de govern.

Vostè ha parlat de pluralitat, d'independència, ha parlat del servei públic, per tant, és conscient de la tasca que li serà encomanada al capdavant de l'òrgan de govern d'aquesta institució. Ha repassat criteris professionals que compartim absolutament des del nostre grup parlamentari.

I, per tant, manifestem el nostre respecte per la seva feina i l'encoratgem a tirar endavant aquesta tasca, que segur que sabrà exercir amb plena independència –per utilitzar les seves paraules–, neutralitat i objectivitat.

#### **La presidenta**

Moltes gràcies. Senyor Santi Rodríguez.

#### **El Sr. Rodríguez i Serra**

Gràcies, senyora presidenta. Gràcies també al senyor Viñeta per la seva exposició. Dir-li que considerem per-

fectament procedent el fet que una persona que prové, com en aquest cas, de la Xarxa Audiovisual Local, doncs pugui formar part, si el Ple així ho decideix, del proper consell de govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais.

Coïncidim també en la referència que ha fet abans el senyor Balcells. Entenem que hi han sinèrgies que es poden aprofitar entre la Televisió de Catalunya i les televisions locals de Catalunya –que, per cert, també es troben en un moment..., no només la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais està en un moment especial o de transició, sinó que també ho estan les televisions locals de Catalunya, fruit de la implantació de la televisió digital, no?– i, per tant, que aquest aprofitament de recursos que entenem que és possible fer, aprofitant aquestes sinèrgies que hi poden haver entre els dos tipus de mitjans de comunicació, pugui ser realitat en un futur immediat, ja que en anteriors ocasions això no ha estat possible –com a mínim amb la suficient intensitat. Res més.

Gràcies, senyora presidenta.

#### La presidenta

Moltes gràcies. Senyor Postigo.

#### El Sr. Postigo i Garcia

Sí, gràcies, senyora presidenta. I també per agrair la intervenció del senyor Viñeta i dir-li, com no podia ser d'una altra manera, que estem absolutament convençuts que actuarà amb total neutralitat i independència.

I, en tot cas, afegir un darrer comentari una mica en la línia que d'altres han apuntat que no deixa de ser una curiositat, però, bé, de fet és lògic que el perfil, el currículum de cadascun dels dotze membres té una diversitat i, diguéssim, vénen de camps tan diferents que alhora es complementaran i de ben segur que podran aconseguir, doncs, una molt bona tasca i una consecució dels objectius que perseguirà el govern d'aquest consell.

I, per tant, res més, i animar-lo en la nova tasca que endega.

#### La presidenta

Moltes gràcies. El senyor Domingo.

#### El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señora presidenta. En primer lugar, agradecerle la autocrítica que ha –en este caso no es autocrítica porque forma parte indirecta del proceso– manifestado en sus palabras, y entendiendo que realmente es necesario este sobreesfuerzo para ganarse la confianza de la que ha hecho mención en su intervención. Desde nuestro grupo parlamentario realmente lo creemos necesario.

Nos alegra que haya un perfil representante de la Xarxa de Televisions Locals; sin duda és la expresió màxima de la pluralidad de Cataluña, la Xarxa de Televisions Locals, y en cuanto que afecta a muchísimas televisi-

ones y a muchos oyentes de diversas lenguas, diversas ideologías y diversas concepciones.

En este sentido, sí que se ha hecho referencia a la diversidad profesional que suponen los distintos intervinientes, los distintos candidatos –ahora mismo acaba de hacer referencia el diputado señor Postigo–, pero, siguiendo la línea de nuestra intervención, nos gustaría saber con qué grupo ha contactado, quien lo propuso como candidato o con quién ha contactado a la hora de aceptar la posibilidad de integrar la lista de candidatos.

Muchas gracias.

#### La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Viñeta.

#### El Sr. Josep Viñeta i Balsells

Gràcies, honorable presidenta. Primer respondré, per ordre, al senyor Puig. Vaig ser assessor de comunicació del vicepresident segon, vaig estar desenvolupant aquesta tasca durant dos vicepresidents segons: primer amb el senyor Pérez Moya, actual director general de Trànsit, si no ho recordo malament, i amb el senyor Ramon Álvarez, posteriorment.

Després vull agrair les reflexions que han fet diferents portaveus, reflexions en les quals coincideixo plenament.

I responent l'última pregunta que formulava el senyor Domingo, amb qui he contactat? No he contactat amb ningú. En tot cas, sí que el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds em va proposar si volia formar part d'una proposta conjunta. En tot cas –òbviament, agraeixo quan se'm va formular la proposta–, quan se'm formulava, se'm formulava per formar part d'un grup conjunt, d'una proposta més àmplia, no com a proposta d'un sol grup.

I, per altra banda, jo crec que ara estem en ple procés, no?, i, per tant, no em consideraria de cap manera –si no m'estaria contradient en totes aquelles paraules que he dit anteriorment–, no em considero part de cap quota; he estat proposat per un grup, però formant part d'un grup més ampli.

I, en tot cas, en aquest procés vostès hauran de decidir si som els adequats o no som els adequats.

#### La presidenta

Moltes gràcies. Cap grup...? (*Pausa.*) Perfecte. Doncs acabem amb aquesta última compareixença aquesta sessió maratoniana. Agraeixo a tothom que hagin tingut la paciència de ser aquí i d'aguantar amb bon humor.

Però vull recordar als grups parlamentaris que el termini per presentar observacions sobre la idoneïtat de les persones que s'han presentat fineix el dia 23 a les nou del matí –el dia 23 a les nou de matí–, que ho sàpiguen. Res més.

Moltes gràcies, bona nit i s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts d'onze de la nit i deu minuts.